

കുസ്താനപ്പാലൈക്കം

രാമവർമ്മ അദ്ധ്യാത്മക്രാം.

പ്രസ്താവനാ പ്രോക്റ്റ

രാമവാക്മ അസ്സുന്നതയുരാൻ.

പക്ഷ്മിവർജ്ജ

ക്കണം പതിപ്പ്

പ്രതി 1000

ಯೋಗಕ್ಕೆ ಹಿಮಂ ಕುಪನಿ ಹಿತ್ತಂ
ಮಂಗಲೋಽಧಯಂ ಅಣ್ಣ,
ತ್ರಫ್ಯಾವಪೆತ್ತರ.

1103

വിഷയവിവരം

I	പ്രമസന്പുരോധരം	ഭാഗം
	1. കമ്മ്വിപാകം	1_84
	2. വംസനാവിജയം	35_73
II	പ്രകടപ്രസംഗങ്ങൾ	
	1. സഭാപ്രവേശം	74_78
	2. വർഘമത്സരം	78_82
	3. ഏറ്റകമത്രം	82_86
III	ആലൂപ്രാനകം	
	1. കാഞ്ചം ഇയിച്ച്	87_91
	2. പിടിക്കിട്ടി	91_96
IV	ഒക്കിണാവനം	
	1. കൈ ശബ്ദപതി	97_107
	2. ഒളവത്തിൽനിന്നു കിടന്ത്തിലേക്ക്	108_118
V	കമാനാത്മകം	
	സാഖ്യിക്കേരം	114_127

അ അലി പ അ ..

അക്ഷം	വരി	അമൃതം	സുമൃതം
13	12	കന്തികമാരി	കന്തികമാരി *
	15	നീളംപും	നീളംപും
		നുഴംപും	നുഴംപും
18	14	ശ്രംണം	ശ്രംണം
19	3	Lingless	Singles.
23	12	യെറകി	യിറകി
35	5	പതേമന്താ?	പതേമന്താ?
37	21	സാഗരം	സാഗരം
38	22	കമിത്തി	കമലംത്തി
	25	രക്കണൻ	കരക്കണൻ
41	18	പാക്സ	പാക്സ
42	7	വകയായി	വകയായി *
45	1	പാറ	പാറ
	5	ലെന്താനാത്മം	ലെന്താനാത്മം
	23	എം	എം
91	5	നാമനായി	നാമരായി
94	20	കാമാവലഭ്യി	കാമോവലഭ്യി
96	6	വലംതിടൊല്ലു	വളംതിടൊല്ലു
98	13	രണ്ടിക്കേണ്ട	രക്ഷിക്കേണ്ട
108	17	അതുകാണം	അതുകേണ്ട
116	18	ഒക്കെയ്യുട	ഒക്കെയുട

ଶମ୍ଭୁଗଂ
ବିଶ୍ୱାସ ଅରଣ୍ୟ

କଥାନ୍ତ୍ରିକାବଳ୍ୟ ତାତ୍ପର୍ୟ
(1026 - 1053)

க.ஏ.ஆர் காவுன் நாயுரங்களை கடிக்கால்.

உக்கரை.

“நானிக்காவுன்
நாயுரங்கள்

1045-1085)

க.ஏ.ஆர் ஸ்ரீ
நதா நாய்

க.ஏ.ஆர் ஸ்ரீ நாயுரங்கள்
நானிக்கிளாவுதாரங்கள்

அவூப்பங்கள் க.ஏ.ஆர் ஸ்ரீ
நாயுரங்கள் நாயுரங்கள்
(1049-1070)

അരുട്ടു പെ

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയായി സന്ദർഭം തുടക്കിയതിനാലോ ചും, മലയാളഭാഷയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സാമിത്രത്തിൽനിന്നും പല തരം പ്രസ്ഥാനവിശേഷങ്ങളിൽ സംകുമിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, അവയെ സുകൂൾമായി പരിശോധിച്ച് വക്തിരിക്കുയും, അവയുടെ മുണ്ഡോഷ്യങ്ങളെ നിത്രപണം ചെയ്യും, അവ എത്രതോളം ഭാഷാഭിപ്രാലിക്ഷപയോഗപ്പെട്ട നബധാനണന കാണിക്കുയും ചെയ്യുന്നതു് അതും ശുകമായിത്തീർന്നിട്ടണ്ട്. “രസികരണജിനി”യുടെ അതു രംഭകാലത്തു തന്നെ അപ്പുന്നതന്നുരാൻ തിരക്കന്നപ്പിലെ ശ്രദ്ധ ഇം വിഷയത്തിൽ ഗാധമായി പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനും പലമായി, അദ്ദേഹം മലയാളസാമിത്രത്തിൽ സാമാന്യമായി മുഖ്യമായി കിടക്കുന്ന നാനാതുരുവങ്ങളായ പ്രവഹാരങ്ങളെ സംഗ്രഹം പരിശോധിച്ച് ഭാഷയിൽ സംകുമിച്ചിട്ടുള്ള വിഭാഗങ്ങളും സാമിത്രപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുയും അവയെ നല്കു വളരും തെളിയിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനായി അവയുടെ മാതൃകയിൽ ചില പ്രഖ്യാതങ്ങൾ വിശദിക്കുയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ‘മംഗളോദയം’, ‘നവയുഗം’ ‘ഉള്ളിനന്നുതിരി’ ‘അരക്കണാദയം’ അതിനായ മാസിക്കറമ്പംങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുള്ള * അതു പ്രഖ്യാതങ്ങേ സമുച്ച

* പ്രധാനപ്രാംഗങ്ങളിൽ ‘മാക്കത്രം’ ദാഡി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അനുഭാവം.

യിച്ച പ്രത്യേകം പ്രസിദ്ധികരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണ് ഈ നിത്യപണ്ടത്തിനു വിഷയമായ “പ്രസ്ഥാനപാത കം.”

“പ്രസ്ഥാനപാതകം” എന്ന ഗ്രന്ഥസംജ്ഞയെക്കാൾ തന്നെ ഇതിൽ അഭ്യു തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ തികളാണ് അടങ്കിയിട്ടുള്ളതെന്ന സ്ഥാപ്തമാക്കണംണ്ടോ. (1) പ്രമസനപ്രമേയം, (Problem play) (2) പ്രകടപ്രസംഗം, (Elocution) (3) ആധ്യാത്മകം, (Meditative) (4) ഭക്തിഭാവനം, (Devotional) (5) കമറംതമകം (Narrative) എന്നിങ്ങനെ അഭ്യു റിതിയിലൂടെ ശ്രദ്ധപ്രാപ്തവാദങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്. ഈ അഭ്യു പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ തുഡിയുള്ളതിനു കുറച്ചു കാലമായി ഏകിലും അവയുടെ സ്വത്രപസ്പാവാർക്കു ഒരു സ്ഥാപ്തമായിരിയ്ക്കും, അവയുടെ വളർച്ചയേ ഉറ്റ ദോഷക്കാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ അധികമാണോ എന്ന സംശയമാണ്. അതിനാൽ ഈ അഭ്യു പ്രസ്ഥാനങ്ങളും വെദ്യുരു വിവരിക്കുകയും, അവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്ന അതായുള്ള പ്രഖ്യാതമാണിച്ച നിത്യവിക്ഷകയും ചെയ്യുന്നതു് അതും വരുമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

സാമ്പത്തികൻറെ സാമ്പത്തികമായ പ്രയോജനം ആ നദിപ്രദാനപുർക്കമായ കുത്തുകുത്തുപരമേശമാണെല്ലോ. കച്ചിഡേം, പാറുഡേം, വൈച്ചിത്ര്യവാഞ്ച മിതലായ കാരണങ്ങളാൽ സാമ്പത്തികാർമ്മാർ ഈ പ്രയോജനത്തെ നിന്ത്യമിക്കുന്നതിനു ഭിന്നഭിന്നങ്ങളായ വിചിത്രമാർദ്ദങ്ങളേ സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രേരിതായിത്തീരുന്നു. ഇതിനും

ഹലമായിട്ടാണു സാമിത്രത്തിൽ, വണ്ണക്കാവും, മഹാകാവും, നാടകം, ഗോവൽ, എന്നിങ്ങനൊ പലതരം പ്രസ്ഥാനവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. നിത്രപണവിഷയമായ “പ്രസ്ഥാനപഞ്ചക്” ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളും അങ്ങരോ സാമിത്രത്തിലുണ്ടാകുന്ന വിഭിന്നങ്ങളായ വിവിധമാർത്തങ്ങളേ പ്രത്യുഷപ്പെട്ടത്തുന്ന കാരാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുംബന്നും, സാമിത്രത്തിന്റെ സാമാന്യപ്രയോജനങ്ങളുംബന്നില്ലിട്ടേതാളിം അവയും ഏകത്തുപ്പം ഉണ്ടാക്കിയും, കാരാന്നിനും കാരാ പ്രത്യേകാദ്ദേശവും കൂടിയിട്ടിരിക്കുന്നും ഇവിടെ പ്രസ്ഥാനവിക്കേണ്ടിയിരിക്കും.

‘പ്രസ്ഥാനപഞ്ചക്’ ത്തിലെ പ്രമാഖ്യയമായ “പ്രഹസനാപ്രമേയം” എന്നതു ത്രപകവർത്തത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു അവാന്തരങ്ങേംമാകുന്നു. ഹാസ്യരസപ്രധാനങ്ങളായ നാട്യപ്രഖ്യാനങ്ങളും പ്രഹസനം എന്ന പേര് പറയുന്നതു്. രാജ്ഞീയമായോ, സാമുദായികമായോ, മതസംബന്ധിയായോ ഉള്ള അതിപ്രധാനമായ എത്തക്കിലും ഒരു പ്രമേയം അഭ്യുക്തിൽ വിഷയം ഉള്ളിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ മുണ്ടോഴ്വങ്ങൾ ശരിക്കു വെളിപ്പെട്ടതു കൊണ്ടും കമാവസ്തുവിനോ വർഗ്ഗിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന മാസ്യരസപ്രധാനമായ പ്രഹസനത്തേ പ്രഹസനപ്രമേയം എന്ന പറയുന്നു*. ഒരു പ്രഹസനാപ്രമേയം വായിക്കു

* കേവലവും ചാരികവിഷയങ്ങൾക്ക് ലാപിതവിച്ച ഹാസ്യരസപ്രധാനമായി ചുവിച്ചുനാ ശ്രദ്ധപ്പാദാങ്ങമായ ‘പ്രഹസനാപ്രമേയം’ ഒരു സംഗതി ചെയ്യാൻ ചാരികക്കുള്ളായ തത്പര്യാബദി പരംമാർജ്ജനവാക്കു ‘പ്രഹസനപ്രമേയം’ എന്ന ആതിനും കവി കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിഷയങ്ങളുടെ ചൊരാവുടെ ചൊരാവുടെ വിഭാജകയാണ്.

അംഗവിഭാഗം കാണകയോ ചെയ്യേം അതി നന്ന് കത്താവു വിവക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയം എന്നെന്ന ന മക്കൾ വു അതായി വെളിപ്പേട്ടതുക്കവണ്ണം കമാറസ്സുവി ലും, കമാപാത്രങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങളിലും അതു പ്രമേയം അംഗസ്സുതമായി പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കണം—ഗൗഢകത്താ റ്റീ അതു പ്രമേയത്തെയും അതിനന്ന് മുണ്ടോഷ്ടുക്കേണ്ടതും കമാത്രവേണ വെളിപ്പേട്ടതുന്നതു് അതിനേക്കുറവിലുള്ള സ്പാലിപ്രായങ്ങളേ കാണിച്ചുകൊണ്ടം അല്ലാതെയും അതു കാഖന്നതാണ്. പാശുംതുസാഹിത്യങ്ങളിൽ ഇങ്ങനോ രണ്ട് തരത്തിലും ഉള്ള പ്രധാനപ്രമേയങ്ങൾ ധാരാളമാണ്. ആംഗീഞ്ചു സാഹിത്യുകാരായ മോളിയതുടെ ‘പ്രോ സീളംപേപ്പു’ എന്ന പായപ്പേട്ടന്ന പ്രധാനപ്രമേയങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യ തത്തിലും നോവൽ ഗ്രാഫണയും പ്രധാനതുപേണയും ഇം ജാതിയിൽപ്പെട്ട കുതികൾ വളരെയുണ്ടുണ്ടും, അവയിൽ ചിലതു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഹടയിൽ വന്നിച്ചു പ്രക്ഷാബവും ചാരിവത്താവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടുണ്ടും ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യചരിത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ളവരും വിശദാശിച്ചു പറയേണമെന്നില്ലപ്പോ. മലയാളത്തിൽ ഇരുപ്പുമുമ്മാ കി ഇം മാതൃകയിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു കുതി ചുണ്ണുദ്ദോ കാരായ സി. വി. റാമൻപിള്ള അവർക്കളുടെ ‘കൗപ്പില്ലാ ക്കൈരി’ അതുണ്ടാണ് എന്നന്ന ധാരണ—പാശുംതു പരിജ്ഞാരം കൈപിടിച്ചുയർത്തിക്കിട്ടുള്ള ഉള്ളിട്ടും വെലമംയ സ്കീനായകതപ്രതേയും നിംകുംഭായ സ്കീൻപാതയു തേതയും അവധാസിച്ചുംകൊണ്ടുതിക്കിട്ടുള്ളതാകയാൽ

“കൂപ്പില്ലാക്കളി” ഒരു പ്രധാനഗുപ്തമഹാജനനാശ റയാവുന്നതാണ്. ‘പ്രധാനാർഥപ്രക്രിയിൽ അതല്ലോ ചേത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുമ്പവിഹാക’വും, ‘വാസനാവിജയ’വും മേ സ്ഥിരത്വം ‘പ്രധാനഗുപ്തരേഖ’പ്രധാനത്തിനും ഉത്തമേശ ദാഹരാജനാഭജായിരിക്കുന്ന രണ്ടു കൂതികളും. ഈവ യിൽ കനാമത്രേതതായ ‘കുമ്പവിഹാകം’ സ്വപ്യം നിയ നംഗ്രേഹഃ പദ്യഭേദാലയാവധി’ എന്നും, ‘അരതുര്ത്തക ദൈഖഃ പുണ്യചാവൈവരിഖൈവബലമശ്രദ്ധതേ’ എന്നും ഇല്ല തത്പരാഭ്യേഖ സരസ്വായി അനാദിവസ്ത്രിത്തുനാ ഒരു പ്രധാനഗുപ്തമഹാജനാശി. ദാരിദ്ര്യമദ്ധിതരായിട്ടും സ്വപ്യ മംത്തിയിനിനു തെററാതെ സത്യധമ്മാർക്കുന്നുണ്ടുണ്ട് സ്വന്നായി ജീവിതം നായിച്ചു് ഭട്ടപിൽ സമ്പത്തും സൗഖ്യവും മുഖിക്കുന്ന പാദ, അഞ്ജപ്പൻ, ശങ്കരായർ എന്നി ഗ്രാമിണക്കമാപാത്രങ്ങളുടെ ചരിത്രംകൊണ്ടു “സ്വപ്യം നിഷ്ടയാണെ ത്രുപ്പാസ്തമായിട്ടില്ലെത്തനാം”, സ്വപ്യം കൈവിട്ടു വാഞ്ചാത്രം സ്വന്നങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു യുറോപ്പൻ ചാപപ്പുണ്ടായെ അരാക്കിപ്പിച്ചു് ഭട്ടക്കും സ്വപ്യസ്വ വും നശിച്ചു് ദാപാളി കളിച്ചു് വോക്കുവരായ മേരാത കൂഡാരി, വക്കിൽ ദാമോദരാജാംബാൾ, മകൻ കട്ടിക്കുണ്ണാൻ നായർ എന്നി നാഗർക്കവാത്രങ്ങളുടെ കടമക്കാണ്ടു പരാധമ്മവരിഗ്രഹം അവചൽക്കാശായിട്ടില്ലെതാജനനാം ഉംല്ല തത്പരങ്ങൾ വെളിഞ്ഞപ്പുട്ടനു “അരതുര്ത്തകദൈഖഃ പുണ്യചാവൈവരിഖൈവബലമശ്രദ്ധതേ” (അതിരില്ലാത്ത നില യിൽ ചെയ്യുന്ന പുണ്യചാവൈവങ്ങളുടെ സ്വവദിഃവത്രവാദിലും യ ഫലങ്ങൾം ഈ ജീവനത്താം തുംബക്കുന്ന അനാദിവിക്കുന്നതാ

என்) என வாகுத்திரென் அதுமேறைத் தூங் புவஸா
த்தின், யங்கத்தினால் அயயம்த்தினால் மாறுக்கலூயில் வ
ழுப்பிச்சிட்டு ஒரதாது கட்டாவாறுண்ணாக ஜீவிதாநாவ
ஷப் கொள்ள உங்கியாயி வெல்லிபூட்டுத்தியிட்டு ஒல் புவ
ஸாக்ஞாவில்லோ ஸாவிற்கு காலைத் தூங்கமால் பு
ஶங்காரியமாயிரிக்கங்கள்டு.

“வாஸாவிஜயம்” என ரண்டாமதேத் தூங்காய் ஹ
த்திரென் தங்க கை வூதிரேக்குப்பூந்தமான். ஹதி
லெ நாயக்காய ‘வொல்ள’ வர்ஸாஜானுமாய ஸத்தேஶ
த்திரென் பிரங்கேயான் நழை காஞ்சப் பெழுங்காதி
நாயி ஒரபூட்டுக்காய், தங்கர ஸத்தேஶதேத் தூங்கிக்
வாங் சித்தமாஞ்சைலை கைக்கூலித்திக்காய் செழுங்;
ஸத்தேஶதேத் தூங்குமாகியிட்டாளைக்கிலும் அவிவேக
த்தாத், அவபமங்காரங் செழுங் அதுயார்க்கி அரது
ஒலும் அதுபுத்தித் தூங்குத்திய அதுபத்துக்காய், அவங்கா
வத்தித் தூங்காய விஜயவும் ஒத்தங்கமமாய விய
த்தித் தூங்கிச்சு, புவஸாக்ஞாவு, வாஸாயாள கும்
தேத்தொற் சாலீயப்பூயிட்டு தெனால், உத்தேஶமாள கும்
த்திரென் பரிணாமதேத் தீயற்றுள்ள செழுங்காதென்று
ஒல் தத்துப்பைசே ஸ்தூப்புமாயி வெல்லிபூட்டுத்துங்—‘வொ
ல்ள’ தங்கர ஸத்தேஶஷப் பாய்க்கங்காதெலூ தீக்கூ
மாய ஸஂநாடத்தின்டியித் தீதிலேஜ் தாங்கபயோகி
கங்க மாஞ்சைஷாக ஹளங்கோஷ்கைக்கிட்டு லேசவும் சில்
ந்திக்கங்கிலு. ஸத்தேஶதேதாந்துக்கிய அவபமங்காரத்தி
க்கிடகிலுள்ளாய அதுபத்தித்தெருக் வல்லத் ‘வொல்’ங்

സിഖാനുമവാസികളായ താപസന്നംകെട കൗൺസിലും സ്ഥാനായ സാഹായ്യം സിഖിച്ചതും മുങ്കലവാസത്തിനി ടയിൽ അഭിഷ്ടസില്പി ഉണ്ടായതും അയാളുടെ വാസരാ യുടെയും ഉദ്ദേശത്തിനേർഡയും സംഗ്രഹിക്കാണ്ടില്ലാതെ മരൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല. വാസരായും കമ്മ്വും, നന്നയും തിനയും, സുവിധയും ദിവവും തമ്മിൽപ്പിന്നംതു കെട്ടിമറി ഞ്ഞു കിടക്കുന്ന സ്ഥിതിയേ ഗുഡകത്താവീ എത്രയും സു കുഴമായി ഗ്രഹിച്ച വിശദമായ തന്റെ തുതിയിൽ പ്രകാ ശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമ്മ്വിപശകവും വാസരാവിജയവും ഈ നന്നതെ കേരളിയരേ, അവരുടെ ഭിവിതത്തെ സ്വന്തിച്ചുറി ക്ഷേമ മുരത്തന്ത്രങ്ങളായ പല പ്രമേയങ്ങളേപ്പുംബാധിച്ചും തുളികരമായ തീർമാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന നേടുന്ന തന്നെ പരയാം.

‘പ്രസ്ഥാനപദ്ധതി’ ത്തിലെ രണ്ടാമത്തേത വിഷയമായ ‘പ്രകടപ്രസംഗ’ ത്തിൽപ്പുട സഭാപ്രവേശം ‘വർദ്ധമ സംരം’ ‘എക്കമത്രം’ എന്നീ പ്രഖ്യാതങ്ങൾ ‘ബക്ക്’ മുതലായ വാദാശ്രൂത്യരാജ്യത്തന്ത്രധരണ്യരഹംകെട പ്രസംഗങ്ങൾ അനുസ്ഥിപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു. പരപക്ഷിവാദിക്കാം, സപ്പക്ഷിസ്ഥാപിക്കാം എന്നിവയിൽ ഉള്ളകടമായ അതുവേ ശത്രാട്ടക്കട്ടി വാദപ്രതിവാദമശാരായ ഫ്രാസംഗിക്കും ചെയ്യുന്ന വാചാടോപമാണ പ്രകടപ്രസംഗം എന്ന പരയപ്പുടുന്നതും. വാർപ്പിമെൻഡ മെബർക്കാർ, പ്രചാരം പ്രവലക്കാർ (Propagandists) മുതലായ ത്രുട്ടർ വാഗിയോടും അതുവേശംതന്നും ഉണ്ടോടും അതുടോപതന്നാട്ടംത്രുട്ടി ചെയ്യുന്നുണ്ട് പ്രസംഗങ്ങളെപ്പാം ഇതിൽ ഉൾച്ചപ്പുടുന്നു. എ

ക്കിന്നെങ്ങും സുഖാനുഗമബാജിയുടേയും പ്രസിദ്ധങ്ങൾ ഓയ പ്രകടപ്രസംഗങ്ങൾ അവച്ചിച്ചിട്ടുള്ളതു വായിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളവരോട് അത്തരം പ്രസംഗങ്ങൾക്കു സാമ്പത്തികമാണും നോക്കേണ്ടും കാണുന്ന വിവരങ്ങളും വിശദമാണും വരയേണ്ട അവലും വില്ല. വണ്ണത്തേ കാലത്തു കേരള ത്തിലെ റാജക്കുമ്മാർ ഘറയ്ക്കുചവിച്ചിരുന്ന റാജകീയവിളംബരങ്ങൾ, ‘സംഘകളും’ തൊല്പോറുള്ള കീഴ് കർമ്മ എന്നിലും ഇം പ്രകടപ്രസംഗങ്ങളുടെ മഹായ ധാരാളമുണ്ട്. ഭാഷയുടെ ശാഖാഭാജ്യം, ഭാജ്യസ്ഥാപനം, പദ്ധതിയുടെ ഉല്ലതപരം, പ്രാസത്തിന്നെന്ന ബഹുലത, വാക്കുങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം, പ്രധാനസംഗതികളുടെ അനുഭൂതികൾ (അവത്തിച്ചുള്ള പരായൽ) എന്നിവയാണ് പ്രകടപ്രസംഗങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ. ഇതാൽ ചേത്തിട്ടുള്ള മുന്നു പ്രസംഗങ്ങളിലും ഇന്ന ധർമ്മങ്ങൾ ചേന്ന നില്ക്കുന്ന ലഭ്യനാശ കാണും.

മുന്നാമത്തേതായ അത്യുന്നകം എന്ന പ്രസ്ഥാന ത്തിന്നെന്ന സ്വന്തരാജൻ ഇതിനുപരി നിത്രപണം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷ്യാഭാത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു തത്പരിത്വാനി എന്നുണ്ടാ ലോകത്തപ്രതേതയും അത്യുന്നത്വികവിശയങ്ങളേയും കരിച്ച ചാന്തചെയ്യുമോ അഞ്ചേനു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു കവി രചിക്കുന്ന കവാങ്ങൾ കാണാം ‘അത്യുന്നകചല്പങ്ങൾ’ (Meditative Poems) എന്ന പേര് പറയുന്നതു്. അത്യുന്നകചല്പകത്താവിന്നെന്ന നില തത്പരിത്വാനിയായ ഒരു ഫോഗിന്റെന്നു പോലെ

യാകയാൽ അടച്ചുവരത്തിന്റെ പിറതകളും, അവയുടെ പടിപടിയായള്ള കയറ്റവും റാറ്റസ്റ്ററാഡിയോവും സാധാരണ സംബന്ധം സുഗമമണംജീരിക്കുന്നതല്ല. മഹാകവി രവീ ശ്രദ്ധാമടാഗോറിന്റെ കവിതകൾ വായിക്കുന്ന പലതും ‘ആശയം മനസ്സിലാക്കണമീലു്’ എന്ന് ആവലാതിസ്റ്റടം ദാഖല്ലോ. സാധാരണ കവിതകൾ വായിക്കുന്ന തീരി യിൽ ടാഗോർ കവിതകൾ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവയുടെ ആശയം മാസ്റ്റിലാവാതേ വരുന്നതു്.—സത്രാ ഗ്രേഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു തത്പരിക്കുന്നതു ആശയ ഒരുപയാംശം ടാഗോർ കവിതകൾ ആവിസ്റ്റിക്കുന്നതെന്ന ഭോധിച്ചു്, അതു വഴിക്കു് അവയേ അനവാചനം ചെയ്യുന്ന പക്ഷം കവിയുടെ വിവക്ഷ എന്നെന്നു കരിത ലാമലകംപോലെ സുഖാരംഭക്കുന്നതാണ്.

ആധ്യാത്മകകവിതയുടെ മാതൃക ഉള്ളിൽവെച്ചും കൊണ്ടു് അപ്പുന്നതനും അവർക്കും എഴുതിയിട്ടുള്ള കൂതികളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ “കാഞ്ചം ജയിച്ചു്”, “പിടി കിട്ടി” എന്നിത്രാഭികളാകുന്നു. ഇംഗ്രേസ്റ്റപിന്തയിൽ എപ്പുട്ടുന്ന ചിത്രം, ‘എക സംബാധിജ്ഞാനമവരസംബാ സിസ്താരകു്’ എന്ന ചൊല്ലാസാരിച്ചു് ഒരു സംഗതി തിരിക്കിന്നു്, അതിനോടു സംബന്ധപ്പെട്ട മരഹായ സംഗതിയിലാണും, അതിൽവിനു വേരാന്തിലേജ്ജും എന്നി പ്രകാരം ചാങ്കുമണം ചെല്ലു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയും, അതു സംബന്ധിയിൽ റാറ്റസ്റ്ററാവികളുംജീവായി ഉണ്ടിക്കുന്ന പിച്ചാരംജും, മുട്ടേനു ചാത്തവാക്കായ ചിത്രങ്ങൾ

ബാക്കിന കേരുസ്ഥിരതയും ആണ് ഈ പദ്ധതികളിൽ
പ്രകാരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് “ചതുര്ഭിധാ ഭജനേ
മാം ഇവാം സുക്തതിനോജ്ഞനു്! ആതേനാജിജ്ഞാസുര
ത്മാത്മി ജ്ഞാനി ച ഭരതപാഠി?” എന്നിങ്ങനേ ശ്രവം
ഗീതകിൽ, ഭരതൻ, രാജയോഗി, കമ്മയോഗി, ജ്ഞാന
യോഗി എന്ന നിലയിൽ പടിപടിയായി ഈശപരാന്ത്ര
ജ്ഞാവിന്ദംബന്ദക്കണ പരിണാമങ്ങളെ പരഞ്ഞിട്ടാണ്ടോ.
ആ നാലു ദശകളിൽ ‘കാഞ്ചം ജയിച്ച’ എന്ന കൂതിയിൽ
വിചാരാത്രവേണ വെളിപ്പെട്ടതിനിട്ടിണ്ടു് “പിടികി
ടി” എന്ന കൂതിയിൽ, “ചാവലം മിമനഃ തുജ്ജ അ
മാമിബൈലവദ്ദ സം. തസ്യാഹം റിഗ്രഹം മന്ത്ര വായോ
രിവസുചിജ്ഞാരം” എന്നിപ്രകാരം ഗീതകിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള
മഹാസ്തിഖിനും ചാവലതയേയും മനോനിഗ്രഹമാത്രസാ
ധ്യമായ ഈശപരാസപാത്രപരമാണെന്നെന്നെന്നും ആണു വിവ
ക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഈമാതിരിയുള്ള ആധ്യാതകകവിതകൾ പരിഷ്കൃ
തഭാഷണസാഹിത്യങ്ങളിലെല്ലാം സുലഭമായുള്ളതിട്ടുള്ള
വയാണ് —സംഹിതയുംജീവിതവിമർശക്കണക്കിൽ അ
തിൽ ജീവിതത്തിനും ബാഹ്യഭാഗം എന്നവാലെ ത
നൊ ആലുന്നതരഭാഗവും ശരിക്ക പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കും
താക്കാ. ആധ്യാതകകവിതകൾ ജീവിതാന്തരംഗത്തു് ന
ടക്കണ ആധ്യാതമികയുല്പത്തിനും പ്രതിധനികളായി
രിക്കുന്നതാണ് അവ സംഹിതയ്ക്കിനും ജീവിത വിചം
രാംഡേത്തല്ലുംബാഡിച്ചട്ടതോളം എത്രയും പ്രാധാന്യ

മുള്ളവയാണെന്നാളുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. നാമ്മുടെ ഭാഷാ കവികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രധാനാഖത്തിൽ ശാസ്യമായി വരിയുമെന്ന പിശേഷിക്കുന്നു.

നാലാമത്തെ പ്രധാനമാണ് ‘കേരിഭാവഗം’—എ ജനത്തിൽനിന്നും കാഞ്ചത്തിലേപ്പും, ‘ഗണപതി’ എന്നീ പദ്ധതികളാണ് ‘കേരിഭാവഗം’പ്രധാനങ്ങളും ഉഭാധ രിക്കന്തു—സംസാരഭ്രംബത്തിൽ മുഴക്കിയ ക്ഷതികൾ കരണമായ പ്രലാപവും, കേരിപ്പുർവ്വകമായ പ്രാത്മന യും അതിനോളം ഇവയിലേ റിഷയങ്ങൾ. ഇംഗ്രേസന്റിയി തിൽ സങ്കടം ഉണ്ടത്തി, അതിൽനിന്നുള്ള മോചന ദേഹം ശ്രദ്ധയ്ക്കുന്നോളം അതിമിക്കനു ക്ഷതികൾ ഭാവ യും കേരിയും കലൻ മനോപൂത്തിയാണ് കേരിഭാവജ നക്കങ്ങളായ കവിതകളിൽ സ്ഥായിയായി സ്ഥാപിക്കുന്നതു—ഈ കേരിഭാവനുപരിധാത്തികൾ സംസ്കാരം ചു ക്കു തു പ്രവഹാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ ‘മിസ്റ്റിക്കപ്പോയാഡി’ എന്ന പരായനതു—. തുണ്ണിയോടുള്ളി സത്തുഭേദങ്ങളും ഇംഗ്രേസ ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ക്ഷതികൾ ചിത്രം അത്മാ വിൽ ആത്മാവിനെ (ഇംഗ്ലീഷേ) ദർശിക്കുയും അത്മാ വുമായി കനിച്ചു ചേരകയും ചെയ്യുന്ന അ അവസ്ഥയും ‘മിസ്റ്റിസിസം’ എന്നും, അ അവസ്ഥയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വിവിധങ്ങളായ അനാഭവങ്ങളേ വികാരശബ്ദമായ ഭാഷയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന കവിതയും ‘മിസ്റ്റിസിക്കപ്പോയാഡി’ എന്നും പോരാക്കണ. തമോഹണത്തികൾ കരി നിഴലും രജോഹണത്തികൾ കരയും തട്ടാത്ത സാത്തി

കമായ പ്രേമത്തിന്റെ നാനാത്രവത്തിലുള്ള അവധികൾ ഇംഗ്ലീഷ് മിസ്റ്ററുക്കുടെ വളർത്തിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. കവിർ, രവിഗ്രനാമടാഗോർ തുടങ്ങിയ കവിഗ്രനാതരെ കവിതകൾ അദ്ദേഹായുള്ളിവാക്കനു്. മലയാളത്തിലും പ്രോഡി ടാഗോർ പ്രസ്ഥാനത്തെ അഭക്തിപ്രചാരണകാണ്ഡം എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ പാലക്കം ചുതിയ മട്ടിൽ കവിതകൾ എഴുതുന്നാണെങ്കിലും ടാഗോർ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജീവനായ മുസ്ലീംസിസ്'ത്തിന്റെ സുക്ഷ്മസ്വഭാവം മരാളിലുംകാതത്തുകൊണ്ട് അവതരെ കവിതകൾ മിക്കവാറും അത്യംഗ്രഹിച്ചുള്ളൂണ്ടും അതുണ്ടാദിക്കാണും പരിശോഭനായാൽ അവതരെ കവിതകൾ മിക്കവാറും അതുമായി ഒരുപോലെ അവരുടെ അവതരണം അഭിഭാഷിക്കുന്നതു്. സത്രം, സൗന്ദര്യം, പ്രേമംഎന്നിവ കരേ ഒരു തത്പര്യിന്റെ തന്നെ കാര്യം ത്രാവന്തരം അവലോകനം ചെയ്യുന്ന മഹാകവി ടാഗോറിന്റെ കവിതകൾ അവയുടെ ഒരു ഏകീകൃതതയാണു് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഒരു കവിതകളിൽ മീസ്റ്ററുസിസ്' എന്നുപറയുന്ന തന്നെ സീംബോളി സ്വം പ്രത്യേകയഥമായി വിളയാട്ടുനു്. —അപ്രസ്തുത പ്രശ്നസ്വയ്യേജും ത്രാവകാലകാരത്തിന്റെയും ത്രാവത്തിൽ, വള്ളുവരവുള്ളക്കുശൈ. സത്രംസൗന്ദര്യം നിയമങ്ങൾ കൂടാജിച്ച വിധത്തിൽ അപ്രകൃതങ്ങളായ സദ്ധവ സുകരംമാറ്റവേണ്ട വെള്ളിപ്പെട്ടത്തുനു രീതിക്കാണു് സീംബോളിസ്'എന്ന പേര് ചരിയുന്നതു്. പ്രതിബിംബം കൊണ്ട് ബിംബത്തേയും പ്രതിമകൊണ്ട് സാക്ഷാത് വസ്തു വിശ്വാസം, ലിംഗം (അടഞ്ഞാളം) കൊണ്ട് ലിംഗി (അട

യാളുമുള്ള വസ്തു)വേണ്ടം പറയുന്ന സന്ദർഭായംതന്നെ സ്ഥിരം വേബാളിസം. മിസ് റാറിസിസവും സിംഗാളിസവും എന്ന ഒരു ടാഗോറിന്റെ കവിതകൾ പ്രേമത്തേ സത്യസൗഹ്യം തുല്യതയോടു സംഘടിപ്പിച്ചു കാണിക്കേണ. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാതെ ടാഗോർ കവിതകളെ അവവേബാധിക്കവും ഒരു അനുഭവകരിക്കാനും സാധിക്കാത്തതിനാലും ടാഗോർ പ്രസ്താവനത്തിൽ പരിഗ്രാമിക്കുന്ന പലക്കം പരാജയം വരിപ്പോവുന്നതു്.

‘ഭക്തി ഭാവനാം’ എന്ന പ്രസ്താവനത്തിൽ, ഭക്തിയുടെ ശൈലാം വസ്തുതയിലും, ‘പരാവസ്തുതയിലും’ ഉള്ള ഭക്തരിന്റെ ചിത്തപ്പുത്തികളേ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന രണ്ട് രീതുകളേയും ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ശ്രീ ഗണ്ഡകരിപ്രയാനാദാളിലും പരഭക്തരിപ്രധാനാദാളിലും മായ റണ്ട് വിധം കവിതകളും നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ധാരാളമായി സാങ്കേതികതാബന്ധനയുള്ള അതുശ്യത്തേടുചൂട്ടിക്കാണം ‘പ്രസ്താവനവുക’ത്തിന്റെ കത്താവു, അതിൽ തിന്റെ മാതൃപ്രദർശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

‘കമാനാരക’വള്ളപ്രസ്താവനം എന്നാലെന്താണെന്നും ഒരു വിൽ ചിന്തിക്കുവാനുള്ളതു്. അപ്പുകാവും ദിന്തുകാവും എന്നിവയെല്ലാം കമാമയങ്ങളാണെന്ന കിലും അവയിലുള്ള കമാഭാഗം കവിതയ്ക്ക് ഉപാസിക്കാംവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ അവ്വെയെ കടമാറുമെന്നപ്പേണ്ടും എന്ന പരാജ്യനിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഷുരാണാങ്ങളിലും ചില തത്പരങ്ങളെന്നോ വിജ്ഞാനങ്ങളെന്നോ മഹത്പ

ഈ പ്രാധാന്യവും വെള്ളിപ്പെട്ടതുവാൻവേണ്ടി അതിനു
യോജിച്ച് അത്മവാദ്' തുപയാളായ കമകൾ കൈടിച്ചു
ചൂം അതുകൾ വഴിയായി വിവക്ഷിതം വിശദികരിക്കുന്ന
സമ്പ്രദായം സാധാരണമായിട്ടുള്ളതാണെല്ലാ. ആ സമ്പ്ര
ദായത്തെ അനുകരിച്ച് മനോധർമ്മാലികളായ സാഹി
ത്രകാരണാർ ലോകിക്കണക്കായ വസ്തുക്കൾക്കു വിഷയിക്കി
ചൂ, അവയുടെ പ്രയോജനത്തേയും പ്രാധാന്യത്തേയും
സമർപ്പിക്കുന്നതുകൂടി വിലയിൽ കമാക്കമനം ചെയ്യുന്ന ഒരു
തരം പദ്ധതിപ്രസ്താവനയും ‘കമാനത്തുക്കുടാം’ എം
ഞ പറയുന്നതും. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേത്തിട്ടുള്ള ‘നാളി
കേരം’ എന്ന പദ്ധതി ഈ കമാനത്തുക്കപ്പെട്ടപ്രസ്ഥാന
ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. തെങ്ങിനേരംയും തേങ്ങയുടേയും
ഉപയോഗവും പ്രാധാന്യവും കാണിക്കുന്നതിനായി കേര
ളക്ഷ്യത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി പദ്ധതിപ്രതിഭ ഒരു
കെട്ടകമ ചമച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. കേരളരാജാവിനു ദേ
വേദ്രുൻ കൊടുത്ത ക്ലിക്കളുക്കുവും അനുതകലപശ്വും കാര
ണവശാൽ പിന്നിട മുജ്ജു കേരളക്ഷ്യവും തക്കഫലമായ
നാളികേരവുമായി പരിണമിച്ചു് എന്ന് അത്മവാദത്തി
നും മട്ടിൽ യണ്ണിക്കുന്ന സ്ഥാ പദ്ധതിയിൽ കമാംഡ
ത്തിനേക്കാൾ അധികം പ്രാധാന്യം അതുകൊണ്ട് വെള്ളി
പ്പെട്ടതുന്ന തെങ്ങിനേരംയും തേങ്ങയുടേയും ഉപയോഗ
ത്തിനാക്കാം. ഇങ്ങോ എഴിതുന്ന അത്മവാദകമാപദ്ധ
ത്തുക്കിൽ പ്രസാദം റബ്ബിതം മതലായ മുണ്ണങ്ങൾ റാസ്പർ
ബ്രൂംബണായിരുന്നാലേ അവയിൽ വായനക്കാർ വേണ്ടി
തേരാളും ശ്രദ്ധയിൽത്തുകൂളി. ഇവിടെ ഉംഖരിച്ച

‘നാളികേരം’ എന്ന കവിതയിൽ ഈ രണ്ട് മുണ്ടെഴും ചേൻ കാണുന്നഒണ്ണു പറയാതെത്തന്നു വായനാക്കാക്കി ദിയാദുന്നതാണ്. പൊട്ടിച്ചിരി ഉണ്ടാക്കുന്ന റഹലിതമ സ്ഥിരം മനസ്സിൽ ജാവിപ്പിക്കുന്ന ശൈരവത്തോടുള്ളടക്കിയ ഒരു റഹലിതമാണ് ഇതിലുള്ളതു്.

ഇരുയും ഉള്ള നിത്രവണ്ണംകൊണ്ട് ‘പ്രസ്ഥാനവ ഞേക്ക’ത്തിന്റെ സ്വന്തവും ഉദ്ദേശവും എക്കേണമായി ടെക്കിച്ചും ഒന്നു വെളിപ്പെട്ടുടർന്നുകൂടിയിൽ എൻ്റെ ഉള്ളൂമ തത്തിനു ചാരിതാത്മ്യമായി എന്നു പറയാം. ഈ ചുസ്തിക തത്തിന്റെ ‘ആമുഖോപന്നാസം’ എന്ന നിലയിൽ ഉള്ള എൻ്റെ ഈ നിത്രവണ്ണത്തിന്റെ അവഗ്രഹത്തെയും ഒരു ചിത്രത്തെയും പറാറി വിതക്കിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടാക്കാനു വാനിടയുണ്ടോ എന്നിക്കുന്നിയാം. സാമ്പത്തികമായി ചിരപ്രതിഷ്ഠിതകീത്തിയായ റാമവർണ്ണപ്പുൻ തന്മുരാൻ തിങ്കമനസ്സിലെ ഒരു പ്രസ്വസ്യത്തിനോ, കരവതാരികയുടെ യോ ആമുഖോപന്നാസത്തിനേരയോ കാാവലംബം തുടം തെ തന്നു സ്വാത്രത്രസമേതം സാമ്പത്തികംഗത്തിൽ പ്ര വേഗിക്കാവുന്നതും, അവിടെ അതിനു സാദരമായ സ്വാ ഗതവും മാന്യമായ സ്ഥാനവും ലഭിക്കുന്നതുമാണെന്നിവി കേ, അശക്തമായ എൻ്റെ തുലിക അതിൽ കൈവജ്ജി നന്നും അതിസാധാരണതന്നുംയായിരിക്കും. എന്നാൽ, പ്ര സ്ഥാനവശ്വകം’ എന്ന പ്രസ്തുതചുസ്തിക ചുതിയരിതി കില്ലുള്ള നന്നാക്കയാൽ അതിന്റെ സ്വന്തവും ഉദ്ദേശ വും സാധാരണ വായ്ക്കാട്ട് വേണ്ടതുല്ലോലെ ഗ്രഹിക്ക

വാനാട്ടാക്കണംകുന്ന കരതി മാത്രം, തന്മാൻ തിങ്ക
നല്ലപിലെ കല്പാ അരബിസിച്ചു ഈ അമൃദവോപന്നാസം
എഴുതിക്കിട്ടുള്ളതാണെന്നു് ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നുകൊ
ളിട്ട്. ഈ ഒസ്സുകത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള പതിയ പ
സ്ഥാനങ്ങളിൽ സാമ്പിത്ര്യവസ്ഥകളുടെ ശ്രദ്ധ നല്ലവ
ണ്ണം പതിയുമെന്നം, സാമ്പിത്ര്യകാരന്മാർ അവകിൽക്കു
ടെ തങ്ങളുടെ സാമ്പിത്ര്യവാരങ്ങളെ നയിക്കുമെന്നം
പ്രതിക്കിച്ചുകൊണ്ടോ ഈ അമൃദവോപന്നാസത്തെ ഇവി
ടെ ഉപസംധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ‘പ്രസ്ഥാവപദ്ധതി’കത്താ
വായ അപ്പുന്നതന്മാൻ തിങ്കമനല്ലിലെ സാമ്പിത്ര്യവ
സാധം ചുമ്പാധികമായ സമുദ്ദിയോടുള്ള വിലസുമാരാക
ടെ എന്ന പ്രാത്മിക്കന്നതിനം ഈ അവസരത്തെത്തന്നെ
വിനിയോഗിച്ചു കൊള്ളിട്ടു.

മട്ടിരാഡി }
12—12—27. } വിദ്യാർഥി. എസ്. എസ്. നായർ.

പ്രഹസനപ്രമേയങ്ങൾ.

I

കം വി പാ കു .

രംഗം 1.

[ചീരത്തെക്കുറു തെജിപ്പിത്തു, ഫോ പ്രഥമം, മിംഗതുവി
കൂടു തെളിക്കിച്ചു ചുള്ളുമാണി ദുരി നായിക സക്കിൽതന്നു ചൊല്ലിക്കൊ
ണ്ണ പ്രവാഹി അഭ്യാസ്]

പാരു—ഉദയഗിരി ചുവന്നു; അംഗമിംബം വിള്ളേ,
നല്ലിനമുകളുജാലേ മന്ദഹാസം തെളിഞ്ഞു,
പറ്റിമതി മരവായി, കൂദംവാഡം മഴങ്ങീ,
ഉണങ്ക കണ്ണികാംഖാംഖാരേയുംഖാരേഡം.

(എന്ന സക്കിൽതന്നു അതംകിട്ടുവാനു വിഷ വേ ദക്കിൽ
വെങ്കെന്ന.)

ആരിക്കമലാക്കചമണ്ണാല—കുഞ്ഞാ!

പുതക്കണ്ണാല—കുഞ്ഞാ!

കലിതലളിതവാമാല—കുഞ്ഞാ!

ജയ ജയ പേവഹരേ!—

(തന കട്ടിശ്ശു.)

മിനമണിമണ്ണാ ഭവവണ്ണാസന—കുഞ്ഞാ!

മുറിജനമണ്ണാസഹംസ—കുഞ്ഞാ!

ജയ ജയ പേവഹരേ!—

(കട്ടിയെ കിടത്തിഴിരിക്കുന്ന തുഡിയും അട്ടം.)

കാളിയവിഷയരജ്ഞന്—തുഡി!

ജനരജ്ഞന്—തുഡി!

യദികലനാളിനിബന്ധന—തുഡി!

ജയ ജയ ദേവഹരേ!—

(വീണ്ടും അടിക്കുന്നു.)

മധുരഹരകവിനാശന ശങ്കാസന—തുഡി!

സുരക്കകേളിനിഭാന—തുഡി!

ജയ ജയ ദേവഹരേ!—

(തച്ചിശ്വാസ.)

അമലകമലപ്പിളംപാ—തുഡി!

വേമോചന—തുഡി!

ഗ്രീഖവനലേവനനിധാന—തുഡി!

ജയജയ ദേവഹരേ!—

(ആശിശ്വരത്തു നിയം തുടങ്ങുന്നു.)

അഭിഭാവജയലാനൂറ്റര യുതമന്നര—തുഡി!

ഗ്രീമുഖചരുചക്രാര—തുഡി!

ജയജയ ദേവഹരേ! മഹ തുഡി!

(ഉണ്ടിയും വീണ്ടും ആളിക്കൊണ്ട വിനംകുലയും നില്ലും; വാഗിക്കൽ കരാബാനാർ പ്രഥമിക്കുന്നു)

സങ്ഗായർ—പാറ! (സ്പർശനം) പാറ കേരംക്കുന്നില്ല പാവം! അവശ്യകിന്നുവിടെയാണ് പിത്ര തെണ്ണേണ്ണതെന്ന വിചാരമാണ്. (ഈ കാലും സംഗമാം; ആകാശം) ഏടി, പാറ! (എന്ന വീണ്ടും വാഴ്ചിക്കുന്നു. പാറ ഒത്തടിയിരിഞ്ഞു നോക്കി അദ്ദേഹാട്ടത്തിനും നില്ലുന്നു.)

ശക്ക—ആ വട്ടിയിൽ നെല്ലപ്പിരിപ്പുണ്ണാ എന്ന നോക്ക്.

പാറ—(ഒട്ടി കല്ലക്കി: ദാക്കി:) ഇ ഉഫോളം നെല്ലിതില്ല
ണ്ട്. കുട്ടിക്ക കൊട്ടക്കാൻ ഇതുകൊണ്ട് ഭത്തിയാവും.
(അംഗ. മുരുക്കാട്ടുമാശ.)

ശക്ക—എന്നിക്കിനൊരു സാക്ഷി പറവാൻണ്ട്. കാവിൽ
കളിച്ചതൊഴ്ത്തു് അപ്പേപ്പാർത്തനീ തൊൻ കോടതിക്ക
പോകം. ഉള്ളാൻ വർക്കയില്ല— ആ ചെങ്ങനെ ക
ണ്ടില്ല. ചിലതു പറങ്ഞേതല്ലിക്കവാനണ്ണായിരുന്നു. ഇഴ
ത്രവാർദ്ദ അഞ്ചു പറ നെല്ല കത്താൻ തരാമെന്ന പറ
തെറ്റിട്ടണ്ട്. വൈക്കേനാരം അപ്പലത്തിൽ ചെന്നാൽ
അതു കിട്ടു. രേഖാത്തിനുജൂഡാനേ—നല്ലവണ്ണം മ
നല്ലിക്കത്തനും കിട്ടോ. തൊടിയിൽ കാഞ്ഞിനികൾ യ
ല്ലതും കുത്തനില്ലോണെങ്കിൽ അതു മന്ത്രം കൊ
ണ്ടപോൾ കൊട്ടത്രുതു് ഇന്നതെന്ന കണ്ണിക്കുള്ള വക
യൈകില്ലും വാങ്ങിക്കൊണ്ടവരും ആ ചെങ്ങനോട്
പറയണം.

പാറ—ഹോ—

ശക്ക—മരക്കയതെ. നീ ഇന്നതൊട്ട് ആ വക്കീലിഡൻറ
. വിട്ടിൽ വേലക്ക പോകണ്ട. മാനം വിറുതിനേ ജീ
വൻ കിടക്കവകിൽ അഞ്ചോട്ട് ചതേതാട്ടു. ചീറ
തടത്തേരാർ അതു ഓവമില്ല. നീ പോവല്ലു.

പാറ—ഇല്ലാം.

ശക്ക—ചെങ്ങനെൻറ ഒച്ച എ എന്നാണ്ട് കുറിക്കുന്നണ്ട്.

(എന്ന പോകുന്ന.)

പാറ—‘അംഗിവജ്ഞയാം’ [എന്ന വീംച്ചം, റാട്ട് എ. അഞ്ചു
പ്രസ്തുതക്കണ്ണി അംഗിവജ്ഞ വിജയി എഴു ഗൈക്കളിലും കാംഗം ത
ന്നെങ്ങും ഏടുക്കുമ്പോൾ മുഹമ്മദ് ഖാൻവിഹാസ്.]

അംഗുപ്പൻ—കുഷിചെപ്പു കഴിയാത്തവക്കാരു

വഴിയില്ല പിശപ്പിനു ഭ്രതലേ,
ഭാരിപ്പുണ്ടെള്ളാഴിക്കണമെക്കിലോ
നോരത്തെക്കു ഷിചെയ്യണമേവതം.

[എന്ന, റാട്ട് എച്ചം, ‘യിതെത്ത ദിനയിമോന്തകാ’ എന്ന
ഒപ്പം വുട്ടി മനക്കാർ എഴു താഴെയിട്ടും ആണ്]

പാറ—അമ്മിനിയെ ഉണ്ടത്തല്ല അംഗുപ്പ!

അംഗുപ്പൻ—ക്കേന്നാപ്പുന്നോപിക്കും, ക്കേന്നാവിക്കും. (എന്ന
പുരുഷക്കും അതു കൊംഘ മത്ത അദ്ദേഹം കാപ്പിക്കുന്ന തല്ലിനാ.)

പാറ—എനിക്കു പച്ചമത്തും തിന്നാൻ വയ്ക്കു. (എന്ന
മനസ്സിലുണ്ടാണ്)

അംഗു—എന്നാൽ ചട്ട തിന്നാം. (എന്ന ഒരു മഹാനി അം
ഗുപ്പ കാട്ടുന്നു.)

പാറ—വട്ടിയിൽ ഉഴക്ക ബാധ്യപ്പെയ്യുള്ള. അതു വീ ദോ
ക്കിയോ?

അംഗു—(വട്ടിയെടുത്തു നുംബുനാമാട്ടിക്കൊണ്ട്)
(വട്ടിക്കും ചോർക്കാണ്ടാവാസരാന്തം)

‘ഉഴക്കേചോർക്കാണ്ടാവാസരാന്തം’ പിന്നെയെ
ന്താ കാപ്പോളുള്ളു? (എന്ന മാനു മാട്ടും നട്ടിയാണ്)

പാറ—‘കഴിക്കുമ്പോൾ ജീവാളുള്ളിപ്പോൾ?’

അംഗു—സ്വല്പ സ്വർഖേഷി—പഴനില്ലുക്കും എഴുന്നൂള്ളിയ
പ്രോത്തു കുചേലാൻ തിരുമേനി അരങ്ങളിച്ചുജീതല്ല
അതും?

പാറ—കൂദ്ദു, കൂദ്ദു, ശഹാരാപമ്പണ്ട് ഇങ്ങിവാ പരിഹ
സിച്ചായ. ഈ മത്താൽ മാറ്റുന്തെ കൊട്ടത്തു എല്ലു
വാങ്ങിക്കൊണ്ട് വയവാഡാൻ അഭ്യർത്ഥന പറഞ്ഞിട്ടു
പോയതു്.

അയ്യ്—മഹൾത്തിൽമേരിക്ക മത്താൽ തിനാൽ മനം ഫിര
ടുമോ എന്നാൽ ശക.

പാറ—വിഡിഷിത്തം പറയാണ്ട് വേഗം പോയി എല്ലു
വാങ്ങിക്കൊണ്ട് വര.

അയ്യ്—എന്നാലങ്ങിബാധാട്ടു. ധിതെതയിൽത്തയിമിത
കത (എന്ന മത്താൽ എഴുന്നു)

പുത്രരംബിട്ടിലെ ചേകവക്ക്
ഹാമരാമകാല്പോ ആരോമുണ്ണി
വുലങ്ങവാനേഴര രാവുള്ളപ്പോൾ
ഒന്തട്ടിയിണക്കുന്ന ചേകവരം.

(എന്ന പാടി)

കരംമുക്കൊരുമക്കൊമാരുളുതം സട്ടുന്ന.

(എന്ന ചാട്ട വവുട്ടി പാടാനു.)

പാറ—(പുച്ചരം) ഇങ്ങിവാ സാമ്പിമുട്ടി അംഗിഷ്ഠിച്ചിട്ടം
ആവീശിക്കിന്തിന് ക്രി കരവം ഇല്ലാതാരു ഭാഗ്യംത
നന്ന. മഹാസാധ്യ! നാനാഡംഖരട്ട. (ഉണ്ണിയുകിഞ്ഞാ
കി കട്ടിയെ ഉണ്ടെങ്കും) എന്നേഴു എല്ലു ഉറക്കമാണ്.
കോലായിൽചെന്ന എല്ലുക്കത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടാം. (എ
ന്ന വട്ടിയും ചുജമായി ചൗക്കന്ന)

(എല്ലുവരം ഫോയി.)

ര 0 ഗ 0 2.

[മെന്നവിലും കാക്കണ്ടാറിൽ കയ ടിട്ടുമോ]. നേരം കൊ
വാങ്ങതു് താഴി. ‘എമീ’ എന്ന ‘അക്കാമാരി’ വിഭാഗത്തിൽ ഇര
നു ചുറ്റുടാണ് നൊക്കി തയ വക്കാളുക്കും മാർപ്പ പ്രവശിജ്ഞാ.]

എമി—(സ്പ്രാഗ്) ഇന്ന് ‘ആത്മാരാമി’ന്റെ ഹോസ്റ്റിൽ
Clearance sale ആരംബിച്ചു. വൈക്കേന്നേരം സ്കൂൾ ടീയിൽ കയ
Match—ഉം ഉണ്ട്. Shopping—ഇപ്പോൾ തന്നെ കഴി
ക്കണം. അരങ്ങേരക്കു കയ്യിൽ കാലുണ്ടോ അല്ലോ?
(തബാഡിയുടെ ചുവട്ടിൽനിന്നു പണ്ണുവാൻ ഏടുത്തു കലക്കിനോ
കീഴ്) അല്ലോ! ഒക്കെക്കുതേരോ! അതുകൂടു അരങ്ങേരോടു
ബന്ധിലേക്കു കയ ചെക്കു വാന്തിക്കുള്ളയാം. (ഡിഷ്ട്രി
ഷാർ അൺ വട്ടം കയ തട്ടിൽ റൂഫീച്ചു തുക്കിപ്പുറിച്ചുകൊണ്ടു പ്ര
ദിവസിക്കണം.)

എമി—(ഡിഷ്ട്രിക്കേഷൻ അം ചുംബക്കും റോഡായിച്ച്) Teapoy
എടുക്കും.

ശിശ്വ—(സ്പ്രാഗ്) എന്തോ ഇംഗ്ലീഷ് ടീ പോയി എടു
ക്കാൻ പറയുന്നു. ഇതു ടീയില്ലെ. (അംഗം) ഇതും ടീ
തന്നെയാണെന്നും.

എമി—അമ്പടി കേമി, Swedeർ അതുക്കാൻ വരും അല്ലോ?
അതു ചെറിയ മേര എടുത്തിട്ടു്. അതിന്റെ മീതെ വ
യും.

1. വരക്കുചിച്ചു വില്ലുന്.
2. മഞ്ചരാഖി.
3. സംമാനം ദാ
ങ്കൾ.
4. കട്ടിമേര. (ടിഷ്ട്രി)
5. കളിയംക്കൽ.

ಶಿಷ್ಯ—(ಅವಾಗಿ ಚಳುಕಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ) ಇತ್ತೀಚ್ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ
ನ್ನು ಇಲ್ಲಾ ಅರಮಾ ಪರಿಷಿಣಿತ್ತು— ಎನಿಸಿ ಮಂಜುಲಿಂಘ
ನಿಷ್ಟು!

ಎಮಿ—ನೀತ್ಯಾಂಶೆ, ಅನು ಪಾಠವೋ ವೀರಯೋ, ಅರತಿನಾಪ
ಹಂ ವಣಿಕ್ತಿತ್ತುತ್ತು? (ಇ ಶಂಕ್ತಿ.)

ಶಿಷ್ಯ—ಕಿಂತಿಪ್ಪಂತಾಯರ ವರಾಂಪರಣತಿಂಥ ವಣಾತಾಂಶೆ.

ಎಮಿ—ಎನ್ನಾ ನಿಂತಿರ ಪೇತ್ತು? (ಇ ಮಾಂತ್ರಿ.)

ಶಿಷ್ಯ—ಹಂತ್ರಿಕಾರ್ತಿ.

ಎಮಿ—ನಿಂತಿವಿಂತಿನ ಕಿಂತಿ ಇಲ್ಲ ಪೇತ್ತು? (ಉತ್ತಿ ಈ ಶಂಕ್ತಿ.)

ಶಿಷ್ಯ—(ಸ್ವರ್ವತ್ವ) ಪೇತ್ತು ಅನುರಹಕಿಂಬಂ ವಿಲ್ಲಾಂ ವಿಜ್ಞಾನ
ಬೋ? (ಆ ಶಂಕ್ತಿ) ಇಲ್ಲ ಪೇರಾಗಿಸಿ ಅರಮಾ ರದಿಯಿತವೆ
ಶ್ರೀತಾಂಶೆ.

ಎಮಿ—(ಸ್ವರ್ವತ್ವ) ಇವಜ್ಞಾನ ಪಿಂಗಾಂ ಸ್ವೀಪ¹ ಅನು
ಕಾಂತ ತ್ರಿಂತ್ಯಾಕರಣಾಂಗೋ, ಅನ್ನೋ ಅರಿಂತಾತ್ತುಂದಾ
ಣತಿಕ್ರೋ—ಅನುಕ್ರೋ ಇರಿಂತಿ. (ಆ ಶಂಕ್ತಿ) ನಿಂತಿರ ಕಾ
ಣತ್ರಂ ಕಾರ್ತಿಯಂ ಕಾಂ ಎನಿಸಿ ವೇಣ. Katherine² ಎಂ
ಂ ನಲ್ಲಿ ಪೇರಾಂಶೆ. ನಿಂಗಾ ತಾಂತಿ Kat³ ಎನ್ನೆ ಯಿ
ಂತಿಕಾ. (ಶಂಕ್ತಿ ತಾಂತಿ ನಿಂತಿ.)

ಶಿಷ್ಯ—ಅರಮಾ ಎನಿನೆ ಎತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಂ ವೇಣಿಸ್ತು.
(ಎನ್ನು ಕಾಂತಿವಿಂತಿಯ ಶಂಕ್ತಿ.)

1. ಅಜ್ಞಿಯಾಕಾಂ.
2. ಆರಾತೆರೀಂ.
3. ಏಕರಾಂತ್ರಾತೆರೀಂಗಾರ
ಶ್ವರಾಂತ್ರಂ.

എമി—വിനെറ്റ് മിരട്ടും പിരട്ടും ഇവിടെ വേണു. വീട്ടിൽ
കെട്ടിവെച്ചിട്ടും വരാൻനില്ലോ? അതു Coomb's¹ ഇതേടുക്കും.

സിംഗു—എത്ര തുന്നാ അമേ?

എമി—Hair Coomb².

സിംഗു—(സ്വന്തം) എററക്കുന്നുവെന്നതാണ്. (അംഗം) ഇന്തിക്കു
മനസ്സിലാഖാത്തിട്ടാണ്.

എമി—എടി ഉടക്കാണി! അതു മേശമേലിരിക്കുന്ന തലവാരി.
(എന്ന പരിജ്ഞാനമായിട്ട് പീക്കു നാട്ടും നബിയുണ്ട്.)

സിംഗു—(സ്വന്തം) ചീപ്പിനു തുന്നുവെന്ന പറഞ്ഞു തൊൻ
കേട്ടിട്ടില്ലോ. ഈ അമേരുടെ പാഷ കൈകേമും. (ചീപ്പിൽ
ഈ ഒരു ചുവാംസം.)

എമി—മഞ്ഞാക്കു നടന്നില്ലെങ്കിൽ വിനെര്ന്ന തൊൻ Shoes³
ഇട്ട് ചവിട്ടും. അതെതിട്ടും കൊണ്ടുവോ. (എന്ന ദിനത്തു
ചുണ്ടിക്കാണ്ടിയുണ്ട്.)

സിംഗു—(സ്വന്തം) എന്തിട്ടായാലും എനെന്ന ചവിട്ടിയാൽ
ചൂഡെട്ടതും മുഖത്തടിയ്ക്കു തൊന്തരങ്ങാട്ടു പോവും അതു
തന്നെ. മഞ്ഞാത പട്ടിക്കുന്നതും അതരാനേന്നും അ
പ്പോൾ അറിയാം. (എന്ന തുടക്കമുണ്ട് തുടക്കമുണ്ട്.)

എമി—(സ്വന്തം) She is an ass⁴. Dress⁵ ചെ
യ്യുന്നും അവരെ വിളിച്ചിട്ടും ഒരു use⁶. — ഇം ഇല്ല.

1. തുന്ന് = ചീപ്പ്. 2. ചുംക്കുന്ന് = തലവാരി. 3. ചെമിട്ട്.
4. ഓവാദ്രോഹ കുട്ടായ്യാണ്. 5. ഉച്ചപ്പിനുവാൻ. 6. ഇപകാരം.

Mrs Dum Dum¹ പറയുന്നപോഴേം There is absolutely no earthly use²— ഒരു ദില്ലി കൗണ്ടി Country.³ (എന്ന Wrist Watch⁴ കൈടി Gown,⁵ Slipper⁶, money-bag⁷ എവരുമായി പോകുന്നു.)

(എല്ലാം തുംബി..)

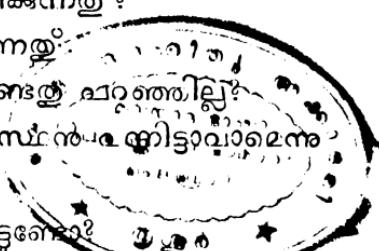
ര ० ८ ० ४.

[മനേജിവാസൽക്കിൽ വകീൽമുരി— നേരം, പത്രം കുവത്രം— റികാർട്ട് സെക്രിട്ടേറി വകീലും സബായിച്ചേക്കാൻ കൂടാം. അവരുമുള്ള വൈസിക്കും.]

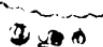
വകീൽ ഭാമോദരൻനായർ— O S. 7088 of 1896⁸.

ശ്രമസ്തു നാരായണൻ:— Yes, Sir⁹ (എന്ന അ റികാർട്ട് കൈടി കെട്ടതു മേരുമുള്ള കൗണ്ടി പ്രോട്ടോക്യൂൾ വൈസിക്കും.)

വകീൽ— (അതു തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി) ഇതു എന്നാണോ ഫുമമവിചാരണക്കു വെച്ചിരിക്കുന്നതു്?

ശ്രമ— ഇന്ന് അത്രുത്തെ കേസ്സാണതു്.
വകീൽ— Damn it¹⁰ എന്തുകൊണ്ടു പറ്റാത്തില്ല?

ശ്രമ— നന്ദുതിരിപ്പാട്ടിലെ കാഞ്ചന്സ്ക്രിപ്റ്റും കുട്ടിവും മെന്നു വെച്ചിട്ടാണ്.

വകീൽ— സാക്ഷിക്ക പടിവെച്ചിട്ടുണ്ടോ?
ശ്രമ— 25ക. തന്നിട്ടണായിരുന്നു. അതു ബാംഗ്ലാദേശം വാങ്ങി.

1. ഡാക്യൂമെന്റും ലഭ്യമല്ല.
2. ഇവാംഗലിക്കാൻ കാരണമല്ല.
3. റാട്ടർ.
4. കൈവാച്ച്.
5. വച്ചുപാക്കുന്നതും,
6. ബാംഗ്ലാദേശം.
7. റാബ്ലൂസ്റ്റാറി.
8. 1896ലെ ഒ.എസ്. 7088.
9. റാബ്ലൂസ്റ്റാറി.
10. റാബ്ലൂസ്റ്റാറിയുടും കൈടിയും.

വക්‍රීත්—அரக்குதுவினா வாணியென பரவதாற் தால் புரதத்தை வாணேஸ்திவதா. எனோட் சூழி கொள்கூட கொட்டகாளாரா பரவேதை? What a nuisance!

ஹம—எதாவிழூபும் ஸஂவு அரக்குது போயி வாணி கொள்கூடவரா (வக්‍රීயினால் நுவலாவால் கொண்டு.)

வக්‍රීත්—Nonsense² அதெதாவிக்காயிக்கிடை? தால் பர யூனது கேட்டாற் கூடுகளில் பிரிக்கால் போவுக்கா ஸெனா தோனும்பூ. அது காண்டு போகு.

ஹம—(ஸ்பாதம்) அது காண்டு போகு அரசெரு! அல்லூக்கிற அமம் பூரங்போகு.

வக්‍රීත්—அது கேள்ளும் Adjourn³ செய்திக்காவென்றா மாஞ்சு?

ஹம—அல்லாய்தாஶம் ஸமங்கு முடவால் நடத்தாதிரி பூங்கல் வேளை எழுப்பாடு செய்திக்கூடு.

வக්‍රීත්—Very good¹. சூரக்கோடு கேள்பிலை ரளைங் அத பூரித் திருத்தி நடத்துவானாலும் பள்ள கொள்கூடவானி கிழெபு?

ஹம—அது² ஹூலை ஸ்ரீவீலேகா போக்காவசி அமம் கக்கியோடு கோரிக்குத்தென வாணி.

வக්‍රීත්—Absurd³(இன மேஜூரதடி ஷா.) அமமமய் ஷா பிஸு முடவால் அடக்கூ?

1. ஏற்கு சௌஷ்டவானிடு, 2. அபங்கவஸம், 3. கீட்டி வஜிகாங். 4. வகுசூ உவிதம் ஷி. 5. ஏற்கோஸ்.

හම—අභයෙන් යොපුළුත්‍රවිනා 300ක..ක තේ සාර්ථක පාලී ක්‍රාස්‍තිත්‍රූ අභය කොටත්ත රෝගී නෑ බව මුවැස තෙක්‍රිඩ්.

වක්‍රීති—I hate this wretched business! (අපා 'රිකාර්ද දූ වඩිජුරියානා.)

හම—(සුපරතා) වක්‍රීතිප්‍රාගියෙශ ඇමියුද එෂ්පාඩි තෙමෙන්?

ඇමි—(වෙළඳ ගෙදි වාතින්කන ප්‍රාගිඥ්) Dear²! (අපා ඩිජිල නා.)

වක්‍රීති—Yes-Amy?³ (අපා ඉ පිළිච්‍රුණාන්කනා.)

හම—(සුපරතා) ඇමි, එකිනෙක පොසභාවු?⁴ ඇමානි පුළාය Dear⁵ එගුණු දීර, dear⁶ එගුණ රෙඛ යට හොඳතෙනා පොර_අරගුණ පත්‍රික්‍රීඩ්.

ඇමි—(සමාය ආදාළ බාග්) Cash?⁷ ඉසො, dear?⁸ (අපා ඕහැඳියානා)

වක්‍රීති—හුපුලුව dear!⁹

ඇමි—භාගිත්¹⁰ කිරීයතෙකා බාගිත්¹¹තෙනා කළ කියලුව? (අපා ඩිජිජිල ඩිජියානා.) අතුඟ, තේ ගෙක්කාපුළිඹුත්ත. (වක්‍රීති මගුද වඩිපු පිංචිඇ මා

1. කෙටිවාව තුවයක. 2. ප්‍රියපුළුවගෙ! 3. ඇතා ඇම්! 4. තෙඹු - ඇතා එංජේඩු අංාකනා. 5. ඉංජුඩ්. 6. ගායු ගුළා. 7. ගාස්මැඩිජ්, 8. කාම්ස. 9. වක්‍රීතිප්‍රාගියානා. 10. ඇඩිස්මැඩ්.

എംഗാൾ മട്ടിക്കുണ്ട്) Time¹ പോയി. Please Hurry up².
വക്കിൽ—എത്ര വേണം? (ചെക്കേടുക്കുണ്ട്.)

എമി—ക്ലീഞ്ച്തുക; സംഖ്യ വന്നിട്ട് പറയാം. A blank
cheque, my dear!

വക്കിൽ—(സ്വന്തമാണ്) My dear! she is my bitter, not
better half⁴. (ചെലുപ്പ് ക്ലീഞ്ച്ചേക്കംട്ടുകുണ്ട്.)

എമി—O my sweetie, O my dearie⁵, (എന്ന ജീഹിപ്പംടി
കൊണ്ട് ദോഷം.)

വക്കിൽ—ഞാൻനു കോടതിക്കു പോകുന്നില്ല. ഈ
Chit⁶ കോടതിയിൽ കൊടുത്തേങ്കു. (എന്ന എഴുതേണ്ട
രിക്ഷാട്ടു ദോഷം.)

ഈ—എമാൻറു ബാറ ഇന്ന കൂദാശിയുള്ളിൽത്തന്നെ. കേസ്റ്റുവി
ചാരണ മദ്ദവില്ലാസം കോർട്ടിൽ പാതിരക്കായിരി
ക്കാം. എമിയുടെ അധികപ്രസംഗംതന്നെ പ്രസം
ഗം. എമിക്കു തുന്നമായിട്ട് പിഡി ഇപ്പോൾതന്നെ
ഞാൻ കല്പിച്ചേണ്ടാം. (എന്ന റിക്ഷാട്ടുകുണ്ടി ഒരി ഒട്ടി
ദോഷം.)

(എല്ലാവരും ദോഷി.)

ര റ റ 4.

[മദ്ദവില്ലാസന്തിവെ വൈന്യൂറി—നേരം നട്ടു—മേഖലയിൽ
കാണ്ടിട്ടി കാശാലയിലും കിടന്നകൊണ്ടു കിണങ്ങുന്നായാണോ കാശാല
യും കാഞ്ഞടക്കി താടി ചെക്കേണ്ടാണ് താങ്ങി കരിയുംടാരിയും ആ
വേദി കുണ്ട്.]

1. സമയം. 2. ദയവുണ്ടായി വേഗമാവട്ടു. 3. തുക ചെങ്കാരത
ക്കു ചെങ്കാ എന്നു പൊരുന്നു! 4. എന്നും ചൊരുന്നു! ഇവരെങ്കാൻ
ഭാംഗുള്ളു; ബാധയാണു്. 5. അതുണ്ടാണെന്നു തങ്ങളുടെ! തേനോലും മ
ധുരംഞ്ഞുവും! 6. കരിമാനു.

കിംഗ്—(സമർപ്പിച്ച താഴി ഒപ്പുവിരക്കാം) എത്രോളം
കലബന്ധ കൈ തുകം വേരായാണോ.

കാര്ത്തു—എന്താതു്?

കിംഗ്—എന്താണോ, ഉടമത്താറിപ്പാത്ത പീടിൽ അത്രോ
ടം ചോദിക്കാതെ തിന്നാൻമുള്ള അതികാരം കിട്ടിയാ
ലെ കൈ തുകം—അതൊന്നു വേരോ—അറിഞ്ഞൊന്നു
അറിയു. (കാർത്തു—)

കാര്ത്തു—എന്തു് കായാ ഈ തിന്നാണോ;

കിംഗ്—സബ്രജേത്! വേണോ?

കാര്ത്തു—ജേലോ എന്നിക്കു വേണേഡ്.

കിംഗ്—പോടി! പത്രക്കാലും താൻ എമറവസന്തച
ന്തിമാന്തിക്കന്തിക്കമാരി അമ്മയുടെ അടക്കത്ത് പടി
ച്ചിട്ടാണ പറയുന്നതു്.

കാര്ത്തു—അയ്യേ! നാമുടെ അമ്മേടു പോതു്? എന്തു്
നീളുപ്പോ! ഇതു വിളിച്ചുംക്കുവഴക്കം അരിയും
പോമല്ലോ. ഈ അമ്മ ഉറങ്ങുവോ ഏരോ തീട്ടുടി
ചൂൽ എന്താ വിചാരിക്കണോ? എന്നുക്കൊണ്ട് ഈ
പേരു വിളിച്ചുത്തിക്കണാവില്ല.

കിംഗ്—നിനാക്കുന്നതിനാം. ഫേമും കർക്കതയിൽ
പോയി കൊണ്ടുവന്ന പേരാണു്? (തിന്നാം.)

കാര്ത്തു—ഈപ്പോൾ റിങ്കേളുന്ന ഫേമും എന്ന ഹായ
നേ?

കിംഗ്—എമാനോ മഹരി, മയരി(My dear, My dear)

എന്ന വിളിച്ചാൽ എമാനാണോട് ‘ഹേമി, ഹേമി’ എ നം വിളിക്കും.

ക:ശത്രു—ക:റാണോ എൻ്റെ പേരു് അധമക്ക പിടിക്കാ തെത്തു്. (ക്ക മധുരനാരായ എടുത്തു്) ഈ നാരങ്ങ തൊൻ തിനോട്ടു?

കിണ്ട—ആരാനായുണ്ട പറ പെണ്ണു.

ക:ശത്രു—എനിക്കിതൊന്നു മതി. അനുദം വേണ്ട അഭ്യും വേണ്ട.

കിണ്ട—മേനുംഡേട പാഷ ദി പടിച്ചില്ലെങ്കിൽ നിന്ന ക്കിവിട്ടു പൊറതേയ്ക്കു വേകും ചൊപ്പാരായും.

ക:ശത്രു—തൊൻ എൻ്റു മേനും പാശേ പടിച്ചിട്ടുള്ള. ചീ രത്നടത്തു പാറ അഭമ പാഷ ത്രപോല്ലാത്തിട്ടു പോ ചെയ്യു? (തിനു സാ.)

കിണ്ട...അവളുടെ കമ്മയോന്നു വേറെ. അവർ മനസ്സു ലൈ ക:ശത്രാന്തേതാലല്ലു? കൊടയും മരച്ചു നടക്കാൻ പാടു. അഭാന്നേളെ കണ്ടുള്ളുടെ.

ക:ശത്രു—അയിക്കോട്ടു. അതിനു് ഈ അധമക്കുന്താ?

കിണ്ട—അഭമക്കുന്താനും. അല്ലാണോക്കാ! ദി ഇട്ടിണി കണ്ടപ്പുണിക്കുതുടെ കീചകൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

അരിണാച്ചീ ചെനമോഞ്ഞാമണോ ദി
അരികിൽ രാരിക മാലിനി!
ഇതിനു് അതു പാലപാലിച്ചുകുൻ എന്താ പകരം
കൊടുന്തതെന്നും?

അരക്കതയതനാശിതവശാംകമന്ത്ര

അറഗതകുറതവെള്ളേത്.

കിണ്ടു—അർ അം അൽ, ഇതാണോ പണി! ഇവക്ക് മഹാശ്ലീഹാമാംക്ലീപ്പ്?

കിണ്ടു—മുന്ന മകളില്ലോ.

കിണ്ടു—അവരെക്കു ഏവിടെ?

കിണ്ടു—മുത്ത മകളെ ഒരു ഭാജേഴ്സ്(Barrister)നു കെട്ടി
ക്കൊടുത്തു. അതു അമ്മ ഇപ്പോൾ വിമവാൻറെ മുട്ടി
ലെബോണഡാണ്. അതു ഭാജേഴ്സിന്റെ ഇപ്പോൾ പോ
യി. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങാട്ടതനു കെട്ടിയെടുക്കേണ്ടി വ
യമെന്നതനു കേക്കാവാണ്ടു്.

കിണ്ടു—എന്നു നിന്നും കെട്ടിക്കൊടുത്തു എന്ന പറയു
നേ? മക്കതയോറും?

കിണ്ടു—അതു അമ്മക്കു മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. അതുകൊ
ണ്ടു കെട്ടിക്കൊടുത്തുവെന്ന പറയേതു, ഇതു് അസാ
മമന്തമെന്നല്ലതെ ഏതെങ്കിലും സമ്മനമാവുണ്ടോ?

കിണ്ടു—അതുടെ പിന്നെ രണ്ടു മകളും ഇല്ലതോ?

കിണ്ടു—മുത്ത മകൻ ശീമജ്ജു പടിക്കാൻപോയിരിക്കയു
ായിരുന്നു. രണ്ടുകിവസ്ത്രിനകത്തു് ഇവിടെ വരുമാറു.
മുന്നാമൻ ബന്ധായിൽ നാലിപ്പിക്കാൻ പടിക്കാം.

കിണ്ടു—നാലിപ്പിക്കാണോ!

കിണ്ടു—അൽ കച്ചവടം കച്ചകച്ചവടം പടിക്കാം. (ഈ നാ
രങ്ങ എടുത്തു തിനാവാൻ തുടങ്ങുന്നു.)

കിണ്ടു—വണ്ടിയുടെ കച്ച കേക്കുന്നവേദന തോന്നുന്നു.

(എഴുന്നുണ്ടു്)

കിണ്ട— (നാരങ്ങ വാക്കിൽ കത്തിനുംബു) ഉം_ഉം_ (മുന്നു മുളി
ക്കൊട്ടു മേശവിലി തട്ടിക്കുടയുന്നു. ശിശ്രൂതി ചവറ വാങ്ങു,
ദാദ്ദുച്ചുപയം കുടിച്ചുപുകുന്നു.)

(എല്ലാവരും ഓട്ടുകുന്നു.)

ര റ സ റ 5.

[വിജ്ഞാക്കുന്നതും, നേരം സസ്യം, ഭീപംഗരയന്നക്ക് നടയടച്ചു.
ശാസ്ത്രിക്കാരനും, ശ്രീതവംബ്രഘട്ടത്തിൽ ജേന വയ്യുക്കാണ്ടു കൂടു പര
ദേഹമുപാധനനും, പരിചരിച്ചുകൊണ്ടു അവലുവാസിയും, നാമം ഒ
പിശു തൊഴുതുക്കാണ്ടു പാരവും പ്രത്വാനിക്കുന്നു.]

ബ്രാ—മേഖലയെമ്മുറമംബുരും വന്നെല്ല—

ശ്രീപാമാസുമാലപ്രദേശേ—

ന്നക്കരം ഭൈരവയും തപമേവ തദ്ദീം—

രാധേ! ഗ്രഹം പ്രാവയ

ഇത്യും നന്ദനിപ്പേശതയുലിതയോ:

പ്രതുലപക്ഷജ്ഞദുമം

രാധാമാധവയേഖജ്ഞയന്തി അമുരാ—

ശ്രൂലേ രഹഃ കേളിയഃ

പ്രജയപയോധിജ്ഞലേ ധ്രൂവാനാസി വേദം

വിഹിതവഹിത്രചരിത്രമവേദം,

കേശവ ധ്രൂതമീഡാശനിര ജയ ജഗദ്ദീശ ഹരേ.

ക്ഷിതിരതിവിപ്ലവതരേ തവ തിജ്ഞതി പുഞ്ജ

ധരണിധരണകിണ്ണചക്രഗരിഞ്ജു,

കേശവ ധ്രൂക്കൂപ്പുപത്ര ജയ ജഗദ്ദീശ ഹരേ.

(ബാരിയർ അംബി തെച്ചിയിക്കുന്നു) ഹേ! വാർഡേ നാമാണി
വാട ദശാദുഖോന്നു?

വാരിയർ — അതരാ മേ ഇവിടെ അരങ്ങേക്കു ചോറു യച്ചിരി
ക്കണ്ണോ? ഇതിനാ ഈ തൊള്ളി തുരക്കുന്നതോ? അരങ്ങേ
ടെ പാടിലെങ്ങും തൊൻ പെടില്ല മേ (ഒവരും പണി
അംഗങ്ങൾനും.)

മും — വസതിപ്പാശിവരേ ധരണി തവ ലബ്ഹാ
ശ്രീഹി കൂലിക്കപ്പേവ നിമഗാ

കേശവ യുതസ്സുകരത്രുപ ജയ ജഗത്തിൽ മഹരേ.

(നിബൃദ്ധാവും ദോഷങ്ങൾ. പാദവിനെക്കാരണം.) അട്ടി പൊ
ണ്ണോ! ഇക്കാദശം ഭക്ഷണം ആപ്പുട്ടമോ? (പാദവിനെ
ദോഷിക്കാവും)

കേശവയുതസ്സുകരത്രുപ ജയ ജഗത്തിൽ മഹരേ.

പാറു — (ഡിക്ക് തിരികെടുന്ന കരാബായെടുപ്പും മുഖ്യമണംകൾ ദൂരീയ
മെച്ചും) ഇതു അതു എല്ലാന്തിരിയുടെ കഴുതിൽ കൊടു
ത്താൽ ചോറു കിട്ടും.

മും — നല്ല പൊന്തീ, ധമ്മശാലി. നന്നായ വരട്ടം. ഉ
പും മുളകും എക്കിട്ടേയിരക്കോ.

കേശവയുതവാമാത്രുപ ജയജഗത്തിൽ മഹരേ.

(നട തുറ ഓ.സി. എല്ലാവയം മുത്തും. മുഖ്യമണം കവക്കി
ടിക്കണ്ണ. എല്ലാന്തിരി ദീപാലാംനാഥക്കു.രി പുത്രു വൈക്കണ്ണ.
പാദ എല്ലാ, നടക്കൽ താംകണ്ണ, ആരാധനാലീപ്പം തുടിഞ്ഞ കൈ ദ
വാത്രു വൈക്കണ്ണ.)

എല്ലാ — വാരരേ, നോദ്ദേശിക്കു, നോദ്ദേശിക്കു എരക്കില്ലാണ്ടു
തൊനെന്തിനെ നോദ്ദേശിക്കുന്നു? പുജക്കു പുജപ്പുണ്ട്. നോ
ദ്ദേശിക്കാനിരിക്കുംല്ലോ. (എന്നും എല്ലാവയെടുപ്പും) പാറുനു പ്ര
സാദോണബല്ലു? (എന്ന പ്രസംഗം ഇട്ടുകൊടുക്കണമെ. കൈ കംട്ടി
വാട്ടിയം മു സുരഭി വാണിജ്യം.)

എന്നു—സ്വീകരായ! ചളി സയിപ്പും തീരണമെന്തി! (എന്ന തിരപ്പി ജാതിവർഗ്ഗ ദേഹങ്ങൾ. വാരിയർ ടൈറ്റ് രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുന്നും കൊണ്ടു വരുന്നു. പട്ടർ പിന്നാലെ ഭാശയുമായി ചോദ്യം കൊണ്ടു.)

വാരിയർ—(വസ്തു) ഫാറു! അതു എന്നും അള്ളംവെച്ചിട്ടും എന്തു.

ഫാറു—ഇന്നു രണ്ടു പറ എന്നു കൊണ്ടുപോക്കോളിം. ബാക്കി ലാഡു കൊണ്ടുപോയാൽ പോരോ?

വാ—ഇപ്പുംപോലെ. ഉള്ളാനിപ്പാത്ത കാലത്തു കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തും അതു പിരപ്പട്ടിക്കും എന്തിനാ കൊടുത്തേ? (പാറ മാറ്റുന്നിരുന്നു.)

ഫാറു—(സ്വന്തം) ഉള്ളാത്തവർക്കല്ലെ വെറിപ്പിയാൻ വിജയി. സാധു വഴിപോകാൻ! പീടിക്ക രണ്ടിലിവസം ഉപ്പും മുളകും തുടാണ്ട കഴിയുന്നു. കൊടുത്തേ കിട്ട. ശേവാനേ ഒക്ഷിക്കേണേ. (മുസാ താഴതു പിരിഞ്ഞു.)

(എല്ലാവും ശാഖയാണ്.)

१०८०६.

സ്വിജ്ജ് സവിജ്ഞാനഭാരതി¹ എന്നു നിന്നും സ്വാരംഗം കരുണാട്ടിക്കില്ല. മെഡൽ ഓരിസ്റ്റാർ ടി. ബി. മേനോൻം സ്കൂൾമിത്രൻ മിസ്റ്റർ പാച്ചൻ, കുമാർ, സിഗറാദമായി ശീര്ഷകം കീഴുക്കിയാൽ അവിക്ക ഇങ്ങനെ ചൊണ്ടു പുരിവരിച്ചുന്നു.]

1. അണ്ട്രൂ സമിച്ചതി. 2. Cosmopolitan Club.

ടി. ബി— (ശീര്‍ഷം കിക്കാൻ) Miss Tara². ഡുസ്ടിനും പ്രാമേനും Promise⁴ ചെയ്തിട്ടണ്. Ladies' Lingless⁵ഒന്ന് Final⁶ അണും. They Will be here just now⁷.

പാർഡം— (വൈറ്റ് ദത്തിക്കം ലീഡ് റോണി ഉഭത്തി ഇട്ടുചൊണ്ട്) Mrs Damn,⁸ Funny name,⁹ ഇതാരം?¹⁰ (എന്ന ചിരിക്കുന്നു.)

ടി. ബി— വകീൽ ഡാമോദരൻനായക്കുടെ Wife,¹⁰ Mr. K. D. Kiriyath¹¹ എൻ mother.

പാർഡം— Oh! I see!¹² ഞോൻ ബുക്ക് ചെയ്യു ബോട്ടിൽ അറ ഭ്രഹ്മത്തിനു Berth¹³ കിട്ടിയില്ല. B.B. Line Oleander¹⁴ ഇലംബം വരുന്നതു്.

ടി. ബി— Oleander Colombo¹⁵ വിൽ എത്തി എന്ന് ഈ നന്ദത്തെ മെല്ലിൽ കാണാൻബോള്ളു.

ടി. ബി— 1. മിസ് താരയും 2. മിസ്സ് ഡാമും (ഡോമാദരമേനുവാൻം ഓൺ) 3. ബ്രിഡ്ജ് കജിക്കാൻ വരാമേനു 4. വാഗ് ദത്തിം ചെയ്തിട്ടണ്. 5. ഗ്രൂപ്പേറ്റപ്രൈഡ് മത്സരകളും 6. ഇന്തു് അവ സാന്തിക്കയാണു. 7. അവർ ഇ ഫ്ലൂം ഇവിടെ എത്തും.

പാർഡം— 8. മിസ്സ് ഡ്രാങ്ക്: (ഡ്രാങ്ക് = കയ്യത്തംകുട്ടക്) 9. റസമാ യിട്ടുണ്ട് ചുവക്ക്.

ടി. ബി— 10 wife (ഓൺ) 11. കെ. ബി. കിരിയത്തി എൻ താരാ.

പാർഡം— 12. റാഡി. എന്നിക്കു കുറ്റുമുഖായി 13. സുഖം... ... 14. ബി. ബി. കജിയംസ്ലർ(കുറ്റുമുഖിക്കുന്ന പേരു) 15. കെംജലിൻ.

പാർ—Yes! വേണമെക്കിൽ ഈ week²-ത്തനെ അരുളേമത്തിലിവിടെ എത്താം.

ടി. സി—That is good⁸ Mrs Dam⁴-ഉം. K D. യോളിയാൽ our poor Nair is done for⁵. നായരിനു കോടതിക്കുതനെ വനിഞ്ചിപ്പു. കടിച്ച പദ്ധിരി പാതയും ലൈബ്രറിയിൽ കിടന്നാദ്ദുന്നണ്ട്.

പാർ—Is he so very much hen-pecked?⁶

(മീസ് താഴ പ്രാവഗിഡനം.)

ടി. സി—(എന്നോട്) Good evening to you Miss Tara,
Mr Paul⁷ (എന്ന പരിപാപ്പേരും.)

പാർ—How do you do?⁸ (എന്ന തൊ. ഒക്കുടക്കന്നം.)

താര—Very-well, thank you⁹. (എന്നിരിപ്പനം.) പുതഞ്ചു നാതം ഇരിക്കുന്നു.

ടി. സി—Mrs. D.¹⁰ വനിഞ്ചു?

പാർ—1. ഉച്ച്. 2. അള്ളുച്ചിൽ.

ടി. സി—3. താരുകാളാം 4. വിസ്തു സ്ഥാദം കേൾഡിയും 5.
... ..നമ്മുടെ ഗാധനായങ്ങുടെ കമ കഴിഞ്ഞു.

പാർ—6. അയാൾ അതുകൊം, ഭാംഗിതനുണ്ടാ?

ടി. സി—7. നിഃഖലിക്കുന്ന മിസ്റ്റു താരു മിസ്റ്റുകൾ പാർ.

പാർ—8. എവംതനുണ്ടു?

താര—9. വളരെ സൗഖ്യം. നിഃഖലിക്കുന്ന വന്നും.

ടി. സി—10മിസ്റ്റു സി.... .

താര—D. വരാൻ പത്ര ശിനിട്ടെങ്കണം. നാമക്ക് part
ners—റല്ലേചെച്ചുക് കഴിക്കാം. Pack² എവിടെ? (പാട്ട്
ശീൽ നാക്കി വച്ച കൊടുവാസം) Mrs D, എൻ്റെ (എന്ന രണ്ട്
തവണ ബട്ടി മഹർജ്ജൻ.)

D. സി—I Congratulate myself³ (എന്ന താരയും നേർ
കൊഡിരി എന്നു) Shuffle⁴ചെച്ചുകഴിഞ്ഞു. (എന്ന ശീൽ താ
രയുടെ സെട്ടിൽ വജ്ഞന്.)

പാർഡ—Your deal⁵ (എന്ന വെച്ചുന്നു.)

താര—(ശീൽ ഇട്ടു കാണാം) നായക്കന്താ സുവക്ഷേഖ്യപ്പെട്ടു
മുണ്ടോ? Mrs D. നായരെ കാണാനാണോ പോയതു്.

D. സി—നായക്കട Condition Mrs⁶ D ദൈ കണ്ണെത്തു
കൊണ്ട് worse⁷ ആവാൻ കൗമില്ല.

പാർഡ—Kiriath⁸ വന്നാൽ he will set matters right.
താര—കിരിയാത്തു വന്നാൽ കൈപ്പു് കൗതുടി തുടക്കയേ
യുള്ളൂ.

(എജാവങ്ങൾ ചിരിക്കാം.)

മീസസ്സ് ഡി—(അംഗാഡിച്ചു)എന്താ ഇതു ചിരിക്കാൻ(എജാ
ഡം എഴുന്നാടു ചാറിക്കാം.)

താര—1. ഡി.....നേർ കൊഡിന വെട്ടി മഹത്താം 2.ശ്രീ.

D. ഡി.—3. സാൻ തന്ന തന്ന അഭിനവിജ്ഞാ..... 4. കണ്ണുക.

പാർഡ—5. നിങ്ങളാണ് ഈ ഫേണ്ട്രു്.

D. ഡി.—6.സമീറി ടി. അധികം വകുപ്പും വാൻ.

പാർഡ—7. കിരിയാത്തു വന്നാൽ അങ്ങാഡി എല്ലും ഒന്നെരയുംകും.

ടി. പൗ—Mr. Paul (എന്ന വാരിചയൽപ്പെട്ടത്തും.)

മി. ഡി.—(ചിരിനാക്കും നടക്കീ) അതരാ എൻ്റെ partner
(എന്ന ഇരിക്കുന്നു.)

ടി. ഫിലി—(ബാധയുടെ ദുഃഖത്തു വോക്കി) Mr Paul അ(എന്ന് ഉം
ചീലി പ്രാംഗിപ്പിക്കുന്നു.)

മി. ഡി.—(ശൈക്ഷണ്യം) Boy! എന്ന വിളിക്കുന്നു.

ബെട്ട് ഇർ—Yes Madam² (എന്ന മാജറാറുന്നു.)

മി. ഡി.—Two whiskies and two sodas³.

താര—എന്നിക്കു ലഭണ്ണയു് മതി.

മി. ഡി.—make haste⁴ boy; lead⁵ അതരട്ടും! (ഈ ഉൾ
ഡോക്സനു.)

താര—നിങ്ങളും.

മി. ഡി.—No trumps⁶.

താര—തൊന്തർ double⁷ ചെയ്യു.

മി. ഡി.—Redoubled,⁸ Boy! come on, boy⁹ (കഴി ഉ
ടക്കി. ബെട്ട് ഇർ പാനിക്കും കൊണ്ടുവന്ന കൊട്ട ഒന്നു.)

a. മിസ്റ്റർ പാരി.

മിസ്റ്റീ ഡി.—1. പൊട്ടേഴ്സ്.

2. തയാർ, ആദേശ.

ഡി. ഡി.—3. റണ്ട് വിന്റീയും റണ്ട് സോഡയും.

4. ബേഹമാവട്ട് പൊട്ടേഴ്സ്! 5. ഇംക്കും.

മി. ഡി.—6. ഇപ്പു.

താര—7. ഇംട്ടിച്ചു.

ഡി. ഡി.—8. റണ്ടിംട്ടിച്ചു. 9. ഫോർഡ് വാഗ്രം വരു ഫോർഡ്.

താര—മി ഫൂർ നായക്ക് വിശേഷമാനമില്ലപ്പോ. (എന്ന
മുഖം—ഒരു ദശാവലിന്മാരാ.)

മു. ഡി.—(സ്വന്തം) അമ്പടി താരേ; എട്ട് കുറങ്ങേത്തി.

എന്ന പരിഹസിക്കും? (പുംബം) കല്യാണം കഴിയാ
ത്തെ പെണ്ണാദാപാക്കീളുവകു കാഞ്ഞാദാപാം അരംബോപച്ചി
ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

(എന്ന പാടികെ നോക്കി കിട്ടിയിരി ചാരിന്മാരാ. ടി. ഡി. ഡി. ഇം
താരയും തജിൽ നോക്കി രസിക്കുന്നു.)

താര—കല്യാണം കഴിഞ്ഞു വന്നാൽ പഠംതുതാമോ?

മു. ഡി.—(കുംഭം വിസ്തിച്ചുവക്കാൻ,) Boy! (ബുദ്ധി വരുന്നു)

Three chips please!

താര—ക്കെന്നിക്കം boy (മു. ഡി റീട്ട് മംഗിരൈരക്കി) കാ
തെററി (എന്ന് അ ശീരോചിതനാ, പുരുഷാം തജിൽ നോ
ദാനാം. അണിയരായിരി ഓരോന്തിരുന്ന ഒരു ദിവസം.)

മു. ഡി.—Excuse me² (എന്ന റാറ്റിച്ചുവുചൊക്കാം.)

താര—നായരുടെ കലിയിറബ്ദിത്രംബനം.

പുരുഷമാർ—(എഴുന്നാറ്) നമക്കൊന്ന പോക്കി അരംബോ
പചിക്കേണ്ട?

സി—1. ഏംട്ട് ഉള്ള! മുന്നാർക്കു കിട്ടുപ്പുരി.

2. മാപ്പ് തരണേ.

താര—താൻ വിട്ടിലേക്കു പോണു; Good night¹ (എന്നു
പോകുന്നു.)

പുത്രഷ്ണാർ—Good night (എന്ന പിന്നാലെ പോകുന്നു.)
(മിക്കാവയം ചൊണ്ടി.)

ര 0 ഗ 0 7.

[മുറഖിലും സം ബഞ്ചളാവിൽ തീസ്തുറി—ഗോം നട്ടു—ഇത്താഴ്
തിനൊന്നായക്കിക്കാഡി കിംഗ്ഫ്ലൂസ് നായക്കം കംതിശ്രീയും പ്രദേ
ശിക്കുന്നു.]

കിംഗ്—സീമയിൽ പോയി പടിക്കാൻ എറ്റവും പണ്ണാൻ
അവർ വെള്ളിത്തിൽ കലക്കിയതും. ആ അച്ചുനമ്മ
മാരെ ഇങ്ങിനെ വെസനിപ്പിച്ചാലോ? ദൈവദോ
ഷാഖാദുഃഖം.

കംത്രു—ദൈവനാളുള്ളതും ആരു കണ്ണവെന്നാലും കൊച്ചു
മാൻ ചോദിക്കുന്നതും.

കിംഗ്—ക്രതിരപ്പുനയവും ഉട്ടപ്പും നടപ്പും ക്കലപ്പും കൂൾ
ബോംഗും ആയി കൊച്ചുമാൻ കരച്ചാണോ പണം ദി
ടിക്കുന്നതും. എമാന്നാണെങ്കിൽ വയ്യാണൊയി. വ
രായും ചുത്രങ്ങി.

കംത്രു—തമ്മം വേണ്ട. ശമ്പളേക്കിലും കൊട്ടക്കുന്നതേ?

കിംഗ്—എമാന്നൻ കരെ വസ്തു പിടിച്ചിരുന്നതോക്കെ
അട്ടിപ്പേരു കൊട്ടത്തു പണ്ണാക്കു കൊച്ചുമാൻ എന്ന
കിലോ പീക്കിലോ കൊണ്ടു പുത്രിയാഗ്ര.

കണ്ണതു—വല്ലപ്പാടം ഇവിട്ടനു പോയാൽ മതി. എൻ്റെ
ഇംഗ്രേസ്! തുമ്മം കട്ടില്ലെങ്കിലും പട്ടി കടിക്കാതെരു
മതി.

(ഒരു കാരിക്കാർഷിയും ദാരംദരാൻനായും പ്രവർത്തിച്ചു കണ്ണിൽ
നേരുടെ അസാധാരണ മിശ്രഭക്തവാദി മനസ്സെ കണ്ണിലായാണ്.
ഈഞ്ചും ഗിഞ്ചും കൂടും കുറഞ്ഞാണ് നാശിയായിൽ സുട്ടി
സിംഹം ദബ്ദം ചൂഡാനുള്ള ഉടൻപുരുഷിയുമായി പ്രതിഭരം വന്ന
യാഥിന്ത്യിച്ചില്ലെന്നും നാശിയും തുരുതാമാദരം കട്ടിപ്പാജ്ഞാനം
പ്രംബിച്ചുകൊണ്ട്.)

കിരി—Good morning mother¹ Good morning father²
(എന്ന തൊപ്പി മുഖ്യമായി രാജീ കാസാപകിൽ ഇരിക്കുന്ന) ഈ
നീതെന്തെ Golf³ ബഹു സൗം പിടിച്ചു.

എമി—ഈ ഉച്ചക്ക് വെവലിനേരെ കൊണ്ടാലോ കട്ടാ?

കിരി—എന്തു Wretched country⁴യാ ഇതു⁵. കളിക്കുക
യാണെങ്കിൽ London turf⁶-ഇൽ കളിക്കണം. How
charming!⁷ (ഈഞ്ചും ധീരും ചൊംഞ്ചായാണ്.) അല്ലോ നി
നേരെ breakfast⁸ കഴിഞ്ഞില്ലോ? എന്നു മോട്ടിലിൽ
കഴിച്ചു.

എമി—തെന്നെൽ കുട്ടിവണ്ണി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

എരി—1. സുഖിനം ചോഡാവോ 2. സുഖിനം. പിതരംവ.....

3. ശേഖരിപ്പ് കഴി.

കിരി—4. ചൊലിശെട്ട് നോട്ട്. 5 അണ്ണൻ പ്രത്യേകം. 6.....

എന്തു നാശനാം. 7. ആശൻ.

കിരി—നമ്മുടെ സിസ്റ്റം കൊടുക്കാവാൻ തരമായി
പ്ലീ. (എന്ന പട്ടിയെ തൊട്ടു യഥോദാ) എംട്ടി ഒരു ദിവസം, അ
ണിയായിൽ കൈ പിച്ചുക്കാരെന്ന് പാട്ടു കേൾക്കാണ്.) ഈ
Beggars¹നെക്കൊണ്ടു തോറു. ഈ Old priest-ridden
country²യിൽ ധമ്മം ധമ്മം എന്ന പരിത്യ
Idleness³—ഉം Humbug⁴—ഉം Encourage⁵ ചെയ്യാ
ണ്. കൈ Regulation⁶ ഉണ്ടാക്കാവാൻ വെക്കി.

എമി—കട്ടൻ Election⁷നു നില്ക്കുന്നതെ? (എന്ന വിശ്വാസം.)

കിരി—Bosh! ഈ Muffs⁸—ഇൻറെ ത്രിട്ടാർത്തിൽ അരുള പോ
കി. (അഞ്ചു ഒരു, ഗാക്കിക്കുന്നപെ, കൂളിയായുന്നപെ, താമരാ—
എന്ന വീണ്ടും കേരാ ചിന്നം.)

ഡാമോ—കിണ്ട! രണ്ടു പിടി അരി വാരി കൊടുക്കാം.

കിരി—ചോദിക്കാണ്ട് ഈന്നോട്ടു കേരിവയ്ക്കാതു് അധിക
പ്രസംഗമമ്പേ? വേണെ, കിണ്ട— കൗം കൊടുക്കാണ്.
(പിച്ചുക്കാൻ ഉണ്ടായ്തു വന്ന് ‘അഞ്ചു രേ— എന്ന വീണ്ടും പാട
നാ—കിണ്ടും ചാരണ്ണി നിൽക്കാണ്.)

പിച്ച— എന്നപ്പു! എഴേ, തരമം കൊടുക്കോ അപ്പും! (എ
ന്ന പാടതും കരബാറിക്കാണ്.)

1. പിച്ചകാർ.
2. ഈ പുരോഹിത ചോദിതമായ പഴയ നാട്ടിൽ.....
3. മടിയും, 4. ചതിയും. 5. ഒക്കം ഗണ്ഠകയാണ്.
6. കൈ നിയമം.
7. തിരഞ്ഞെടുപ്പ്. 8. മംഗളം.

കിരി—നിന്നും അപ്പുന്ത്—(എന്ന പഠണ്ടു് എഴുന്നോടെ സുട്ടു്
സിട്ടു് ചയ്യുന്നു.)

വിച്ഛ—മച്ചടം മടിഞ്ഞപോകട്ടം— അതാഭവതെ! (എന്ന
ക.രഹസ്യക്രമങ്ങൾ ചൊരുക്കുന്നു.)

(അണ്ണിയംഗിൽ Post Sir¹)

കിരി—കിംഡ! അതിന്റെ മേടിക്ക (കിംപ്പുൻ പോയി കൊ
ണ്ടവരുണ്ടു്. മെയിൽപ്പറും ഒപ്പടിച്ചേരുകി.) Arbuthnot
Crash². Thouands Rendered bankrupt³ (എന്ന വം
യിക്കുന്നു. “ചൊല്ലിശേരു” എന്ന നായകം, “വുങ്ക്” എന്ന
ഒൺ്റും മോഹരവ സ്വപ്രേക്ഷ കാശംവയിൽ വീഴുന്നു. ശിശ്രൂണം
രിഷ്യത്തിയും അംഗ്രാമ്യും നോക്കുന്നു. കിരിയാളു കൈകടിച്ച
കുടയുന്നു)

(തിരുപ്പുഖീല വീഴുന്നു.)

ര ര സ 8.

[ചീരാതുട്ടു വിച്ച്—നേരം ഉച്ചക്ക് ഉയർമ്മി— പൊരുവും അ
ജ്ഞുന്നും കണ്ണി കടിക്കാൻ ഓവിക്കുന്നു.]

അയ്യപ്പുന്ത്—ഹാപ്പുംലൈ! അമ്മാമൻ അറിയാണ്ട് കു
കായ്യും തൊൻ പററിച്ചു.

1. തുംബൻ, സംർ

കിരി—2. അർബുളു നംകുമാൻ ചൊല്ലിശേരു. 3. അനക്കാഡിയും
ഒന്നും പാപ്പുൾ മലന്ന്,

പാറ—എന്താൽ? (മുഖ രട ചെന്നു.)

അര്യ—കാപ്പോളീ അൻ ലൈസ് വാദാൻ കാവിലേക്ക്
പോയില്ലോ? അനും വൈക്കേന്നരം ചന്തയിൽ പോയി
ചക്ക വിറു കിട്ടിയ റാലണ്ണയുംകൊണ്ട് വീട്ടിലേക്ക്
വരുമ്പോ അന്തേലെ കിട്ടുന്നായരെ കണ്ടു. അന്തോ
ങ്ങ് എന്നോട് ഒരു ഷോട്ടതിക്കരിയിൽ ചേരുന്നവോ
എന്ന ചോഡിച്ചു. എന്നിക്കോടു കൊതി തോന്തി.
റാലണ്ണ കൊടുത്തു. എന്താ എന്താ എന്നൊന്നം
തോൻ ചോഡിച്ചില്ല. അയാൾ ഒരു കടലാസ്സും താഴെ
അതു തോൻ അരയിൽ തിരക്കി പച്ചിരിക്കുണ്ടോ.
അതേയും കാണിച്ചിട്ടില്ലോ. (മുഖ ശബ്ദി ചുണ്ണി + സം.)

പാറ—അഭ്യാമഭോട്ടാനു ചോഡിച്ചിട്ടാവായിരുണ്ടോ.

അര്യ—കാപ്പോളേ! അതെന്തിക്കു കൊടുത്തു കഴിത്തെ
പ്പോ തോന്തി. അതിൽപ്പിനു മരാസ്സിൽ ഒരു തൊ
ക്കിരോണായിട്ടില്ലോ.

പാറ—(ശബ്ദി ശാക്കി) ഇതിനും കാലം കഴിത്തെ
പ്പോ. അതുകു ഇതിനുംപുറി ഇന്തി രൂസനിച്ചിട്ട് കാ
ഞ്ചില്ലോ. അഭ്യാമഭോട്ട് തോൻ പുകംപോലെ പറ
തന്തു ഭാരതയാക്കാം. (മുഖ ശബ്ദി വിളംബം.)

അര്യ—“കനകൊണ്ടവിയേണം റണ്ടിനും ബലാബാ
ലം” ഇന്തി എനിക്കീവിധിയും പറവില്ല. റാലണ്ണ
കൊണ്ടായ പിച്ചാത്തി വാദായിരുണ്ടോ. (അഭ്യാമം
കിം—കു—ര.....എന്ന ചാട്ടം, റാലണ്ണ ചൗജയം തണ്ടി കൊ
ചുക്കും അമ്മ— എന്നും ചും ചും ചും.)

പാറ— അതു റാ അരയ്ക്കും അതു്?

അരയു— (ചു ശ്രൂ ചൊരു സാക്കുവന്ന്) ഒരു വയസ്സും തന്മീഴു
നാണോ. കണ്ണഭരി കഷ്ടം തോന്നും.

പാറ— അതു റാവട്ട്, ഇങ്ങനെ വരു. (നി ക്കാരൻ വിച്ചു വിം
ചു പ്രിം വിക്കും.) അതു ചുരക്ക അവിടെ വക്കു. (നാക്കും.
കടി അവാൾ ഗു പ്ര തന്ന കാലതി മുച്ചും പിന്നും പരിപനയും
കൈപ്പെടുത്തും. ചി ചുക്കാരൻ കണ്ണതി മൊന്തി തുപ്പുനാഡി എന്ന
വടിച്ചു്.)

പിച്ചു— അമ്മാർ നന്നായിരിക്കും. കുടംപുത്രത്തിൽ ചീറേ
യസ്സു വരുംപടിയാക നാൻ അതുണ്ടവെനെ ഏപ്പോഴുള്ള
തും തുതിക്കിണിഞ്ഞേൻ. (മു സു അന്തു പിച്ചു ചു ചും.)

അരയു— ബാക്കിയുള്ള കണ്ണതി ഭാപ്പോളുള്ള കഴിമേപ്പോളുള്ള.

പാറ— ഏറ്റവിക്കു വേണ്ട. തൊന്ത പിന്നു വച്ചു കഴിമേപ്പോളും;
അരയ്ക്കുന്നേൻ കഴിയുട്ടു. (അഞ്ചിയംകും ‘ശൃംഗാര’
ടു കയ ചാഡി നു കു മുച്ചു പു് എന്നു കുമ്പം ചും.)

അരയു— (‘പരിശുശ്രൂഷാവാ’) ഏറെതാര സിംഗിട്ടാതു്. നാ
മല്ലെങ്കാൽ കുറവും ചെയ്യിട്ടില്ലപ്പോ ഭാപ്പോളുള്ള. അതു
കിട്ടുവായൻ ലഘുമല്ല പററിതോ? കാജ്ഞിലുള്ളതു കൊ
ട്ടിതു് ഈ കടവാസ്സു ഡാണ്ടിയായു പൊപ്പാസ്സായപ്പോ!
എന്നേൻ വെദവേണ! (‘ശബ്ദം ഹീരിക്കു യാം ഭാചിക്കു
നു.)

പാറ— അതു കീറാഡ. പേടിക്കാണി വിക്കു. അമ്മാൻ

കോടതിയിൽവിന്ന വല്ലതും വന്നതായിരിക്കും. ചെ
ന്ന ചോദിക്കു.

അരയു—ഇനിക്കു വയ്ക്കു. (മുന്ന ഒക്കെ തയക്കൽ വെള്ളുന്ന.)

പാറു—വയ. തൊറം വരും. (മുന്ന നടക്കുന്ന. അയ്യപ്പൻ പി
നാംവെ പോകുന്ന.)

(എല്ലാവയം പേരുണ്ടി.)

ര റ സ റ 9.

ബജിസ്രൂപ്പീല്ലു—ഒന്നാം പകൽ പതിനൊന്ന് മൺി_ചീരതു
ആ ശങ്കായങ്ങൾ അയ്യപ്പനും അദ്ദേഹം കിട്ടുന്നയങ്ങൾ പ്രഖ്യാതിക്കു
ന്ന.]

റജിസ്റ്റർ—(സ്റ്റോക്കിംഗാട്ട) ശങ്കായങ്ങൾ കാഞ്ചം മുമ്പ്
കഴിയട്ടു. (കയ കടവാല്ലു വാങ്ങി) ‘പുരാണപുരത്തിൽ
വന്നിരേംബുട്ടാതെ കയ അഗതിജനശരണാലയം
സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേക്കു മുലധനമുണ്ടാക്കുന്നയി എണ്ണാ
സ്ഥാനവും കൗണ്ടി വരുന്ന കൊല്ലും 1111_000
ഒട്ട കൂളിക്കുടമാസം മുഴവറം മട്ടിയുന്ന 82_000-
എന്തോച്ചാടനാനുമത്തിൽ മിന്തോജനക്കമ്മിററി
പാകെ വെച്ചു നൃക്കിട്ടുട്ടതു ഷോട്ടതിയിൽ കൊം
സമാനം എനിക്കു കിട്ടിയ വക 30000(ഉറപ്പുക മുപ്പു
തിനായിരവും)അഗതിജനശരണാലയക്കമ്മിററി കാഞ്ച
പൾസി പുതപ്പെണ്ണാരണ്ണവേദവിക്രയമായിപ്പതി കം
പ്രീമണ്ണഗ്രീ മാ_പാ_പി_സ്റ്റിതിപ്പത്താൽ സോമയാജി
പ്രംട്ടിലേക്കവേണ്ടി അദ്ദേഹം കിട്ടുന്നയർപ്പക്കൽനി
നം എനിക്കു കിട്ടി ബോധിച്ചു. എന്ന താഴേ പറയു

നെ സാക്ഷികൾ കാണു പുതുയശാരംഭം 1112-മും
ഞ് ചീതെമാസം 12-മും ചീരത്തെത്രഞ്ഞാൻ ലക്ഷ്മി അ
മു മകൻ അയ്യപ്പൻ (കൃഷ്ണ)

സാക്ഷികൾ: —

1. ചീരത്തെത്രഞ്ഞാൻ ശ്രേണിനായർ.

2. അദ്ദേഹം കിട്ടുന്നായർ. (എന്ന വായിക്കുന്ന.)

അയ്യപ്പൻനായർ വായിച്ചുനോക്കി ശരിയല്ലെ എന്ന പറയു.

ശ്രേണി—അദ്ദേഹയെന്ന പറ അയ്യപ്പ്.

അയ്യ്—അദ്ദേഹ.

രജി—കപ്പിട്ട. (കപ്പിട്ടും നാംകുമികളും കപ്പിട്ടും. മുൻ കുന്നി ദിനുംകും കൂടും വക്കൽ കൊടുക്കുന്നു.)

രജി—ശ്രേണിനായങ്ങൾ കാണ്റും കഴിത്തില്ലോ?

ശ്രേണി—ഈല്ല. ഒരു പണ്ണയാധാരം രജിസ്ത്രാക്കാൻണ്ട്.

രജി—ശരി. കിരിയാത്തു വീടുകായെട പണ്ണയെടവാട്.
അല്ലോ?

ശ്രേണി—അദ്ദേഹ.

രജി—ആളുകളുംക്കു വന്നിട്ടേണ്ടോ?

ശ്രേണി—ഈപ്പോൾ വരും.

രജി—മനുവിലാസം ബകളാവും പറന്നും പണ്ണയെപ്പുട്ട്
തനിയതുകൊണ്ടായോ? മുതലും പലിശയും എന്തെന്ന
വസ്തുലാവും.

ഒക്കു—കട്ടിള്ളിപ്പൻനായക്ക് ഒരു പണി കൊടുക്കാമെന്നു
തുക്കിടിസ്സായ ചരണത്തിട്ടിണ്ട്. ശൈലിത്തിൽനിന്ന് 50
ഉറപ്പിക വിതം മാസംതോറും തരാമെന്നാണ വച്ചിട്ട്
ഇള്ളത്.

ഒജി—പാശത്തവോലെ റാടക്കമോ?

ഒക്കു—ഇഡി ബുദ്ധി പിഴക്കുമെന്നു തോന്തനില്ലെ. നേ
തെന്തു കൂളിച്ചു് അവധിത്തിൽ ഭജാം തുടങ്ങിട്ടിണ്ട്.

ഒജി—പണി കൂളിത്തു കൂളിച്ചുാലോ.

ഒക്കു—തെങ്ങലിൽ ഇതുകൊണ്ടപ്പുല്ലോ കഴിഞ്ഞിരുന്നതു്.

(ഒരുമാദം ദംഡാഡർ, കട്ടിള്ളിപ്പൻനാം, ഒരു മരക്കാടാ, പി
ന്നാവെ ചാറ, കിണക്കുപ്പൾ, മാവാ തുട്ടി ദാഖൽ മുഖ്യാക്കണം.)

ഒജി—അത്യാരം തയാറായിട്ടിണ്ട്. (ഓരു വാദികാനം.)

1. ചീംതട്ടഞ്ഞു നാഡി അമ്മ മകൻ ഒക്കുായർ.

2. ടി ലക്ഷ്മി അമ്മ മകൻ അരയ്യപ്പൻ

3. ടി ടി മകൻ പാറു

4. ടി പാറു അമ്മ മകൻ മെഹാർ എ[ം]
ഥുച്ച.

5. കട്ടിപററിപ്പുംതു ചെറുമുട്ടി അമ്മ മകൻ പാമേം
ദരംഗായർ.

6. കിരിയാത്തു കാളി അമ്മ മകൻ കട്ടിള്ളിപ്പൻനാ
യർ.

7. ടി ഇടോനാമു മകൻ ഫേമനതക്കമാറി എ[ം]
നാ കാളി.

8. ടി. ടി. കാളി മകൾ തെണ്പത്തി എന്ന ചി
ന്നമു.

9. ടി. ടി. മകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന്.
(എന്ന വാച്ചിക്കണം.)

എല്ലാവരും മഹാജയാദാ?

ഡാമോ—8—9—എന്നിക്കേ മുക്കുറുണ്ട്.

രജി—4—ഒന്നും മെരുപ്പട രക്ഷാക്രത്വാവു ശക്തായർ
(എന്ന് അധികാരിക്കുന്ന വാച്ചിക്കണം.) ശരി. എല്ലാവക്കും
ക്ഷേത്രം. (കാശാധനങ്ങളും ക്ഷേത്രം) സാക്ഷികൾ കിട്ടു
നായകും കിണ്ടപ്പുറമായെങ്കിൽ എവിടെ? (അഭിം ക്ഷേ
ത്രം.)

(ഈക്കാരം ഡാ. മാര്ക്കാസ്റ്റീഷ്യൻ. ദോഖ്യാദി പദവി എല്ലാ
ക്ഷേത്രങ്ങളാണ്.)

രജി—ഡാമോപരിശായർ! നിങ്ങളും റിംഗ്ലേസ്സ് കുടംബവും
ചീരത്തട്ടേക്കും എന്നും നാട്ടിയുള്ളവരായിരിക്കുണ്ടോ.

ഡാമോ—ഒപ്പവത്തെ ഡിക്കരിച്ചു ലോകത്തെ വദിച്ചതി
നീരം റാലം എന്നും അനാദിവിച്ചു. (എമി അദ്ദേഹം ചാ
ം അശ്വപ്രസ്ത്രിക്കണം.) ശക്തായരും! മേലാൽ എന്നും
വേണ്ടവോലെ പറഞ്ഞു കടത്തുണ്ടോ.

അര്യപുൻ—(ക്രിശ്ണജ്ഞന്നായരു തൊട്ടുവിഴിച്ചു) ഒക്കെ കഴി
കേതുാ? എന്നിക്കേ തേവാൻ ഫോണം.

കട്ടി—നിർക്കു എന്നാണ് വരും സഹായിക്കാൻ. ഇന്നിക്കു
കൂടി പറിച്ചുാൽ ഏകാളിഡാക്കണണ്ട്.

ശരയുള്ള—കൂഷി ചെയ്യുകഴിയാത്തവക്കാഡ
വഴിയില്ല പിഴസ്സിനു ഭൂതലേ
പാരിപ്രദേശാഫിക്കൻമെങ്കിലോ
നോരത്തെ കൂഷി ചെയ്യണമേവയോ.

ശക്ക—അരജ്ഞു! നീ പോണക്കിൽ പോകോ.

പാമോ—സ്ക്രിക്കറ്റ്‌ഗാർഡ് പോകോളി.

(പണ്ടിപ്പേരം ദാപാക്കന്ന)

ശക്ക—ഈനാട്ടതൽ കഴിവാത്തവക്കു മരന്ന വാഹിലു എ പ്ലാവം ഒരു തരവാട്ടിലുള്ളവരെന്നുപോലെ നടക്കുന്നു. സത്യവും ഉള്ളാഭയും തന്നെയാണ് ഈഗ്രഹപരമ മരശ്ശുക്ക് നിന്തുച്ചിത്തിരിക്കുന്ന ധനം. കുരങ്ങുന്നതു നെന്നുണ്ടു പെടുവമെന്നു പറയുന്നതു. ഈഗ്രഹപരമാർഗ്ഗം സാന്നിദ്ധ്യം എല്ലാടത്തും ഉണ്ട്. സ്നേഹമുള്ള ദിക്കിലേ അരതു പ്രകാശിപ്പിക്കു.

പാമോ—അരതു ശരിയാണ്. ശേഖരണ്ടു വിഭ്രതി എന്ന പറയുന്നതു അരതുതന്നെയാണ്.

നൃഥലരിൽ നൃഥനേൻ നന്നാണു നല്ല പാലിൽ
പെതക്കിയ വാവാനിൽ നാമപുരം നാല്ലും ത
അരംബിയിലുണ്ട് നീ പാരമാരായുവോർത്തൻ
കരതലുശത്തായിത്തീരുമാരാനുസാരം.

റജി—എന്നാലുണ്ടിരാധാട്ട. (എന്ന ശക്കും മുതലാക്ക വൻ പിരിഞ്ഞു.)

(സ്വന്നം) ഇതാണു കൂമ്പംവിപാകമെന്നു പറയുന്നതു. അവരവരുടെ കുമ്പത്തിനേൻ മലം അവരവർ അരംഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല.

അരതുത്തക്കെട്ടു പുണ്ണ്യവാഹവു—
രിച്ചെഹവ മലമൾന്നതേ.

ശ്രദ്ധം.

രാംസന്ദര്ഭാജണ.

10001.

[തൊവർത്തോടിച്ചിൽ പഞ്ചാഖ്യപദ്ധതിനും വൈകാശി—അജ്ഞം കൂടം മാന്ത്രാലാഖാ ആ വിശ്വക്രി മുഹൂർത്താംഗപിക്കോരുൾ ഇന്ന് സാ പ്രദാനിക്കും. താമാസത്താഖിലെ പാരമാരാവ് എന്നു കാഞ്ചി വയസ്.]

അമ്മാളി—ക്രത്തിക്കാവെവവിടെ? പരത്വന്താ? ഈ പട്ടി യെപ്പോലെ കിത്തക്ക്കേന്നേ?

പരമാ—രോറു വൈകിനി പിചുരിച്ചു ബാലപ്പുട്ടോടി ദ്രോംരേറു്. ക്രത്തിക്കാവു മന്ത്രിൽ പോന്നിരിക്കുന്ന കര തി, എന്നു വാക്കവള്ളപ്പിൽ കേരിപ്പു.

അമ്മാളി—ഇന്നെലെ തോന്തിച്ചു പദമോന്നു ചെട്ടു. (‘എ അ ഒന്നാണീ’ അവിടെ ഇരുന്നോളി. (‘ശാഖയനാശക താ—എന്നു മുച്ചുക്കി; താഴും പിടിച്ചുകൊടുന്നു.)

പരമാ—(ഉന്നു അവിടുന്നിരുന്നു തുഡിയൊണ്ട മുഖംമാഞ്ചു ദിന്മാ മാരി നിഃപ്രസിദ്ധു ചാലിരിംഘാട്ടത്തി.)

ജയജയനാഗകേതാ! ജഗതീപതേ!

ജയ ജയ നാഗകേതാ!

നായ വാനയജലധേയ! നാമാഖി നിന്മപദ്മസരാഘവം
ജയ ജയ .

സാ—(സംശയിക്കുന്നു.)

അമ്മാഴി— ഉം ചെല്ലു—സംഭരം— (തുണ്ട് അച്ചടി സൗം കാച്ചി
കാച്ചി.)

പത്രം— ‘സംഭരം നിന്മടയൻിരേശേം
കൈകൈബണ്ണപ്പായം
മേഴിനീതന്നിലോരോ ദേശം—
തോറുമധികം

മോദേഹ വാൺിടന്നനിരേം ഉള്ളിലാങ്ങമേ
വേദമില്ലോത സ്വവല്ലേം’

(എന്ന റാജം ചരണം ചൊല്ലുന്ന.)

(വാക്കുകളിൽ കണ്ണതിക്കാവു തലമുടി കെട്ടി തുക്കന നാട്ട്
അന്തരുക്കി പ്രഥിക്കിൽ മുഖവിച്ച പാരമാവതിയുടെ അട്ടത്തുവന്ന
നിൽക്കുന്ന.)

അമ്മാഴി— (ആരി പിടി ക്കാരു നിർത്താതെ കണ്ണതിക്കാവിനെ
ക്കാക്കി) കണ്ണതിക്കാവിനെ കളിയൊക്കെ വേണ്ടെന്നു വ
ജ്ഞാനഃ കാലമായിരിക്കാം ല്ലേ? (ഒരു കീഴ്ചുംബാടു നോ
ക്കി ചിരിക്കാം.)

കണ്ണതിക്കാവു— (രക്കയം അക്കാദ്യം ആളി) എതാവെന്തുട്ടോ
ചെയ്യണം! ഇങ്ങനു പോരാൻ വൈക്കിട്ട് ഇണ്ണുജോഡി
ജീ കിടന്ന പരിക്കാംപായിന്നോ അമ്മേണ്ടോ മുണ്ടുപെ
ട്ടിയുടെ താങ്കാലു മടിത്തുമുഖ്യമേ മുഖക്കൈക്കെട്ടി തൊ
ഴിനിലേജ്ജു പോയിരിക്കണം. എന്നിൻറീശപര! എതാവെടെ
ചെല്ലുണ്ണം, അമേഖണ്ടോ എന്നിൻറോരെ ചാടിക്കടിക്കാൻ
വരുണ്ണ. തൊൻ വല്ലതും അറിവേതൊ! ആട്ടിയെ ആരും
ഒഴിച്ചുവിട്ട് ഘവ്വാല്പിള്ളിഞ്ഞിന്നു പാലേംകൈ ആട്ടിപ്പി
ച്ചുവരു, അമു ആ സാധുപ്പുഞ്ഞിന്നു അവിട തട്ടണ്ണ,

ஒவ பிடிக்களு, வஸி க்களு, பிசியிலான்— எலிடெ
கு து ஜி பாலகிலும் கிடுகளை! உம் உம். புபுவி
ஸாயு—கு சுவிட்கொட்டுத். அரமூ மூதா கிடக்களை
மலன்—(அவி நின் ஸாம்) தொன்றத்தாம் களே தா
கோலு கெட்டுச் செட்டுத்துமகொண்டாரோடும் கெங்குத்து.

(பறம் வாஜூஷி டி.கி.ஏ. பி.வி.ஏ.ஏ.)

அரமூஜி (கஜ்ஞவெசுசூஷி) அதனு நானாயை குத்து
காவே! அரமூகை வழூதும் ஹரியை என்ன ஓராகை
வே?

குத்துக்காவு—அரமூஜி பாஸுபாயதிலயிக்கொனம்
பராங்கிலூ. அரமூ வீணெடு விழுலோகன் கிட
நேட்டுத் திட்கா பாத்பூதும் உடனேதான்னா ரோகை
ளை!

அரமூஜி—குமதியும் தை மோஜும். அநெடு மதி மதி. மூ
நி உலூஸமயம் குழயளை. மூன்கேதா பாதே?

பத்மா—“வீரவிராத்துமாவிடோ”

(எலினாஷ்கா ச.ஏ.ஏ.)

அரமூஜி—என்னாத் துடனிகோஜி (ஏந் அதி. பி. சி. து. பா. ச.)
நூ. பாங்காவி கூடுமைகை: வூ. காவி சுடி துடன்பா.)

பத்மா—‘வீரவிராத! குமாரவிடோ!

பாதை ரஹஸ்யாஸாஸாராடோ?’

குத்து—மாலையவஸூர! வாற்மேனாஹாரிதங்களூ
ஒய ஒய! தேரிகாதஸூர!—வனிடக
பாதையில் பாரித்துவ ஓராதாதநவராத
(ததர:

സാരസ്യസാരമറിവതിനും റാല്പ്

മാരല്ല ലീലകപം ചെയ്യുതിനും

(അവർക്കുത്താടിച്ചിൽ ബാലരുദ്ധൻ ചെരിച്ചുണ്ടായെന്ന)

നാജ്ഞികലോചനാമരേ! നാം

ഗ്രീളികളുണ്ടു വിവിധമോറോ

(ബാലൻ ഒരു ദായാനിൽ അംഗമായും സ.ടന്റ് അശ്വയുടെ പരിനിൽ
പതുണ്ണിക്കിഴന്ന നാട്ടുവന്നും അടക്കാ കൂട്ടുന്നു.)

കേളികളാടി, മുദ്രാ രാഗമാലകപം പാടി—കരംകൊട്ടി—
ചൂലവേച്ചാടി, തിരുമ്പുവിൽ

താഴുതെനാട് മേളുതെനാട് മേളിച്ചുനുലുതെനാട്

മാളികളേ! നടനം ചെയ്യുന്നും റാല്പ് കേളി ജഗത്തിൽ വ
(ഉത്തിടേനും.)

(. ഒരു ചന്ദ്ര ശിഖ വജ്രാച്യു നിഃശ്വാസം. കരംകിഴനാവു ഡ്രാ
വനു താംകി ചുംടിച്ചിറിഞ്ഞു. വുംവൻ അശ്വയുടെ പരിനിൽ
ചുരുവാ തുടി കിട്ടുന്നു. അജീം നാട്ടുപാട്ടം ഇരുപ്പുറും നോക്കിട്ട്
ആരംഭിച്ചും കരംകിഴനില്ലോ തമാഴം ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു)

അംമാഴ—എന്താ കട്ടികപം കിടനു കിണ്ണുവേണ്ടു്? അതു
രെകില്പം ഇസ്തി തുട്ടിയോ ഇതു ചിരിക്കാൻ? (ബാലൻ ഒ
രു കുന്ത്തു ടാച്ചിയും ചിരി ചുമ്പു—തിരിംബുക്കാക്കി ബാല
നെന്നുണ്ടു പത്രാച്ചുവെച്ചുവരുതു കൊക്കി തന്മാരും തന്ത്തുടാ) പ
ഥവികുതി! ഇവന്നും ഇതോക്കേ ഉണ്ടാക്കിത്തീത്തു
തു് അപ്പേ? (തിരിംബു) പോ പുറത്തു് (ചുറു ബാലനു
സാത്തുക്കു ദാനുനു) നാലപൾ—'വിരവിംട..... (എന്ന
തെരുപ്പുനാടുക്കുന്നു ചെന്നുനു.)

അംമാഴ—(അതി റിടിച്ചു വീണും) ഉം—കേളികളാടി—

(നാനുവാക്കുമ്പോൾ ഒരു വാദം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു ചുരുക്കാതുകരായി
ആണീയെടുത്തു, കരിക്കേണ്ടിയും വാട്ട് ക്രയനു പ്രശ്നവാദിക്കുന്നു. എറ്റവും
ബുദ്ധിമുട്ടും വൈദ്യുതം തുടർച്ചയാണെന്നും, പത്രം പാരമ്പര്യം, 2.ക.ഡി
കൊടുപ്പുകളും)

അമ്മാളു—(സ്വന്ദര്ഥം) എന്തോടു കൂടി അല്ലെങ്കിലും കുറഞ്ഞു
ഉണ്ടാക്കണമെന്നും.

വൈക്കം—(മക്കുട ദാരം) ദോഷം, അല്ല കൂളിപ്പേജോടി
പ്രോണ്ടും. (നാനുവാദ സാക്ഷി) എന്താ 'എ'നു നിങ്ങ
ണെ?

അമ്മാളു—കട്ടിക്കുള്ളൂ പിഴച്ചു കാണി അമേ?

വൈക്കം—അല്ല തൊന്തരാ പെഴുച്ചേ! അല്ലെങ്കിലും പരാബാധി
രിക്കം പെഴുച്ചുതും. വാക്കീടിലെ പത്ര വയറു പിഴ
ക്കാൻ വാട്ടാക്കേതെന്തണ്ണി കാലു ഘണ്ടാക്കി നാഴിപാ
ലു പിംറിട്ടു വേണും. നിങ്ങളെപ്പോലെ പത്രംയംചെ
രും, ചക്കിക്കത്തും, അമ്മവജ്ഞം, തൊന്തരാജ്ഞം എന്ന പറ.
ഞേത ഇംഗ്ലീഷ് പെട്ടീം പിടിച്ചു പിച്ചി പോ—പോ—ന്നാ
ക്കിക്കാണിക്കുന്നപ്പോര, മാസ്റ്റിലായോ?

അമ്മാളു—അതിനും തൊന്തരാ വേണ്ടതു്?

വൈക്കം—ഈ പാത്രം വാരച്ചുനിക്ക കിട്ടാറുള്ള പാലു മുഴ
വന്നു കട്ടിപ്പുച്ചു കൂളിന്തില്ലോ? കൂളിന്തില്ലോ? ഒരു തു
ളിപ്പോലെക്കില്ലും വച്ചോന്നു ഭോഷണ. (മിന്ന പാത്രം കൂ
ളിന്തിക്കാണിക്കുന്നു) തൊന്തരാ വെള്ളംകോരാൻ പോയ
പ്പോൾ ആഘാതിയുടെ അവിടു് നിങ്ങെട മജിസ്റ്റ്രേറ്റുമാ
നെറ്റ് കംപാറേറ്റു വിത്തിക്കുന്നിക്കുന്നു, തൊന്തരാ പയ്ക്കിരാ
ക്കാൻ വന്നപ്പോൾ അതേദിനെ മുത്തിത്തല്ലെട കു

വിഴുപ്പോലെ ക്രിക്കിറ്റക്കണ്ണൻ—അത് കണ്ണപ്പോ ഈ തമിളും നിരവിയപ്പോലെ എൻ്റെ ഉള്ളേം വെളുപ്പോ യില്ലെ. അതു സകടം തൊന്തരപ്പേ അറിയുള്ളോ. (പരമ പതു ക്കൈയാണ ചിരിക്കണ്ണ) ചിരിക്കണ്ണ ചിരിക്കണ്ണ വെള്ളോ ആ മുച്ചു വോസീടില്ല.

അമ്മാളും—അതുടെ നിങ്ങൾ കാൽം പറയു. എന്നിക്കു ജോ ലി വേരെയുണ്ടോ.

പെയം—നിങ്ങെ പാലത്തില്ലെന്നും ഈ പെണ്ണോ തുടിടില്ലെ അതു കിടാവിനെ അഴിച്ചുവിടതോ. അല്ലെ പത്മാവതി! പറയു, പറയു, കേക്കട്ടെ തൊന്തരന്നും.

പത്മാ—അല്ലെ, നിങ്ങെ ക്രിരാമൻ്തന്നെന്നാണോ.

പെയം—അതും! അതും ക്രിരാമനോടാരാ കയറിച്ചു വിടാൻ പറേതേ? നിങ്ങളുംല്ലെ ക്രിയുടെ വയരോടി കിടക്കണ്ണ, അതു ചാവാറായി എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കൊടുത്തതും?

പാതാ—അതു ശരിയാണെ രണ്ടു ദിവസമായില്ലെ കാളിയ മു അതിനേ പട്ടിണിയിട്ടുണ്ടോ?

ഹോക്കം—(ഒപ്പുവെച്ചു പാപ്പും മുകളിലെ തന്ത്രാദ്ധിക്കണ്ണ എഴും ശുഭനാം കൂടി) അതിനും നിബാക്കേറ്റോ, എൻ്റെ കീടാവും ചാ തന്ത്ര നിന്നുക്കേറ്റോ ചേതെന്നും (അ ചുംബം.)

അമ്മാളും—പതേമ! വൊക്കോളും നിക്കണ്ണ. (ചാമരാജാരാമനാ.)

കാളിയയേ! മക്കട്ടെ കേരാണ്ടിരിക്കു. ഇമ്മാസത്തു കണ്ണക്കു തിക്കംപോം ഈ പാലപ്പെൻറ വിലയുംതുടി തന്നു ചുപ്പാറോ?

വെങ്ങം— ഇനിക്കു പോരായയെന്നാറുള്ള ജ. ഇനിക്കേൻറു
പാലിന്റെ വില കുട്ടിയാൽ മതി. (എന്ന ദേശ്യം എ
ടക്കം.) നിങ്ങെടു കട്ടു ലാളിച്ചു ചീതയെക്കിയാ ഈ
നിക്കേന്തോ? പാലക്കുന്നൾ കഴുവിന്നേരു കേരണതു കാ
ണാനാണ് തേവർത്തൊട്ടിക്കാമ്പിച്ചുമെക്കിൽ ഈ വാ
ക്കവള്ളുപ്പിൽ പാർക്കാരത്തിക്ക് ഒരു വിരോധ്യാല്പസ്ത്.
(എന്ന് അംഗ്രൂം കംട്ടി പാഠത്തുകുണ്ടു പോകും.)

(അഖംക മരനാലാസ്ത്രത്തിൽ വയിക്കുന്ന.)

രംഗംവാസനം.

ര സ ന . 2.

[വാക്ക് ഉള്ളൂറിൽ ഞാട്ടി, നേരം പ്രഭാദം, ആണിപ്പിണിയാം ചുരു
ക്കുന്നി ഒരു ദാനയുടെമുക രാഞ്ചംപിടിച്ചുകൊടു ബാലക്കുന്ന് ഉ
സാഹമായി പ്രജവാനിക്കും.)

ബാല—(ചുരുത്തിനു തുടർച്ചയായി)

ചണ്ടി_പണ്ഡാരം_നിന്നെ_തെണ്ടി_വന്നേനെ_കടവും
ക്കത്തിക്കടിച്ചുപാലും. വിത്രുവയറിവനേ (ചുരു)
പുഞ്ചലിപ്പിച്ചു ചെറു_പുഞ്ചലിപ്പാൽ കരയു
പാൽക്കിടത്തിൽ നീറക്കാട്ടക്കം_പാക്കപ്പെട്ടിയ കാളി
(ചുരു)

ബർ—ർ, അമ്പടി പെങ്കാളി! (ങ്ങ ചുഹംടിനേക്ക് ഇരിക്കു
ന്ന തുറിക്കുടാനിൽ ആ തുട്ടുന്നാക്കി) എന്നൊ ഇതു് ഒരാത്ത
ക്കടം? (എക്കടു ആളി കൊണ്ടു) എടി മുറേവി! ചോ

ടിൽ പുരളാവില്ലു മോർ. പോരാത്തതൊക്കെ വെള്ളം അരല്പടി ചിറ്റുകള്ളു! ഇന്നിവെള്ള തൊനൊന്നു പകിരികൊള്ളിച്ചേ ഇരിക്ക. അമ്മേടു അടക്കൽ ചെ നേജണി ത്രട്ടീടുന്നായി_എൻറു കൊആനുപ്പിവേ ശീ? ബാർ—ർ (കടത്തിയിരിസിക്കുമ്പോൾ മൊരാരിൽ പകയുണ്ട്) ഉള്ളം കൊള്ളിം വായും കൂളിക്കാം. പതമജ്ഞാളി മോരം അതുയി. ഈ ബാലൻ ഇന്നോക്കുള്ള വകയായി. (അഡം പിച്ച്) അതുകൊണ്ടായില്ല. ബാർ—ർ ഒരു ചെപ്പ ടിപില്ല വേണും. പെരുക്കാളിയുടെ മോർക്കടാനു മുത്തു വിത്തട്ട്. കാടിവാ കട്ടിച്ചാത്താ നകരിപ്പുണ്ണി! (എന്ന് അരക്കട്ടിൽ തിരക്കിയ ടുന്നുക്കുത്തിരുട്ടുന്ന കടത്തി) സർ പാശ തുനു വജ്ജോഖിച്ച തിരക്കി എ ദന്ത വാരിയിട്ടുണ്ട്) ബാർ—ർ ആ മിണ്ണാപ്രാണിപ്പുള്ളിൻറു ചോര പിഴി തെതട്ടുതു കണ്ണോരെ കുത്തി കട്ടിപ്പിച്ച പച്ചപ്പാവ ഞേളിടെ പണ്ണോം തട്ടിത്തിനു പോളിക്കുന്ന കരിക്കാളി! പെച്ചടാങ്ങും പുതര! പദ്ധതമരാഹാതകി! (അങ്ങു കുംഘംട്ടം നോക്കി) ലളിതജും പുരപ്പാടിനു മുമ്പ് പോകിളിയാം ബാർ—ർ.

കൊആനുപ്പിലും കടവയറും_ചിറ്റുകളും ചെമ്മുക്കം ചണ്ണിച്ചണ്ണി, പെരുച്ചണ്ണി_കൊണ്ടുപടിക്കടി മട്ടമണ്ണി

(എന്ന നോട്ട് ചൊല്ലി, ബാർ—ർ എന്ന മൊരയും ചെണ്ണേഡിപ്പാ കുന്നു. പെരുക്കാളി ഒരു പാതുത്തിൽ വെള്ളവുംഡി പ്രവേഗിക്കുന്നു.)

പെരും—തേവർത്തുടാടിയിൽ ഇന്നു തെതർ കൊട്ടക്കേ

ഈ ദിവസല്ലേ? ഈത് അവിടെങ്ങുതന്നെ ഇരിഞ്ഞടക്കം (ഒരു കടത്തിൽ ഒഴിയുകയാണ്) കഴുത്തു കോൻ പോൾ ആ തെമ്മാടിച്ചെടുക്കാൻ വെള്ളം സടിക്കാണ്ട് ചാവം. വള്ളംകൊട്ടത്രു വള്ളംകൊട്ടത്രു വള്ളത്തി വള്ളത്തി കായിണ്ടാവാറാവുംവോ വേററുകാണും. ആ തള്ള ജീവാട്ടു പാതയാൽ കേരളപ്പ്. ഇനിക്കേന്തെ? എന്നോടു കണ്ണതോഷം പറയാൻ ആ അമ്മജ്ജു നല്ല വശത. എന്നർ കാത്തിക്കാവിൻ്റെ ആരക സമ്മനം തുടങ്ങാലും അവക്കുന്താവോ? പണിക്കരുടെ കാലിന ഓഗി പോരാത്രു! അവയ കാലു തലോടാൻ പോവണ്ണ ഓ! ഇനിക്കു കേക്കണ്ണ. അവയുടെ ശക്രന്താധരങ്ങു വയറു മുണ്ടിൽ പെട്ടിത്താൽ ആരകം കാണില്ലെന്നു വിചാരിച്ചേ? കൊശവന്നർ മദ്ദലിക്കാട്ടേലാതുങ്ങേം മറ്റുപ്പ്. ഇനിക്കു കേക്കണ്ണ. ഒ—(എന്ന ചുമ്മംചും കടവും തവാറിൽ വെച്ചപോകും.)

ര റ ഗ റ 3.

[പ്രചയവഴി—നേരം അമ്പുനാചിക ടുലൻ—ബാലകൃഷ്ണൻ മേം തയിരേക്കു താഴോടിച്ചു തലക്കു പഠിക്കാണ്ട് ആരോഗിക്കുണ്ട്.]

ബാല—

അനുബാടിശ്വാലതുള്ളൻ—തേവർത്താടിശ്വാലതുള്ളൻ പാൽ കവൻ ബാലകൃഷ്ണൻ—തയിർ കവൻ ബാലകൃഷ്ണൻ

തെമ്മാടിക്കുട്ടർ തെന്തോൻ_തിനയിൽ വളരുന്ന ബാലർ
ഗ്രൂപ്പാക്കിടച്ച തയിർ_സമ്മാനം യാങ്ങിക്കൊള്ളുടി

(അവധി)

ബർ—ർ (അക്ഷ.പ.എ റോക്കി^{റ്റ്}) അതുവാൻ ആ വരണ്ണാഡി
ഒ മോ! കാത്തിരക്കുട്ടിൽ കേൾവട്ടുണിക്കരാശാ
നീറ വരവാണ്. സൗഖ്യി കുറി തേവാരമൊക്കെഴിച്ച
പ്രോക്കായിട്ട് എഴുത്തുപജ്ഞിക്കുള്ള പുറപ്പുടായി. കള്ളി
കൊടത്തിനേരൽ ചാരംതേച്ച തുട്ടത്തിൽ അവനീറ ഉ
സുക്കരിം വദ്ധുപ്പോടും കണ്ണാൽ മതി. യമഘാതകൻ!
ഭർയൻചാക്ക! കട്ടിക്കൈ തിരമിപ്പിച്ചിന്നുന്നൽ വല്ല
തും തുറിക്കേം എന്ന റോക്കാൻ പോപ്പാ. ഇവനെ ഒ
നൂ മഹാറാജേം വിട്ട.

(ആരാൻ കവച്ചുനടന്ന പ്രശ്നവിക്കുന്ന. ബാലൻ അക്കദി കരു
ണി അഗ്രാഭാനാട്ടും നടച്ചുനിൽക്കുന്ന. ആരാൻ മോടിക്കുട്ടനാ തിര
ക്കിൽ ബാലനാ കണ്ണാനിപ്പി. കഷ്ണിച്ചു ചുരുച്ചു് ആക്കേ അറിയിക്കു
ന്ന. ആരാൻ പൈതൃക ഉന്നാൻ ബാലനുന്നുന്ന.)

ആരാൻ—ഹരിഹരി! ബാലനാല്ലെൽത്ത്? (ക്ലീനിംഗ് ഇരുഞ്ഞ
തലയും ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാം.)

ബാല—തേവർത്തെതാടിബ്രൂംലക്കുണ്ണൻ (എന്ന വനപ്പിച്ച ഒം
നുയും കഴുത്തും പിടിക്കുക്കുന്ന.)

ആരാൻ—ഹേ! ബാലനീറ ഉപചാരം അല്ലെ, നല്ല
സീക്കി. ഇങ്ങനെതന്നെ വേണും; എന്താൽ?

ബാല—എനീറ റോത്ത (ചു ന താടി “പം അനം.)

ആരാൻ—വില്പാവിഹീനഃ പദ്മ—

ബാല—അരതെ—ത്രം— (എസ് ആരാനേന്തു അവിപ്രയം അഭരി അഡണ നാളും നടിക്കുന്നു.)

ആരാൻ—അരതെന്താനാ ചോദിച്ചാൽ— ലക്ഷ്മണയാ അര തിപെന്താനാത്മം.

ബാല—അരതെ, ലക്ഷ്മണത്തിലാളുള്ള റക്തം (നുത്തമ്പുണ്ടിൽ ഉണ്ടിപ്പോയുണ്ട്.)

ആരാൻ—ഹ—ഹ—ഹ—തക്രം അല്ലോ? നല്ലോനോ ധരി ചേരാളുള്ള; റക്തം—തക്രം (നുത്തം—ന കും എന്ന ബാധൻ തുടെ ഏ റഡചാളുന്ന) വെളുപ്പാൻകാലത്തെക്കു വേണ്ട സംസ്കൃത തൊക്കെ സന്ദർഭിച്ചുവെച്ചിട്ടണ്ട് ബാലൻ.

ബാല—(സംഖിംഡം ബം നടിച്ച്) ബാലൻ ചില്ലറക്കാരനാ (ആരാൻ അരുളതച്ചുട്ടുണ്ട്.) വളർത്തു പള്ളിയേ, ലൈഡിയേ തൃക്കിക്കൊ, ഗണ്ഠതിരേവാ പുച്ചേ! കണ്ണികാഞ്ചാൻ (എന്ന സക്കിൽതന്നു ചെംബുന്ന.)

ആരാൻ—ഹോ?—വാഹി! അരതു സംസ്കൃതപ്പു. എന്തുറ ശക്കാമേക്കുംപും റാനായില്ല. തക്രം മഴുള്ളീതികൾ.

ബാല—കുളിാനെങ്കിലോ? ആരാൻ! (അംഗത നോ ആക്കും ഒരു ഗസ്യം വവിച്ചു കൊറിന്നേണ്ണു.)

ആരാൻ—മോന്ത അവിടേ വള്ളു; നോക്കേടു.

ബാല—ആരാനേന്തു ചതുരത മോണത്രുംനാ റോക്കിട്ടവ യ. എന്നിട്ടാവാം എന്തു മോന്ത നോക്കാൻ.

ആരാൻ—എന്നോ! (എന്ന ചുംകവാൻ കാവിഞ്ഞു.)

ബാല—(മുനിയ വാടിനിനു വച്ചി സെത്ത്) കേ—ശവപ്പണി
കരാഡാൻ! (എന്ന നിറ്റി വിശിഷ്ടനാ.)

ആശാൻ—വേണു, വിജയൻറു കൂത്തതക്കേട് വാങ്ങും.

ബാല—കരേ സന്ധാരിച്ചവെച്ചിട്ടുണ്ടോ തോന്നുനു. വില
ജ്ഞാ—വെറുതേരും (ആശാനെ ദൊക്കുവാൻ അട്ടശഭനു. ആശാൻ
പിൻമാറുന്നു.)

ആശാൻ—അല്ലെക്കത്തിവ സ്ഥാതഃ ഗ്രചിരഞ്ഞചിമിവ.....

ബാല—ആശാൻ ചമക്കുതാം മഹിച്ചതുടങ്ങിലുാ. കുറ
ച്ചീ ഇക്കിരിസ്സും മലയാളവും കണ്ണായും വെച്ചുകഴിച്ച
നോക്കേ എന്നാൽ ദിപനം വരും. (എന്ന വിശ്വാം അട്ടശഭ
നാ.)

ആശാൻ—(ദേശ്യരൂപക്കു) ഏടു പട്ടി, തൊട്ട് ഗ്രഖം മാറ്റ
യതെനു പറഞ്ഞില്ലോ? (വിശ്വാം പിൻമാറുന്നു.)

ബാല—പട്ടികൾ അനുബദ്ധത്തിൽ കടക്കാൻ കോണോട്
തതിട്ട വേണു (പിന്നോയും അട്ടശഭനു.)

ആശാൻ—ഭ്രംബം (എന്നാട്ടുന്നു.)

ബാല—ആശാനുറു മന്ത്രത്തിനും പുണ്യാധത്തിനും ഗ്ര
ഖി തയ്യോലെ ഇരിക്കണം. (എന്ന മുവം തുടങ്ങുന്നു.)

ആശാൻ—ഭ്രംബം കൂത്തതംകൊട്ടേരോ. ഭ്രംബം ഭ്രംബം (എന്ന തണ്ണവാ
നോട്ടിക്കൊണ്ടുമയ്യുന്നു.)

ബാല—ഭേദം—കുന്പത്തിനു തീക്കൊള്ളത്തി, ഭേദം, ഭേദം
ഭേദം (എന്നും ആശാനെ അന്ന ചിച്ചു ചുറക്കി നടന്നുവാക്കുന്നു. ആ
ശാനും ഒക്കേയാണ്ടിക്കൊണ്ടു പിന്നാലെ ചേരുകുന്നു.)

१०८० ४.

[പ്രൈവറ്റി. അനും മുന്നാംഗത്വത്തിലെ തുടർച്ചാക്കവുമുള്ള ഏപ്രിൽ തുടർച്ചാക്കം തബയിൽ എന്നാറി, പിരപിരിയ്ക്കുന്ന കൊണ്ട് ഫോറിഷ്യൻ .]

പെയം—ഇതെന്തു കൂത്താപ്പാ! (നിന്ന് ചും ചുറിഞ്ഞ വി സ്ഥം നടക്കാൻ. വജ്ജോഡിച്ച ചും മുട്ടുക്കുണ്ട് ചും ചെളിച്ച കൊണ്ട്) ഇതെന്തു മാരണാൻ. തൊഴുത്തിലുള്ള ഇം ചുഡയാക്കുന്നുടെ പുരപ്പട്ടണപ്പോൾ പണ്ണാരും വക്കാൻ. (ഒപ്പുപെട്ടെട്ടി, കൈക്കാശാസ്ത്ര അട്ടി, പുംതട്ടി, വട്ടം തിരിയ സ. അനും ഫോറിഷ്യൻ .)

ആരംഭാൻ—(വായി എഴുഖാക്കി ഇടപ്പിച്ചുകൊണ്ട്) ഹരി! ഹരി! അഭേദന്താ മാറ്റേമേപ്പോലെ കൊടോട്ടത്തു് അട്ടിക്ക ഇക്കണ്ണതു്? കണ്ണതിക്കാവിണ്ണരു കൈകൊട്ടിക്കൈ തന്നെ ഇതു ദേശില്ലോ. പരമാത്മാണെന്നു്.

പെയം—(ഹന്താക്കി) പണിക്കുക്കണ്ണും പറയാം. വഴി നടക്കാൻ തൊയിരോല്ലാണായി. നടക്കാൻ തുടങ്ങാതു് അറപ്പേണ്ടെന്നു് ഇംചു കയ്യുത്താത്ത തലം നോക്കി മു തുക്കുകേരി സവാർ തുടങ്ങായിന്നു്. എന്നൊരു കെടി കേടാപ്പാതീ? (ചുംവുള്ളിട്ടു തന്നുന്ന.)

ആരംഭാൻ—തൊഴുത്തിലെ മൺഡാനു മുഖം മിനക്കാൻ കാരം സ്ഥലം കണ്ണതെ! “തത്പരനേപ്പശം നിമിത്തം വി യുരനാഹമമോ യുത്തിന്നി താൻ കൂത്താത്മാൻ?” (എന്ന ചും പ്രിയക്കാണ്ടു കാഴ്ചിയുടെ ചും രംഭാട്ടുന്ന.)

പെയം - പരക്കണ ഒരു മന്ത്രം ജപിച്ചാലുണ്ടോ പോണോ.

ആശാൻ - (എന്നും കൂടിഡാൽ തന്ത്രങ്ങളും നടപ്പിലാക്കി ക്കാണും) ഇതു് ഇമേം പുമേം ദന്മല്ലു. ഒരു വയ്ക്കോല്ലി ശ തൃഞ്ചിക്കിടക്കാം.

പെയം - കറരാണോ ഇക്കിള്ളാവണാതു്. ചുമ്മാടൊതു ക്കിക്കെട്ടണമെന്ന പരിഞ്ഞാലാപ്പുണ്ണിബന്ധകു മനസ്സിലാവേലു. അതോന്ന വലിച്ചു കളിഞ്ഞു.

ആശാൻ - ക്കാതിക്കാവിഞ്ഞു കൈകു തുരുക്കിട്ടായാൽ മരിയോ? നമുക്കു കൈകേരിക്കണണോ? (എന്ന പരാശ്രാക്കാണു വാഞ്ഛിലിച്ച പിടിച്ചു വച്ചിരുത്തുന്നു. കാഞ്ചി പുഞ്ചിരിക്കുണ്ടു് കടക്കുക്കണം. ആശാൻ പിന്നാഞ്ചം ഹട്ടി നാാവിച്ചിരിക്കുണ്ടോ) ഇതെന്നതാൽ ചാണംവെള്ളും?

പെയം - ചാണംവെള്ളും? പണിക്കുക്കുന്നതു പ്രാഞ്ചേണോ? (ആശാൻ രാരെ തിരിയുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു.)

ആശാൻ - നിക്കു, റിക്കു. കൈടം കുട്ടപ്പാണു (അതിനേരു തുരുക്കുവാൻഡിച്ചുന്നു.)

പെയം - എന്നു ഇം കടം ക്കാതിത്തുരക്കണ, വിട്ടുന്നു. ഇതെന്നതായ മാരണാണു്. (രണ്ട് ഓ ഒന്തുട്ടി വട്ടംതിരിയുന്നു.)

ആശാൻ - എന്തിരു വിടക്കാണു. ചാണംവെള്ളത്തിൽ കളിക്കുണ്ടകിൽ കടം താഴെന്തരക്കു. വേഗാട്ടു എറിക്കിനു് ഉം - ആട്ടു.

പെയം - ഇതെന്തുകൂടാണോ? എറിക്കു എറിക്കു. എന്നു നേരീനായാവട്ടു. (ചുമ്മംടക്കംട്ടുട്ടി കടം ചൂശുന്നു. ആശാൻ

நான் கையிலிருப்பதை, வயதின் காலியிடை தலையில் ஒவ்வொரு விடைகளைக்கொடுக்க. (ஈடு யாதோ வயதின் சூரியை, ஏற்பாட்டை இல்லை என்று கையூடு சொல்லும் இரிசூரை நிதியான)

அறுஶால்—இதற்கு ஜில்லா தெருக்கள் மொலைகள் பாளியான்.

வெசும்—(வாடிக்கைகளை கொண்ட நாடு, அங்கு) அறத்தினேதை ஸூ எடுக்க வூடு திதமான் வனே? ஒரு பூயா கிடிகியும் பிழைப்போலே கல்லிக்களுமேல்.

அறுஶால்—பேசுபேசு பூட்டலே! பரேளை கேட்டு.

வெசும்—கட்டிமுாத்தையூக்காண் செழியிடு வேலயலே தீ? அறஸ்கிறீர் எடுக்க கண்ணாசிடு தயிரை கைநூல் இடுபிகை சாளாவளாது? (அறங்கள் ஒவ்வொரு குறுவாக்கான கால்களை வரும்போது காணி கிடையா.)

அறுஶால்—அது செல்கள் தெரும் கொள்கோவோளாது எதான் களாடு. அவன் பரவிசூ பளியாளிது. இந்திகள் ஸம்ரூபரூபர். அவனைகள் மெக்குகேரான் வளந்து போட்டு எடுக்க எடுக்க எதான் வது. வாகவழிப்பிலேசு திருவாரூர் செழியவரை குறை விராமாசிக் கொள் வசேஷ கேட்டு. கொக்கிகோட்டு கல்லூரி. (என் குழுவியெட்டு நாட்டு நடிகள்.)

வெசும்—தேவர்த்தைக்கிறீர் போன்றி இதிரை பக்கா சொலிச்சிடுக்கேடு எதானிரிக்க.

அறுஶால்—ஒன்றியில் சென்று வருவதற்கு அவனையின்

எான் வெள்ளாண்டிலாக்கியிலூக்கிற ஏரை ஹஸ்
என விழிப்போடு. (ஏ.ஈ. எல்லாடி அ.ஈ.)

பெயங்—தெனை கட்ட கொடோம் நலிப்பிச் சுங்கவை
ஹூங் கடிப்பிச்சிலே ஏரையைவாற்! தெற்மாடிசூக்கை,
குத்தத்தங்கெடுவாற். நலிப்பிச்சிலே, நலிப்பிச்சிலே!
(ஏ.ஈ. பஜ் டெட்டி செ.சுதாடு இளைக்கிச் சுங்கவைங்கள்
அ.ஈ.ஈ.ஈ.)

அறுஶாள்—மிகு யித்துதெனை நலூக்கை வகுயாளிது.
நோக்கிகோடு. நோக்கிகோடு. (ஏ.ஈ. நினாவு உபங்
க.ஈ.)

ஓ ட ஓ ட.

[இது பீட்டிக் கடை ராது எது சுங்காரங் குத்துக்கிடுக்கணி.
ஒத்தாடு குத்து ஏழு நூலாளியும் அது குள்ள கூத்துக்கிடுக்காரங்
புதுவனி.ஈ.ஈ.]

முதலாஜி—(களா அ. சுவர்த்தாயி ஆ.ஈ.ஈ.ஈ. உபங்கார) இப்பீ,
மிகுக், கட்க், உங்கி, முதலாஜி வெட்டுது விடுபோயில்
நீண்டா, கக்க அதுயிலெப்பு? திதமெல்லேவாற் ஸாக்ஷியு
ங்கெல்லோ முதலாஜிக்கீ, (நி. சாதித்து.ஈ.ஈ.ஈ.) அது வெளை
வெளை காம் வெளை முதலாஜிக்கீ. நம்முடை ஸுந்திகை
கொட்டத்த ரண்டு துவாரம் பானுவாரம் முதலாஜிக்கை விடே
போன் (களாக்கித் த. வங்கார.)

பிழுக்காரன் செக்கை—(புதுவனி) முதலாஜி! கணபிடி
அறாடி தரனே. (ஏ.ஈ.ஈ. துங்கி கா.ஈ.ஈ.)

മത_—രാഹായൺ! നമ്മുടെ പ്രവാല്ലേ ഈ വന്ന പറ
യന്നതു്! അല്ലെങ്കി മതലാളിനു പത്തു ശാക്ഷരി ക
ം കൊടുത്തതു കിഴ്ചവാച്ചാലിപ്പോയില്ലോ? (അംഗം
ഖരം.)

പിച്ച_—മതലാളി! മതലാളി! ഇത്തിരി അർത്തര മത
ലാളി.

മത_—എന്തോടു ബാരണാപ്പാത്? റോട്ടാവട്ടൻ (ശാമാന
ഡൈരം നേരക്കിക്കാണാം.)

പിച്ച_—എൻ്റെ മതലാളിയല്ലോ? ഇന്ന ജലപാനം കഴി
ച്ചിട്ടില്ല. (ഡയർ എക്സി പ്രോട്ടീനൈറ്റിനും.) കുറച്ച വല്ല
തും തരണേ (ശാമാന പിടിക്കുന്നതും വരുന്നു) അല്ലെങ്കിൽ
തൊനിവിടക്കിടന്ന ചാറും. എൻ്റെ മതലാളിയല്ലോ?

മത_—(പിജം ഷൈലീസ്റ്റും ആം) എടു ചെക്ക! മതലാളിക്ക
ബാധ്യയിൽ കുട്ടികളിൽ. മതലാളി വിന്റെ അപ്പുന
ല്ല അഭ്യർത്ഥനമല്ല. (പിഡിക്കാം.)

പിച്ച_—അഞ്ചേരെ പഴംല്ല മതലാളി.

മത_—തിരമലപ്രവാണം കണക്കത്തിന്; മതലാളിക്ക
പിടിക പൂട്ടി വോയ്യാൻ ചെവകി. (പൊട്ടി തുംകാം.)

പിച്ച_—അഞ്ചും മതലാളി കുറച്ച വല്ലതും തന്ത്രിപ്പോ
ണ മതലാളി! (അട്ടിൽ കൈ കാട്ടാം.)

മത_—പ്രോട്ടാവട്ടൻ മൊത്തപാക്കീ ദീജുറീല്ല. അൽ (എ
നു കൂട്ടുവിച്ച നാവു കടിച്ച എഴുന്താനി എഴുതു ചെത്തും
ഒരുംഗാം. ചെക്കാൻ പിന്നാക്കം ചാട്ടിമറ്റുന്നു. നുംബൻ വന്ന കൈ
പിടിക്കാം. മതംകു ചെടി പൂട്ടാം.)

ബാല—(സ്വകാര്യം, ഒരു പോയി കളിച്ചുനിന്നോളി) പോയി കളിച്ചുനിന്നോളി. എന്നു
നാശക ഭോദരയറക്കാം. (ചെങ്ങൾ പീടിക വിച്ച് മാത്രമു
നിൽക്കും.)

ബാല—എന്തു മുതലാളി പീടിക പൂട്ടായോ?
മുത—കൊച്ചെഴുതുമാനെന്നു ബേണാം. ഇരിക്ക. (ബഞ്ചുനേ
വരുക്കു ദോഡി തുട്ടും.)

ബാല—കുറച്ചു വെററിലെം അടക്കേം വേണ്ടിതനു.
(അരിച്ചുപാക്കിനും സെട്ടാന്തിരിൽനും.)

മുത—(തിരിഞ്ഞ മരിക്കാൻ തുട്ടി നുംജാനും.) മജിസ്റ്റ്രേറ്റുമാ
നു സുവംതനെന്നയല്ലോ?

ബാല—അരളുന്ന വിശ്വേഷമാനമില്ല. (സംശയം താഴെ
വിവിച്ചി അതിൽ ചാക്ക കത്തിച്ചുവർത്തും അരി പക്കാനും.)

മുത—(പീടിക പ്രാഡിഷാധിച്ചകാണ്ട്) എൻ്റെ കൊച്ചെഴുതു
മാനെ! ബാററിലെം അടക്കേം കുട്ടിപ്പോയക്കല്ലോ.
നാഞ്ഞ ബാക്കംപുള്ളിൽ കണ്ണതിക്കാവുട്ടിക്ക് പണിക്ക
രാഡാൻ സമ്മതം ബുക്കാൻ ചൊരുവുല്ലോ? മുതലാളി
യുടെ പീടിക മഴവൻ അടിച്ചുബാരിതുത്തുകൊണ്ട്
പോയി. കാര്യത്വാനും അനുഭവാനും കാണണ്ടില്ല.
കടംകൊടത്തു കടം കൊടത്തു മുതലാളി നശിച്ച ബ
ണ്ണിറടിച്ചു. എന്തു ചെയ്യാം കൊച്ചെഴുശമാനേ! (ബാ
ധൻ ചംജ ഒപ്പാംതെ ചെരിച്ചുവച്ചു് അരി ഫേണ്ടകുഞ്ഞാം.)

ബാല—കുളിനാക്ക കടംകൊടക്കാണ്ട് പാവങ്ങൾക്കു ധ
മ്മം കെടുത്താൽ മുഖ്യേക്കിലുണ്ടാക്കല്ലോ മുതലാളി.

മുത—അതക്കല്ലോ പറഞ്ഞേതു; തിരുമല ദിവനാണു മുതലാളി.

അതുക്കന്നായാണ് ഇപ്പോൾ വിചാരിച്ചേ. ഈതാ പീ
ടിക പുട്ടറായപ്പോ ഒരു ചെക്കവിവിട ബന്ന. റാഴി
യർ ചോദിച്ചു. മുതലാളിക്ക് ബാഡിഗ്രസക്കം ബന്ന. എ(ം)
ആ ചെയ്യം. കണക്കേഴുതിത്തീന്തപോയപ്പോ എന്ന
വിചാരിച്ചു കണ്ണതുറിക്കേണ്ടിബന്ന മുതലാളിക്ക്. എ(ം)
ആചെയ്യേട്ട്. തിരുമലപേരു സാക്ഷിയുണ്ട് (പീടിക
ക്രിസ്ത്യൻ.)

ബാല—(സ്വന്തം) ഈ മുതലാളി ശ്രദ്ധിക്കാണ്. ചതി
ചും കരുജ്ഞാണ് (ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും) അരുട്ട് വിഭ്രംക്ക്.
ഓൺസം കാണിക്കാൻ കൊള്ളില്ല. (പ്രകാശം) മുതലാ
ളി! ഈ അണം ഇവിടെ ഇരിക്കേട്ട്. വെററിലെം അ
ടക്കേം പിന്നെ വന്ന വാങ്ങിക്കോളിം.

[മുതലാളി] അതു വാങ്ങി പെട്ടിയിൽ വെങ്ങന. വുംവൻ ദാ
ന്നും ചുംകും ചും തട്ടി പീടിപ്പായുടെ അരാന്തു ദാനം. ചെക്കുന്നാട്
കളും ചുംകും ചുംകും ചുംകും ചുംകും.]

മുത—കൊച്ചെച്ചുത്തമാണോ സമ്മതം ബാക്കണ്ടു? മജിസ്റ്റ്രേ
ട്രാമാഗൾറ മരക്കളിംപ്പോ നമ്മുടെ പത്രാഖവതി,
നല്ലോരു കൂടി. പുഞ്ചവഴിപ്പോലെ ഇരിക്കണം. എന്നൊ
കൊച്ചെച്ചുത്തമാണോ! (ബാധനു നേരുക്കാ ചിരിച്ച ചുട്ടി പു
ട്ടി ശുംഖും.)

ബാല—വരാന്തപോനു കുടം ആക്കരിയാം മുതലാളി!
(നാശകനം.)

മുത—എന്നാലുണ്ടിരായാണെ. മുതലാളി പോരുട്ട് (പീടി
ക്രിസ്ത്യൻ.)

പിച്ച—(വിശദം മുഖഗിച്ചു എന്നായുള്ളെങ്കാണ്ട്) കണ്ണേസ്യുപ്പേജ്ഞി
അരി തട്ടിപ്പുറിച്ച് എന്നെ ഒരു കിഴക്ക് കിഴക്കി.

(കരയും.)

ബാല—ഉണ്ടോ? (അങ്ങംവിച്ച്) ബാർ—ത നീ പോയിട്ടു
കയ നീറിന്നും ത്രിട്ട് സമ്പാദിക്കാമോ?

പിച്ച—ഹാ, അതു മാവിന്നോപ്പിലുണ്ട്. (ഡാബിജ്ഞംകും.)

ബാല—തെജാട്ടി ബാലതുജ്ഞൻ— തേവർത്തെജാട്ടി ബാല
ജ്ഞൻ അരണാട്ടിപ്പിള്ളിജ്ഞൻട— നിച്ചന്നാതി ബാലതു
ജ്ഞൻ. (ചപംകും.)

००८०६.

[നിന്നരും പത്രം വാറു ശ്രദ്ധനാഫിക് റാബ്ലൂസ്. പൊല്ലീസ് സ്റ്റേറ്റ്
ഷൻ. ഒരു പൊല്ലീസ്സുകാംഗ് തലമുട്ടാവുള്ളിവെച്ച പടികൾ ചംരിനി
നോ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ട് മുഖഗിച്ചുണ്ട്. ബാലവൻ അക്കവെന്നിനു എന്ന
അണം. ചെങ്കാൽ നീറിക്കുട്ടി ഒരു കുടാലിഡാൽ തുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും.
ബാലവൻ അതു ഫെറിഡാണും.]

ബാല—(പത്രംകൈ) എറ്റോ, തൊന്തേ അതു അരിക്കെട്ടിനേം
തെറിഞ്ഞതരം. അതു മേടിച്ച കൊണ്ടോടിക്കോ കി
ട്ടോ.

പിച്ച കണ്ണേസ്യുപ്പേജ്ഞി കണ്ണന്നാലോ?

ബാല—നീ അരിംകൊണ്ടുപോകോ. പിന്നതെയൊ
ക്കൈ തൊൻ നേരരയാക്കോ. കരിക്കൈ ഉണ്ണന്നാൽ പി
ന്നെ ഉറങ്ങിപ്പു. (ചുട്ടെടുവാനു പത്രംകൈ അടുക്കുന്നു.)

ബംല—(പെഡ്ലിസ്സുകാരനെ നോക്കി സ്വന്തതം) ഈ കുംഭക്ക് സ്റ്റാൻഡ് ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും അല്ലെൻ്റെ അട്ട ക്കയൽ കൊണ്ടുപോയി കൊള്ളത്തുന്നതു്. അല്ലെന്റുനാബന്ന കുംഭക്കും കോടതിയിൽ മാറ്റുമെ സാക്ഷിവിന്റും വേണ്ട. എൻ്റെ കേസ്റ്റിൽ ഭാരമൊന്നുമില്ല. കണ്ടുമട്ടിയാൽ പെല്ലുവയ്ക്കും. കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ പ്രഹരാട്ടി കഷാ യം. എങ്ങനീയുടെ ദച്ചി ഇവന്നെയൊന്ന് തൊന്തരി തീരുമ്പുക്കുറം. ബർ—ർ (നിരംയുടെ തന്ത്രപ്പിയിലാണെന്ന്. ചെ കും ശ്രദ്ധാത്മിയുടുടരി നോക്കിയാണെന്ന്. പാല നംകുണ്ടും നടിയാണെന്ന്. ബംലൻ ഭോഗം ഏടുത്ത് എറിഞ്ഞു കൊടുന്നുണ്ട്. അ ഇ വാദം ചെങ്കും മായുണ്ട്.)

ബംല—(സ്വന്തതം) ഈ കുംഭക്ക് സ്റ്റാൻഡേസേവയെന്നില്ല ക്കണ്ണേട (ബാഡി വിളംബകളുടെ) മാത്രയാണെന്ന് ചുക്കവപ്പുംടി ശ്രദ്ധവില്ലെന്നും മുക്കിലും കാരാരും കാണിക്കാണെന്ന്. കണ്ണുമുഖവിലും ഒരു തെളിയണം. വാരാട്ടി മുക്കിലും വാങ്ങിലും കേരീട്ടിൽ പ്രാണങ്ങൾ കാണിക്കാണെന്നും വാദം പാട്ടി കരഞ്ഞുകൊടുവേണ്ടുംകുംബം.)

കാൺ—(കാണും കൂടും തോജ്ഞം) എൻ്റെ ഈ പൊകലപ്പെട്ടു ടിയുടെ സ്വന്തവരണം. (നോക്കി) വിളക്കംകെട്ടിരിക്കും. (തുപ്പിനോക്കി) ഭാണാധ്യം കാണുംരില്ല. (പാരിഞ്ഞി) ആ തൊപ്പി തചയാൽ വൈദ്യുതിപ്പുണ്ട്.)

ഇൻഡ്രൂക്കിടർ—(ഓടിംഗായന്റെ പ്രശ്നാജ്ഞം) നാനുവെയി എ? എൻ്റെ ഇവാടെ ഇരുട്ടായിരിക്കുണ്ടോ? (ക്രൂഡക്കീ റാഡിയോനിനു കുറഞ്ഞിട്ടുടരും വാഴി പ്രശ്നാട്ടിനുംകുംബം.)

കാൺ—സർ (നീറിമുകും കടിച്ചേംഞ്ചു ഗവണ്മെന്റം നിൽ

കൊംാടം നിന്മത്തിയില്ലാതെ പാപ ഒഴംജികളും കമ്പുന്ന വാദവൻ
സാക്ഷേപ കൂടിപ്പുന്നിനാ ചെരിച്ചുനേരപ്പണം.)

ഇൻഡസ്ട്രി—എന്തോ ശോപാലാർന്നായരെ ഈ കാട്ടണ്ണ?
കാണ്ണ—(ഈംഗ്ലീഷ് വച്ചില്ലോബാധി) കട്ടി_കട്ടി_എമാന്നെ—
വയ്യ_മാപ്പ് (കപ്പംയും ഷർച്ചും കൂടി എറിവെയു ചൊരിയു
നാ.)

ഇൻഡസ്ട്രി—(അട്ടിയും ചൊക്കീ) ഇതെങ്ങിനെ പറി
ശോപാലാർന്നായരെ?

കാണ്ണ—എ—(ചൊരിയുന്ന) റീ— (തല കടയുന്ന) ഫോ— (തെക്ക്
കരം പടയുന്ന)

ഇൻഡസ്ട്രി—(വെളിച്ചും ചുംബം നടക്കുന്നു. വീരു നെ അക്കുവെ കാ
ണുന്ന) അതുടെ ശോപാലാർന്നായർ വേഗംപോയി കുറഞ്ഞി നീറിയു
രാറിയ മാറ്റിവരു. (കണ്ണം റംബും ചൊരിയു
കൊട്ടു ചോരുന്ന)

ഇൻഡസ്ട്രി—ഈതു വലിയ ബുല്ലിമട്ടായല്ലോ. ബാലഗൻറ
കൈകകടന്നതുടന്തി. ഈ കേൾപ്പ് എന്നു ചാഞ്ച്ചു ചെ
യ്യാതിരിക്കുന്നില്ല. വന്നതുവരെട്ടുകുറെ നാളായി കൈ
റഠനായർ മജിസ്ട്രേറ്റിനെ വിചുരിച്ചു് അടങ്കിയിരി
ക്കുന്ന. ഇതുവരെ സ്ക്രിക്കളിയെന്നവയു് കഴിഞ്ഞത്. ഈ
നീ മിണ്ണംതിരുന്നാൽ പറില്ല. (എന്ന സീറോജും കു
ക്കുന്നുക്കു പോകാം)

१०८०७.

[വാക്കുള്ളിൽ വിനിക്കാരം ഉണ്ട്. ഒരു ശാഹിമാ ആഡിക്കാ
യ പ്രഖ്യാതം.]

കണ്ണതി—കട്ടികൂട്ടുന്ന ഇതേവർ കണ്ണില്ലപ്പോ. അല്ല ക
വകാലനെ ഇനിക്കുവേണ്ടും. താരങ്ങോക്ക് അരയുംകൊ
എനിക്കോ സംബന്ധം തുടങ്ങേണ്ടതെന്നു തിച്ചുയായി
ടില്ല. എന്നു വേണ്ടതെന്നറിശ്ശേരം! ഇംഗ്ലീഷുമുഖോക്കൊ
ണ്ട തോൻ തോറു. (ഈ കാര്യത്തുമുള്ള അംഗീകാരം നേരോടു
ആയിതുടങ്ങി. (കട്ടികൂട്ടും പ്രഖ്യാതം.)

കണ്ണതി—(അടയാള ചെയ്യുന്നു) എന്തു വോരമായി കാത്തുനിൽ
ക്കോ, വല്ലതുമായോ?

കട്ടി—(സ്വകാര്യമായി) ബാലവൈ തോൻ പറഞ്ഞു ചാ
ട്ടിൽ കേരിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ മുട്ടകാർ സമയത്തിനു
വന്നോള്ളും; ഒന്നാൾ പേട്ടിക്കാവില്ല. ഇന്നുതെന്ന സംബ
ന്ധം നാടക്കില്ല, എന്നാൽ ഹോരെ?

(അണിയായിരിക്കുന്ന ശാഹിമാവവി എന്ന വിക്രിക്കാനു)

കട്ടി—അമ്മ പറഞ്ഞുപോലെ തക്ക കേടുപെട്ടു—കിട്ടോ—
സംശയത്തിനുടക്കാട്ടക്കരഞ്ഞ്.

കണ്ണതി—എന്ന ചതിക്കുല്ലു.

കട്ടി—ഈ തിനുമുന്നു തോവൈആണു ചതിച്ചിട്ടുണ്ട്? പരി
ശേഖാണ്ടിരിക്കു. പത്രാവതി വന്നാൽ ഇവിടെ നിക്കു
ണ്ടാനു ബാലപാഠ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞേതുക്കു. എന്നാൽ
തോന്തിന്ത്യാദി പോടു. (ചുമക്കാം.)

പെരുക്കാളി—(പ്രഭാശിച്ച്) എടി കണ്ണതിക്കാവെ! നീ എ എതാ ഇന്ത്യിലോ ഒളിച്ചുഡക്കണേ? എൻ്റെപ്പറം! എതാ നീ തോറുണ്ടോ. എന്നാൽ ഫീവട്ടല്ലോ എന്തണം. എ വിക്കേപ്പോഴും നിന്റെ പിന്നാലെ ദാടക്കാൻ കഴിയോ? നിന്റെ മേക്കഴുകൾ കഴിത്തില്ലോ. എന്താ ഇംഗ്ലീഷിൽത്തുടരുന്നുണ്ടോ? നോറായല്ലോ; അതു ഒരു കൂട്ടുവന്നതുമാണ്.

പെരുക്കുട്ടിരാമാ! (എന്നിയായിൽ ഏ! എന്ന വിളിക്കുട്ടുകൊണ്ടു കുട്ടിരാമാ പ്രഭാശിസ്ഥാനം) അതുകൂടം വന്നതുമാണി. നോരായില്ലോ. എന്റെ കുട്ടിരാമാ! ഒന്നു സഹായിക്കാമോ? തിന്നിരിക്കാനല്ലോ നന്നിനോ കൊള്ളില്ല. അതു വിലവിളക്കിയിട്ടും (കുട്ടിരാമാ വിളക്കുത്തു വെക്കുന്ന കാഞ്ചി വിശ്വാസം ചെയ്തതിലേക്കും) നാറപറയെവിടെ, പുതിയ പ്രായവിടെ? കൈകെ പിളിച്ചു വരണ്ടിട്ടുവേണം.

കുട്ടി—എന്റെ അമ്മെ—തൊന്തിനിന്മധ്യ സംബന്ധം നടത്തിച്ചിട്ടില്ല—എന്നിക്കു തുപോബണ്ണം ഇതിന്റെ വട്ടം. കുട്ടിവിവസംകൂട്ടി ഇംഗ്ലീഷാം നീണ്ടെങ്കിൽ അതുനാളുകില്ലോ അതുഡാന്റെ തല്ലുകൊള്ളാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. (ഒന്നാന്നേരം ഉജ്ജൂട്ടിക്കൊടക്കാനാണ്.)

പെരുക്കുട്ടി—(വട്ടംകുടക്കാം) നീയമംങ്ങലും പറയാണോ വന്നിട്ടിള്ളവരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടെന്നിതുന്തു. (കുട്ടിരാമാ ഒന്നാം കാഴി വിന്നു ആദ്യത്തോടും നടത്തിയും. ശൈരംനും യർമ്മിച്ചുണ്ട്, കാലാംട്ട് നും, ഇൻഡ്രേക്കും സൂര്യാഖ്യവർ പ്രശ്നമിച്ചുണ്ടും, കാളിയും കുട്ടിരാമമംകൂട്ടി ഗൃഹിച്ചുണ്ടും കുട്ടിരാമാം ദാഖലം ചെയ്തുണ്ടും)

വെങ്ക് (... മാതൃസംഗമം) പരമാവതികയാവിടെ? അതു
വെളിഞ്ഞപ്പറ്റിം പത്രാ പത്രാന്നാത്രേഡാണെന്നു ഇരിക്കു
ണ്ണ.

അമ്മാളീ—അവർപ്പം ഇവിടെ എത്തീല്ലോ? അമ്മായി പി
ന്നാലെ വന്നൊള്ളുന്ന പരശ്രമം അവർപ്പം മുന്നേ ചോടി
പോന്നതല്ലോ.

വെങ്ക്—ക്കുത്തിക്കാവിന്നു തുടക്കടിയിരിക്കയായിരിക്കും.
ഞാനിപ്പുവരാം. കട്ടിരാമാ! വേണ്ടതുക്കു ദോക്കി
ക്കോളുണ്ണോ. (ചോദനം.)

ഇൻ—ഞാനിന്നോടു വരുമ്പോ പത്രാവതി അന്നോടു
പോണു കണ്ട്. എന്നോട്ടുന്നചൊലിച്ചപ്പോ “ഞാൻ
വീട്ടിൽ പോയിട്ട് വരാം. അമ്മാമന്നോ അമ്മായിയോ
ചൊലിച്ചാൽ കൊ പരശ്രമക്ക്” എന്ന പരശ്രമം കാ
ടിപ്പോയി.

മഴി—എന്താ അവർക്കിപ്പുതു അടിയന്തരാവോ.

അമ്മാളീ—ബാലനേം കണ്ടില്ല.

മഴി—അവരെ കാണാൻ തെരുക്കോണോ.

അമ്മാളീ—അവിട്ടും അവരെ എന്നോട്ടു പറഞ്ഞയ
ചൂരിക്കുന്നാലെല്ലോ പരശ്രമക്കോ?

മഴി—അതെ—അതെ. വരുമ്പോ വരട്ട്.

(ഇംഗ്ലീഷ് മജിപ്പുട്ടിക്കും ഒവരു കൊക്കും. വായുവാര
നാജാട്ടുത്ത് വെങ്കും മുഖവി കുന്നു. കുത്തിക്കാരു ചാക്കു
(...))

വെങ്ക്—രോ, കൈ വാണം കണ്ണാണോ. വിളക്കത്തുവന്ന നീ

கீ— வொன்னோ! (பிடிச் சிற்குண) முடித்தாயிலூ ஏழ்
தலைந்த? (ஏன் விடிச் சுப்பிரகார, அவரியாயில் கா
ஷம் என்கால் சுட்ட மாஸ்கேட் கூடி உண். ஒன்றெண்ணாகவும் மதி
சூழ்சு ஏழுந்தான், உடல் ஜூம் கூடிச் சுமாகு என்கால்.
(அதைத் திட்டிக்கொடு விட்டுக்கொன்.)

மஜி— நாம்பரக்ட் என்றாதென்று கூற வேயி நோக்கோ.
(மஜிசுருத் தலைநெண்ணாக காலங்களுக்கு பொருக்கன். மரங்கள்
நூற்றுக்கணக்கான நூற்கணக்கால் நூற்கணக்கால் கூடும் போர்வை
ஷ் காலத் தொகை எடுத்து விட்டதை விட்டதை விட்டதை விட்டதை
நூற்கணக்கால் மதி:பூத்துடுதி விட்டதை பிடிசுக்காண்டுபோருக்கன்.
ஒன்றெண்ணாகவும் சுட்டுவிட்டு நூற்கணக்கால் பிடிசுக்காண்டுபோருக்கன்.
ஒன்றெண்ணாகவும் சுட்டுவிட்டு நூற்கணக்கால் வார்த்தை
நூற்கணக்கால் வார்த்தை நூற்கணக்கால் வார்த்தை நூற்கணக்கால்.
(ஒன்றெண்ணாகவும் சுட்டுவிட்டு நூற்கணக்கால் அடிக்காண்டு.)

காலை— அரசேயா! என்ன தலூலூ. (ஏன் நியாயிசி
என்.)

மஜி— விடைக்கூறுப்பாகும் அரக்குதேக்கை வோக்கோழி.

வெது— (கனமிக்காவின்று கழுத்தில் கூற ஈ) ஒவத்தெட ஒ
லு காளையிலூலூ. (ஏன் மாதநடிக்கொன்.)

மஜி— பயனிக்கரைவிடை? அதுடே விடைக்கூறுப்பாகும் வோ
க்கோழி. (மஜிசுருத் தலைநெண்ணாக காலங்களிலே ஏழாவ
கூடும் போருக்காண்டு.)

மஜி— அது விளைவு ஒருங்கார?

കളളന്ത—നൊന്നാർപ്പി.

ഇൻഡസ്ട്രി—അറീപ്പെട്ടാ? (ഉദ്ദേശ്യം സ്.)

മജി—അവരു മുഴുംപാതിൽ കൊണ്ടുവോയാ വിനൃതികൾ,
(കാച്ചാധാച്ചിച്ച്) ഇൻഡസ്ട്രിക്കുടർ! ബാലവരു പിടിത്തം
കിട്ടിയോ?

ഇൻഡസ്ട്രി—ഇപ്പോൾ.

മജി—ഇപ്പോൾതന്നെ അരോപണം നടത്തി തന്റെ
ബന്ധകിൽ നാശിത്തനെ ചാഞ്ചി ചെയ്യുണ്ട്.

കളളന്ത—(മജിക്കുട്ടിക്കും ആവരു നോക്കിക്കൊടു സ്വന്തം)
ബാലവരു ഇന്തി കാണണ്ടെങ്കിൽ അവാന്തന്ത്രകാട്ടിൽ
പോണോ.

ഇൻ—എന്താടാ ഈ തുറിച്ചുനോക്കുന്നു? (ചുംഗ് ഇടി
മുക്ക്.)

കളളന്ത—അരയേറു! കൊല്ലപ്പെല്ല. (നൗകിയ സ്.)

മജി—അവരോ കൊണ്ടുവോക്കോളു. (ഇപ്പോൾ ആജി
നേരും നോവാഴിയും മുക്ക്.)

മജി—കാലു! അമ്മാളു അവരു എന്തന്നില്ലാതെ ലാളി
ച്ചു. ഞാൻ അതിനിവകരം കണക്കില്ലാണ്ട് ശാസിച്ചു.
രണ്ടും തെററി. അവന്നിക്കാട്ടന വികുതിയൊക്കെ അ
നൃനാശവേണ്ടിയാണ്. സ്നേഹം നന്നു ഉള്ള തുട്ട
തിലാം. പാസ്സ്, എറ്റുചെയ്യും. ശീലവും തെററി;
അപ്പോൾ അതിനാട്ടതു തുട്ടും കിട്ടി. ക്കൈ തെററി;
അതുകൊണ്ട് പറയേണ്ട്. വല്ലവഴിക്കും അവൻ ചാടി

കൂട്ടായെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. അപ്പേക്ഷിച്ച ഈ ഉദ്ദേശ്യം ഗതിപ്രിയന്മകാണ്ട് എന്നെന്നാണിരുന്നു തലവേം ക്കി നടക്കുന്നതു്. ഹ! അമ്മാളു് കാത്തുവിൽക്കുന്നാണ്ടാ രൂം ഏറ്റക്കുള്ളയോ. (എ.പ.സ.നം.)

ര സ ന 8.

[മുകളത്തിനു സമീചൃജിക്കു താഴെന്നും—നേരം രാത്രി നാലും യഥം, വൈദാൻ സ്വീണനായി പ്രഭാഗിംഭാനം.]

ബാ—ആവു! എൻ്റെ പെദ്വമേ! (ഇ.പ.സ.നം) എത്ര ദി വസമായി എന്നാറിഞ്ഞൊ അലബത്തുനടക്കുന്നു. നാരായണ! നാരായണ! അദ്ദേഹം! കാലും കൈയും കോച്ചുനു വല്ലോ. (കാലും കൈയും രഖാട്ടും) ഇംഗ്രേറ! രക്ഷിക്ക നേം! പേരും തള്ളുന്നതല്ലോ. (കിട്ടുവാട്ടും) ദാഹിക്ക നേം! ഇത്തിരി വെള്ളം തരനേം! ആരോടു എന്നാനി പുരോനേ? (കിട്ടുവാട്ടുവരുണ്ടും) എടു വൊലു! നി നോടാരാ നാട്ടവിട്ടു തെണ്ടാൻ പറഞ്ഞെന്തു? (തന്നതാൻ അലക്കു കിട്ടുവാനും) അരുട്ടുനെന്നു തടവിലിടാൻ പറഞ്ഞതി ല്ലോ? എന്നു ഇവിടെക്കിട്ടും ചതേതാട്ടു. എന്നു ആക്കം വേണ്ടല്ലോ. അമ്മയും പത്രയും വ്യസനിക്കു ല്ലോ. തിരിയെ പോയാലോ? (എഴുന്നുക്കും ഒവി നും. കുടംബു വിച്ഛുന്നു. അദ്ദേഹം ഇംഗ്രേസ്സും ഇന്ത്യൻി) എന്നു നാവിടെയാണീശ്വരാ! ഇന്നിക്കുന്നും ആപോലുപ്പും നാഡായല്ലോ. അദ്ദേഹം എന്നുവരുളിഞ്ഞു! (കൂട്ടുവാട്ടും) എൻ്റെ പെദ്വമേ! സമഗ്രാപരാധി മഷ്മിക്ക

ബേണ്. (ക്രൂഡ് തുംബ നാലുപത്രാധികാരിക്കാൾ) ഇവിടെ മുഗ്ധനാഡ് ആട്ടെ ശമ്പളമൊന്നം കേരിക്കാൻപിടിപ്പാണ്. (റീജിസ്ട്രർ സൗഖ്യം ആശാനക്ക്) അതു കാണുന്നതോരു ചുഴയല്ലോ? (വിടക്കാധികാരിക്കാർ സാരി പ്രഥമാവദാവേശഭൂട്ടി കംച്ചനാ. എന്നിയും അഭിരംഗനം വേദാഖ്യാപയും ഒക്സിഫേറം.)

ബാം—നാരായണൻ! നാരായണൻ! (അംഗാധിപ്പുമ്പോൾ വീഴ്സം.

മുകളം മുത്തുമാവുന്നു. ഉചാരന്നുവും ചൗതമന്നും ചില്ലും ചുമതയും അയി പ്രഭവരിച്ചും.)

ഉപ—റ്റിന്താ കരാത്തസ്പർഡ് കേട്ടതു്?

ശൈ—തൊറം കേട്ട്. അട്ടതെത്തദ്ദോണാൻ. (ഡീക്കാൺ വീരിംഗാ ഓ.എ.) അതാം അവിടെ കരാം വിശകിടക്കുന്നു. (കംച്ചനാ.)

ഉപ—എവിടെ? (എന്ന പ്രിയാർക്കു കാട്ടുന്നു.)

(മുകളാളിക്കു അംഗാധിപ്പം സി.എൽ.എ. കീത്തിനാങ്ങൻ എവരുമ്പോൾ.)
കണ്ണമൻ—ഒരു ശോവിന്നും ഒരു ശോവിന്നും

ശോവിന്നും ഒരു മുഖമതെ. (മാനും ഏറ്റാറ ചെംജും ഓ.)

അരുവും പൂഞ്ഞാരാജാഃ:

രാത്രും ചിഞ്ചകസമഹ്പിതജാനഃ:

കരതലഭിക്ഷണ്ണുതലതലവാസഃ:

തദപിനമുണ്ടത്രാഘാപാഃ..

മറ്റവർ—ഒരു ശോവിന്നും ഒരു ശോവിന്നും

ശോവിന്നും ഒരു മുഖമതെ.

(ഒരു ശമ്പളമുണ്ടും ചൗതമന്നും വാചകരും അട്ടത്തുനിന്നും ചുന്നും കുട്ടിച്ചുംമരാറും ചരിചരിക്കുന്നു.)

ଉପ—(ନାଯି ବିଟିଆଁଙ୍କଣୀ) ଶେଷତମ! ହୁଏ ସାଧୁବି
କରି ଲାଯି ବଲ୍ଲାତେ କ୍ଷୀଣିତିର୍ଥିବିଳକଣବଲ୍ଲୋ. ହୁ
ବିଜ୍ଞାନ ତଥେରକଣାନୁକ୍ଳିଲ୍ଲାବଲ୍ଲୋ! ଏଗରା ବେଳେ?

ഒഴുക്കുവിന്റെ അട്ടക്കലേക്ഷ കൊണ്ടുപോയ്.

ഉപ—നാമ്പര്യങ്ങൾ റണ്ടേൽക്കണ്ണക്കി കൊണ്ടുവോക്കവാൻ സാധിക്കുമോ?

ଶେଷ—ଜୀବନ ପୋଯି କମାରଙ୍କ ପେରେଇବୁଟି ତୁଟି
କେବେଳାଦିବରଙ୍କ?

ഉപ-സ്ഥിനാൽ വേഗം വരു.

(ഹൗതൻ അംഗര വാസികളിടെ എല്ലാപ്രതിഭയും ചൊരം കാണ്ടി പാറാവുന്നതു തന്നെ മുട്ടിക്കൊണ്ടായാൽ ഒരു കുടുംബം മുഴുവൻ വാദികൾ ആണ്. ഹൗതൻ മുതലായവർ കീഴ്ത്തനും ഒരു മുരിഞ്ഞാണ്. ഹൗതൻ മുതലായവർ വാദവനാ മുജാഹിഡുമായി പരമ്പരാഗിയേ കൊണ്ടു ചെലും ഏല്ലാം വാദികൾ ചെയ്യുന്നതു തന്നെ മുട്ടിക്കൊണ്ടായാൽ ഒരു കുടുംബം മുഴുവൻ വാദികൾ ആണ്.)

ହୁକେ—ଶିବଶିବ! ଶିବଶିବ! ଅନୁରାତ୍ମ?

ഉച്ച—ആരാനു മനസ്സിലായില്ല.

ശ്രൂ—ക്കു വഴിയോക്കുന്നു തോന്ത്രവർഗ്ഗം.

മുക—എവിടെ കിടന്നിരുന്നു?

ഉപ—ഉപവാത്തിൽ.

ஒரு—ஏவிட கிடத்து. (மாவிரி விரிசு எதில் கிட அடை நா. ஒரு குறைமொசை பார்த்தாயிசே) விரைவும் காலம் யும் ஸமிசு வசி நடனிடுஜி கீளமங்கள். அதுகூ வேண்டியு. அதுகுமதிதிற கொண்டக்டத்து. எதான் பின்னாலோ வராத். (மிழுவாடு திட்டிரைஞ்சுவாக்கா)

സാധി! (കൂദാശനം സമാധിയിൽ ഇരുന്ന മദ്യപുരിതോന്തരം ദി) ഒരു ഭീവരന്റെ കുറിതം തീന്. അല്ലെന്നുള്ള കുറബം വരെ ശാരീരം കൊണ്ട് നടക്കാതെ തരച്ചിപ്പേണ്ടും. ഈ സ്ഥാനം വാസാംഗിപും കാട്ടി ഇന്ത്രിയെ ഇങ്ങനൊട്ട് നയിച്ചതാണ്. (ഓംകാരം.)

രംഗം 9

[എവർത്തൊടി—നോം വൈൽ തീരു പ്രത്യാവതി പ്രദേശിനാം.]

പ്രത്യാം—(ഉന്നനാംനൊട്ടുക്കി) അമ്മായി എന്നോട് എന്താ പാടാൻ വരാത്തെ എന്താ പാടാൻ വരാത്തെയെന്ന് എപ്പോഴും ചോദിക്കുന്നണ്ട്. തുഡുന്നാംവീജുവാ പറയണ? അമ്മായി ബാലൻ ഇന്ന വരും ഇന്ന വരും എന്ന പറഞ്ഞുതാണ്ടിരിക്കുയാണ്. അമ്മാമൻ ഇതുവരെ അവരെ കവിളിച്ച കഴിച്ചുകൂടി. തുണിനി പറയാണ്ടിരിക്കില്ല. വന്നതൊക്കെ വരുടെ. എന്തു കാലാ ഇങ്ങിനെ മിണ്ണാണ്ടിരിക്കുണ്ടും! അമ്മായി അറിഞ്ഞാൽ വല്ല അനേപാശണവും നാടത്തിയെന്ന വരാം. അപ്പാണാക്കം ബാലന്നുകൾിച്ച സ്നേഹം കാണുന്നില്ല. അമ്മാമൻ പറയുന്നതല്ല വാസ്തവമെന്ന ധരിച്ചിട്ടുള്ള വരുണ്ട്. ഇൻഡ്രാജുക്കടർ ബാലന്നെപ്പറ്റി ചിലരോട് പറയുന്നതു കൊട്ട. കുഴും! കുഴും! എന്ന പറയുന്നവരും ഉണ്ട്. പക്ഷെ ബാലനാര ദോഷംവന്നാലോ എന്ന പിചാരിക്കുന്നവർ ബാലന്റെ തുടക്കാരിലും കാണുന്നില്ല.

9 *

ബാലൻ എന്നോട് കമം പറയേണ്ടിതനു. പറ
തെ സഫിതിക്ക് ഇന്ന ദിക്കിലേക്കാ പോണ്ടതെനു ച
രയായിരുന്നില്ലോ? കമം ചരണ്ണവില്ലുകിൽ അമ്മം
യിരെപ്പോലെ എന്നിക്കും സമാധാനിക്കാംയിരുന്നു.
ഇതൊക്കെ എൻ്റെ തലേവല്ലത്തോട്. അല്ലെങ്കിൽ
ഇങ്ങനെയാക്കേ വരഞ്ഞാ? (ഡായ്.എസ്.) എൻ്റെ പറ
പേരേതേ! ഒരു ശത്രു കാട്ടിത്തരണോ! (ഒരു കാണ്ണി അ
വശിക്കുന്നു.)

കു—(ചുമരൈ ഉന്നാക്കി) പത്രാവതിത്തനുരംട്ടിയല്ലോ അ
തു. തനുരംട്ടി താഴ്വോലെ വാടിക്കിരിക്കുന്നല്ലോ ത
നുരംട്ടി വല്ലാതെ ആലസ്യപ്പുടനുല്ലോ തനുരംട്ടി.
കുത്തി തനുരംട്ടിയുടെ കരയുാനു ഭോക്കെട്ട് തനുരം
ട്ടി (അടക്കാനു.)

പത്രാ—(സ്വന്നം) ഇവളും ലക്ഷ്യം ഭോക്കിയാൽ വല്ല
മുണ്ടും ഉണ്ടായേക്കാം. (മുട്ടുകെക്കുന്നിട്ടുണ്ടാണ്.)

കു—(ഉന്നാക്കി)

‘കാമിനി നിറക്ക റാലു കാലമെന്നതുള്ളടി.’

തനുരംട്ടിക്കു റാലുകാലം വന്നുല്ലോ തനുരംട്ടി.

പത്രാ—എന്നിക്കോ റാലുകാലം?

കു—കാരുകനുക്കാണ്ടിനു യോഗവുമെന്തു.

പത്രാ—അതാരാണു എന്തിനുണ്ടോ?

കു—ബാലയാംനി ബാലകൻിൽ ചേത്തുചിത്തംപാണെ.

പത്രാ—ഞാനിഴ്ചി കട്ടികളായിട്ടും തുമിച്ചു കളിച്ചി
ട്ടണ്ടു.

കു—കാലമൊട്ട് കഴിത്താലും ബാലവനിനം ബാലൻ
പത്രം—(സ്പന്നം) ഇവർക്ക് പേരു മുപ്പോൾട്ട്. (അം
ം) അങ്ങേയം എവിടെയ്ക്കും?

കു—ദേവഭാടിതനിൽവന്ന മാതുല പുത്രനായ
ആചിലചക്രന്യർ ബാലവനാനം ബാലൻ
പത്രം—(സ്പന്നം) ദേവഭാടി തേവർത്തൊടി ആയിരി
ക്കണം. അധ്യാമഗർഹംകാശാജനനം പറത്തിപ്പേണ്ട്?
(അക്കാം) അങ്ങേയം എവിടെ? (ഉഞ്ചേരി അക്കാംഖനം)

കു—മാനിനിമണിനിനാക്ക മാനനാക്കം ബാലൻ
മാനമോടെ കാനനത്തിൽ വാണിജനംബേഘ്യം.
മാലിനിനിനാക്ക മാലിന്യാലയമവന്താൻ
കാലകാലൻ തൃശ്ശൂരിൻ കാലദോഷം റീഞ്ചി
കാലമൊട്ട് കളിയാതെ കാനനത്തിൽ പോയി
ബാലനോട്ടമാലയത്തിൽ വന്നവാഴ്ക ബാലേ.

പത്രം—കാട്ടിലോ? ഇംഗ്രേസ് ആപത്രതു വല്ലതും പററി
യിരിക്കമോ?

കു—പാടം കയിൽക്കല മാടം മയിലുക—
ക്രൈഡ് മിടചേൻ മറമറദം
പാതി പുടംവിരിച്ചാടന ചാന്യുക—
കൂതി യുരക്കന കീരിക്കൈ.

(പത്രാവതി താഴ്ന്ന)

എണ്ണങ്ങളം കിളി ജാലങ്ങളുമൊത്തു
കാലിക്കിടാദേഹം കിളിച്ചുമെല്ലു
ആതുല വാലങ്ങളിലോലും ജലം കുടി

ചൂപസ്യമാറിടന്നാരേടം.

അങ്ങു മരങ്ങളിൽ നല്ലമരവിരി—

തുണ്ടിക്കിടപ്പുതു കണ്ണങ്ങാംഞ്ചെന്തം

വല്ലിതടങ്ങളിൽ തിണ്ടിയൊപ്പിക്കുന്ന—

നാല്ലോരങ്ങവികളുണ്ടവിടെ.

മെല്ലീ യതിൽചെന്ന മദ്ദസചീരണൻ

കല്ലോലമാലകൾ ചാൽത്തിടന്നം.

മാമര തൃഥായയിൽ മാമരീ ബാലകർ

സാമാജിവേദങ്ങൾ ഏലാശിക്കുന്ന.

പത്രം—തപോവനത്തിൽ അതുപത്രത്താനും വരിപ്പ് ഉ
ദ്ദോ?

കര—ദി:വദ്ദൈഷാനം അടക്കിപ്പുല്ലോ തന്മരാട്ടി!

പത്രം—എവിടെയാ ഇം തപോവനാം?

കര—പോകബാലെ! കാനനാത്തിൽ കാണ്റക നിന്റുക്കണ
(വൻ

ഹരകലത്തിൽ കയത്തമോടെ വാണിംഗം വിശ്രേഷം

ആകലം നീ കളക്കബാലെ നല്ലകാലം വന്ന

ധരിക്കബാലെ നോർവാഴി നീ നടനുകൊണ്ടാൽ

(പേരായം.

സുവിച്ചു ബാലകനിരിക്കം കാനനാം കണ്ണുകൊള്ളി

(മെന്നാൽ

തിരിച്ചപോന്ന നിന്ന കണ്ണവന്മെത്തു സുവിച്ചുവാ

(ചാമല്ലും.

ഭാ.ഒക്കിലാംലു കാനന—

(കിപാക്കും അവിക്കും .)

പത്രാ— റാഡി കരത്തി! ഒപ്പാവാൻ വരട്ട്.

കറ— അന്തിയാവുമ്പള്ളിക്കും അടിയൻ വീടിലെത്തണ
പ്ലോ തന്നുംട്ടി. (റീജം ഷേ 0 വാൻ അവിക്കും .)

പത്രാ— ഓ— ഇവിടെവരു! (റായനു) (സ്വന്നരാം) ഇവർ
ക്കുന്താ ധമ്മാംകുട്ടി വേണെ? ഇതു് അതുള്ളതായിരി
ക്കുന്നവപ്ലോ. (അകാശം) എ— (സംശയിച്ചു) നിങ്ങളെള്ളാ
നം ആവശ്യപ്ലേച്ചുനില്പുപ്ലോ. ഇതിരിക്കേടു (ഏനു മോ
തിരുവിക്കും ക്കും .)

കറ— (ചിരിച്ചുകൊണ്ട് .)

മംഗലക്രിയക്കടിയൻ വന്നകൊള്ളാം ബാലെ
അംഗൂഹിയം കൊടുക്കുന്നോ കണ്ണുകൊള്ളാം ബാ
(ഭേദ .)

(കിപാക്കും .)

മജി— (പ്രാവിച്ചു) പത്രക്കാക്കേ തുപരുണ്ട് ഇപ്ലോ?

പത്രാ— ഇതു് അമ്മാമാ—

മജി— എവിടെയാണോ തുപരുണ്ടോ? (മരവടി ചു
വാൻ സംശയിക്കും .) സംശയിക്കും. അവന്നെന്ന പേരി
ഈളു കേന്നുംകൈ തീന്. ബാലൻ പത്രയുടെ ക
യും എല്ലിച്ചിരുന്ന പണ്ഡം പത്രതന്നെയല്ല ക
തെതിക്കാവിൻ കൊടുത്തതു്?

പത്ര— അതെ.

മജി— കാഞ്ഞത്തിന്നെന്ന സുക്കൂമാക്കേ മനസ്സിലായി. ബാ
ലന്നെന്ന ഉദ്ദേശം നല്പുതാണ്. അതു സാധിക്കവാനാണ്

വഴി മാത്രമേ പിഴച്ചുള്ളൂ. പണികൾ കാലിക്ക സംബന്ധം തുടങ്ങിയതോടുള്ളിയാണ് കാഞ്ഞമൊക്കെ തെളി തെരത്തു്. ഇന്നി ബാലൻറ് ഇന്നോട്ടു വരാൻ വിരോധ മൊന്നുണ്ടില്ല. ബാലഗാമവിടെയാ എന്ന പറയു.

പരമാ—മുകളിക്കുന്നതിൽ.

മജി—ഈസ്റ്ററാധിനാം. അമ്മാളുന്നോട് ഇപ്പോനും പറ യണ്ട്. തോന്നാരു ചുണ്ണാത്തക്ക ചുറപ്പുടന്നണണ്ട്. നമ്പരംക്കല്ലൂവക്കിം ഒരമിച്ചുപോവാം.

പരമാ—എന്നാവോ?

മജി—നാഞ്ചുത്തന്നു (എന്ന ദാഡി മനം.)

പരമ—അതു കൊത്തിക്കു് ഒരു സ്പാത്മവും കാണുന്നില്ല. ഒ ടവിൽ പറഞ്ഞതു് എന്നോ “അത്മംവെച്ചുണ്ട്”. ഈ ശപരാധിനാംപോലെ വരട്ട്. (എന്ന താഴെ നിൽക്കുന്ന.)

ര 0 ഗ 0 10.

[മുകളിലും . നിന്നും ഉടിച്ചുയാം—മുകളിലുടക്കാർമ്മം നടന്നുനും
ണിവിലുണ്ടാം.]

ഗൗ—(അച്ചാണിച്ചീ) അവർ വന്നതുടങ്ങി.

മുക—വഴിക്കും ബുദ്ധിമുട്ടാനൊന്നും ഇടവന്നില്ലല്ലോ?

ഗൗ—ഇല്ലോ. വേണ്ടതോക്കെ തെരുവാരകിയിരുന്നു;

മുക—ബാല! അടച്ചതുവന്നാണിക്കു. (ബാലൻ വാടിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന.)

(ചിരുട്ടുന്നും അഭ്യാസം പാതയാതിജ്ഞം മുന്നോടി നാന്. എ

ശ്രദ്ധവരം വിനയങ്ങളാട്ടുടി അക്കദമ്പത്തി നിൽക്കുന്നു. അഥവാ ബഹുല
നൈ കൊണ്ട്.)

അറഫോളി—(ചായമുഖം ചുറ്റി) ഫേ, ബാലൻ! ഇന്ത്യാട്ടായിരി
ക്കൊ പറഞ്ഞതയെ തുടർത്തു?

പത്രം—(കൊണ്ണം മിഡാസിഭൂ. ദാ സന്ദേശനാട്ടി കീഴും ദാംട്ട നേരം എം.
ബാലൻ രജു കുപ്പചരയും കൊണ്ണം.)

ഇരു—(മജിരുപ്പട്ടിംഗാട്ടി) ഇന്ത്യക്ക് അടച്ചത്തുവരം. (മജി
രുപ്പട്ടിംഗാട്ടി അടച്ചത്തുവരം. അഥവാ ദാ തമയും തൊഴു
രുക്കാണ്ട് അക്കദമ്പത്തി നിൽക്കുന്നു.)

വഴിയാറുപ്പേരും കൊമുണ്ടായില്ലപ്പോ?

മജി—അവിടെതെ കുപക്കാണ്ട് പുലിമിട്ടോനുണ്ടായി
പ്ലി. ഇവിടെ എറ്റുന്നതുവരെ തെന്തോക്കവേണ്ട സക്ക
ല സൗകര്യങ്ങളും ദോഷിക്കൊണ്ട് കരാർപ്പ കൂടുതലായിരിക്കുന്നു.

(പാരമാരതി ശശാമരൈ നേരം.)

ഇരു—(അനാഥികം) അതു കുട്ടിക്കൾ അതുപേരു മരാസ്സിലായി
രിക്കാം.

ഇരു—ബാലൻറു മരാസ്സു ശ്രദ്ധമായിട്ട് വേണും നിങ്ങ
ഒരു ഇന്ത്യാട്ടു വരുത്താൻ എന്ന വിചാരിച്ചും ഇതുയും
കാലതാമസം വന്നായാണ്. അതുകൊണ്ട് മരാസ്സിനു
നിങ്ങൾക്കു കാരഘയിക്കം ചേരും ഉണ്ടാൻവിരിക്കാം. ദിക്ക്
വരത്തിൽ നീറിയിരുന്ന സുവത്തിനു മാറ്റുകൂട്ടുമപ്പോ.

മജി—അംഗീകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉപകരം മരാസ്സിൽ കൂട്ടി
വെക്കുന്നത്പ്പോതെ പ്രത്യേകകരം ചെയ്യുവാൻ ഇന്ത്യ

ഹാപിക്ക ശക്തിയില്ലോതെ റോയ്ഫ്ലോ. എന്നു
ചെയ്യാം.

മരു—എന്നു ഇതിലൊന്നും ചെള്ളിട്ടില്ല. സകലതും ഈ
സ്വർഗ്ഗൻറെ പ്രേരണയാണ്. (ബാവങ്ങൾ) ബാല! അം
ക്ഷേരൻറെ അടച്ചക്കൽ ചെന്ന ക്ഷമാധാരചരാം ചെയ്യ.
(ബാലൻ മജിദേപ്പട്ടിന്റെ അടച്ചക്കൽ രചിപ്പിന്.)

ബാലൻ—തോൻ കിഴ്ചക്കട ചെള്ളിട്ടുള്ളിതെല്ലാം അക്ഷേന
ക്ഷമിക്കണം.

മജി—ബാലൻ ഇതിൽ ധാതൊരപരാധിവും ഇല്ല. വാ
സ്തവത്തിൽ തോനാണ പിഴച്ചതും. കലിച്ചവോണ വെ
ളിം തട്ടത്തെല്ലാം ചാലുമാറിപ്പോയതു ബാലൻറെ
തെററാണോ?

(അംഗംഡി പത്രജും ഉള്ളേഖണം ചെട്ടി ബാവന നോഡി
ം. അംഗംഡി രാട്ടി ഭാവങ്ങം വെക്കുന്നു.)

മജി—ബാല! അമേമേച്ചുനു കാണു. (ബാലൻ അംഗംഡി വി
ന്നും അടച്ചക്കൽ ചെട്ടി കുറഞ്ഞു. അംഗംഡി ബാവന കെട്ടില്ലോ
ഒരു കരയും. പിരിഞ്ഞു കൂടുക കരയും.)

മരു—(മജിദേപ്പട്ടിന്റെ) ബാലൻറെ നോരെ പരിഭ്രാന്തി
നും തോനാക്കതും. ആ കട്ടിക്ക സ്വർഗ്ഗികളിലൂടെ
ഇല്ല സ്നേഹം, അക്ഷേന്നും അവിയന്ത്രിതമായ ശാസന
കൊണ്ടും, അമ്മയുടെ അതിയായ ലാജുകാകൊണ്ടും ദി
ഷുനാക്കുന്ന സഹവാസപ്രാണകൊണ്ടും മിംസകിൽ
കൂടി പ്രതിബദ്ധിച്ചു എന്നമാറുമെങ്കിലും. ഇന്നേതരവാ
സന വളിഞ്ഞ തൃഖലാക്കിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനാണോക്കി

അന്ന മുടലു വീണ്ടി ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞെ സ്ഥിരപ്പെട്ട്.
മഴി—ബാലവൈ ഞാൻ ശ്രീട കൊണ്ടുവൊക്കോട്ട്
അതുവോ.

മര്യ—ഗാർഡപ്പുത്തിനാളും ഒംഗരുകമ്മം ഇവിടെവെച്ചു
തന്നെ റാടത്തുകയല്ല എല്ലാതും.

മഴി—(രഹസ്യത്തുകൊടും) ഇതുവേണാലും തന്ത്രജ്ഞനു വേ
രിൽ ശ്രദ്ധ വെച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇപ്പുഴേ അറിവാൻ സം
ഗതിയായുള്ളൂ. അതു പെൻകിടാവുതന്നെയാണു ശ്രീട
വനിട്ടുള്ളതും.

മര്യ—മാസ്തിഖായി. ഇപ്പോൾ നല്ല മുഹൂർത്തമാണ്. വി
വാഹം റാടനോട്ട്.

(മഴി : പ്രേരി സംശയാട്ടവിജ്ഞാനാച്ഛന്തി ബാധച്ഛിഃ നായം ദാതരാവാ
കിഃ യായം ഗ്രാഹിവിനാം സംശയിപ്പാതിനിൽ കൊണ്ടുവന്ന നിർത്തുനാ.)

മര്യ—(ഗൗതമനാച്ച്) അതു മോതിരം ബാലഗൾ കയ്യിൽ
കൊടുക്കു. (നാട്ടാനാം.) ബാല! അതു മോതിരംതന്നെ
യാവട്ടു പത്താവതിക്കും.

(ബാലൻ മോതിരം ഇട്ടാവിശ്വനം — സാദ്ധ്യാവാദം)

ശ്രദ്ധം

ക്രിസ്തപുസ്തകാലോദ്ധി.

[

സ ഭ പ ഒ ദ റ .

ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊച്ചി വിയമനിമ്മാൻസഭാഗ ഭ്രതമാരായ പെശാപ്രമാണിക്കേളു! ലിങ്കൈടെ അറഞ്ഞതി യാലും, അറഞ്ഞവരുമത്താലും—അതുനാം അറാധ്യനെക്കി ലും—കൂടു പേരാലിമാനിയാൽ സമ്പ്രാത്യന്നാ അത്രിക്കപ്പെട്ട ടന്ത്രം, അത്രിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതും; പെശാവരകാശത്തി നീറ പഠകാജ്ഞയിൽ പ്രശ്നാഭിക്ഷണത്രം ആയ ഈ അ ശ്യുക്ഷപവിശ്വാസ ബഹുമാനിത്വം, ജനത്യുടെ ദാസ ഭ്രതനം ആയ ഞാൻ ജാപ്പാനിയികളായ മഹാജന ദൈർഘ്യ സുഖിനത്തെ അത്രംപിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതേ, സുഖിനംതന്നെ. അഭ്യഞ്ജനത്രം അഡാകാരത്തിൽനിന്ന് നാ നാം ബാലസൗമ്യം നീറ അരഞ്ഞകിരണങ്ങളിൽ ഉപ്പ് സിക്കമാരായി; നമ്മുടെ പ്രഭയകമലം വികസിച്ചു്, അ നന്ദനയാലഹരിയിൽ വിമജ്ജിതമായി; പൊതുജന സ്വാതന്ത്ര്യം ശഭ്ദങ്ങൾക്കിനു വിചുക്തമായി ഭാണ തന്റെത്തെ നിർമ്മിച്ചതുടങ്ങി.

മഹാജനദൈർഘ്യം! ഈ ദയ സ്വാതന്ത്ര്യംദയം, വി നിശ്ചയാഗല്പകാരന്തയ നബഹപക്ഷിയു്, എത്രതേതാളം ശ്രേ

യസ്യ, രമായിത്തിങ്ങനുവോ, അന്തരുക്കും ആവത്സരവും അന്തി പരിശമിക്കാണ് മാർഗ്ഗം ഇതാബന്നു വഴി ചോലെ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ ശീശല്ലുഷ്ടിയിൽ കണ്ട്, ഉപരികൃത്യങ്ങളെ നിജ്ഞാഖ്യപാതമായി നിഘ്നിക്കാണ് തക്കതായ അരുലോചനാരൂഹതിയും, ക്ഷീരയും വിവേകവും, ദേഹാഭിമാനവും, ജനക്ഷേമതയ്പരതയും, നിങ്ങളിൽ ഉത്തരോത്തരം വല്ലിച്ച നാട്ടിനം നാട്ടാക്കം, ക്ഷേമവും ഏറ്റപ്പട്ടവും, പ്രതിജ്ഞയെ പ്രാപിക്കമാരാക്കുക!

ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയിൽ നടത്തുവാൻപോക്ക് ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, വിചിന്തനത്തിനു വിഷയിൽ വികസന പ്രമേയങ്ങളും പരിമിതമായ പരിധിയിൽ പരിശീലനം മലിനവും, കലുഷിത്വമായിത്തീരാതെ, അവയുടെ പരിമള്ളം നമ്മുടെ ഗ്രാന്തിമണ്ഡലത്തിലെന്നല്ല, അനുരാജ്യങ്ങളിലും വിശ്വാശനു വിത്രമാരാക്കുക! ഇന്ന പ്രതിനിധികളായ നാം, തുച്ഛമണ്ഡലങ്ങളെല്ലാംപോലെ അപദാന്പൂനാരായിത്തീരുന്നതായാൽ ചൊന്തുജനപ്പേണ ത്തിനം, രാജഭ്രാധരത്തിനം, ദൈവക്കാചത്തിനം പാത്രമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇന്നക്ഷേമരംഘാധികാരികളായി നമ്മുളെ അവരോധിച്ച മഹാലോകരെ നാം വഞ്ചിക്കുന്നതായാൽ, അതിൽപ്പുരംമായ ഒരാത്മവഞ്ചന നാം ചെങ്ങുണ്ടതുണ്ടോ? അവർ നമ്മളിൽ സമപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രാസം ധാരാക്കിക്കൂട്ടുന്നതായാൽ, അതിൽപ്പരമായ ഒരു വിശ്വാസവഞ്ചന വേണ്ടതുണ്ടോ? ഉചിച്ചയങ്ങനുസ്പാതിയിൽ നാം ഉടച്ചുകൂട്ടുന്നതായാൽ, തുച്ചപരിശായ രംഗത്തും നാമക്ക സംഭവിപ്പുന്നതുണ്ടോ? നാമക്ക

നിമിത്തം രാജുന്നിക്കുറ അരളുപയനിഗം, ശ്രേയസ്സി
നം ഹാൻഡി വക്കന്തായാൽ, അതിലും മഹത്തരമായ
ട രാജദ്രോഹം നാം ചെണ്ടുതുന്നോ? ലോകവംബുന
യിൽപ്പരമായ ഒരു എത്വങ്ങാശം, നീങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുന്നോ?

നിങ്ങളില്ലപ്പോൾ ഭാമേരിയൊരു വിശിഷ്ടത്തുതന്ത
ധാക്ക ദിരസാ വഹിക്കവാൻ ഉള്ളവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അ
തിൽ നീങ്ങൾ വിഹച്ചുന്നായി, അധികാാദമംകൊ
ണ്ണ പ്രമത്നമാരായി, കാഞ്ഞശശരവം മരന്ന, മഞ്ഞാദ ക
ശിഖത്തു, മാനവത്ത കെട്ടത്തു, സേവജ്ഞം, സ്വന്തമ്ത്തിനം
അടിമപ്പേട്ടു, ഇമ്മും, പരവും കൂടുതൽ അഥവാമിസ്സ
നാരകത്തിൽ ഉഴുമാരാകൊല്ലു. പരോപദ്രവകാരികളും
യ ഭ്രതപ്രതിശാചുക്കളില്ലപ്പോലെ, ഇംഗ്രേസ്സിനിൽ
തമോഹകാരങ്ങളാട്ടെ സന്താനങ്ങളിന്ന യഥാത്മാപവാ
ദത്തിന പാത്രിഭവിക്കൊല്ലു. നിങ്ങളോരോത്തത്താം അ
വരവുകുടെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ അവലുംദാശിയും,
അവകാശങ്ങളും, മുായത്തിനും സത്തുത്തിനം ശാശ്വത
തമായ ശ്രേയസ്സിനം തന്ത്വങ്ങളും സ്ഥിരപ്പേട്ടതി, നീ
ങ്ങൾക്കും വിങ്ങളാട്ടെ നാട്ടിനം, യഥാസ്സും ഏറ്റവും
സമ്പാദിക്കവാൻ ഉത്തരവാദപ്പേട്ടവരാക്കുന്ന. കാഞ്ഞവി
ചാരതങ്ങളത്തിലോ, വാദപ്രതിവാദകോലാഹലത്തി
ലോ, ജാതിമതദേശചിന്തനാകല്പശിത്തങ്ങളായ വാക്കു
കൾക്കും വികാരങ്ങൾക്കും അവകാശം നൽകിപ്പോകും
തു. സാമാന്യമുള്ളത്തിനവേണ്ടി, വിശേഷമുള്ളത്തെ സ്വ
ല്ലികഴിക്കവാരളും ഒരുംവും, സെസ്യമുംവും നീങ്ങൾക്ക
ണ്ണാരിക്കുന്നും. അതുമത്രംഗമാക്കുന്ന പരാത്മബോ
ധുത്തിനെറ്റു പരമപദ്ധതിയെന്നും, പരോപകർണ്ണക്കുന്ന

പാശാൽക്കുഴ്ചയ ജിവിതാദ്ദേശവന്നം, ഭാരംറോ താവയവന്തുക്കുടേണ്ടും പ്രത്യുക്കാർമ്മാസ്തികാഖന പുണ്ണംഗൾ രത്തിന്റെ അത്രാഹ്ലുമെന്നം, പോലും വീജത്തുക്കുടെ മുല പ്രേക്ഷം സാമ്പദായികശരീരത്തിന്റെ രക്ഷാവിധിയിൽ അം പരിത്രാജമായി ഗണിക്കേണ്ടതാബന്നം ഉത്കുഴ്ചയെ നദീപ്രയൈപ്പ് പരിപാസിക്കുന്ന ഈ സത്യസദ്ധ്വിൽ പ്രത്യുക്കിച്ചെടുത്തു വരുന്നതും, തിനമൺസിക്ക പാവംപിടിക്കുന്നവോലാ പരിമാസ്ത്രമായിത്തീരുന്നോ എന്ന തൊൻ സംശയിക്കുന്നു.

ചുമ്പിതചുമ്പംകൊണ്ടാ, ശിരോവേഷ്ടനപ്രാണം യാമംകൊണ്ടാ ഈ മാനുസദ്ധ്വിന്റെ ഏതുയും വിലയേറിയ സമയത്തെ പുമാവിലാക്കവാൻ തൊന്തനി വിചാരിക്കുന്നില്ല.

വിവേകാദി വിള്ളാഹലങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വാദ്യോരണിയിൽ വിളയുമാറാകട്ട! നിങ്ങളുടെ വാദ്യമായും കിൽ മാലോകർ മയ്യുമാറാകട്ട!! നിങ്ങളുടെ വാദ്യയെരിയിൽ മുകുക്കാളിച്ചു, മാടരാജ്യം പരിപാവനായ പദവിയിൽ പരിപാസിക്കമാറാകട്ട!!! അജന്താവാതിമിറ തെരു ഇന്താനാദിപ്പത്താൽ പരിമാഞ്ജനം ചെയ്യവിൻ! പാമരശബ്ദത്തെ കൂട്ടുത്ത കയറി കാലവാണി കടത്തുവിൻ! രോഗത്തെ ഉച്ചപാസിച്ചു അത്രാഹ്ലുത്തെ അവുംവിക്കവിൻ! ക്ഷാമത്തെ നിക്ഷവിൻ!! ക്ഷേമത്തെ പരത്തുവിൻ!!! സൗഖ്യപദ്ധതികളും, സമ്പീചാരണങ്ങളും, സത്യകുത്രുംങ്ങളും, സദ്ധൈത്തികളും എത്രുനന്ന സുംഭിലിപ്പുകളാണുന്നതുമാറിര

കളെ, വൈക്കമത്രമാക്കണ പട്ടചരടിൽ കോത്തിണ്ണക്കി, അന്നേകദിവ്യമാല്ലിങ്ങൾ മാടമഹിശൻറ മട്ടിയിലുകളി ചു, മാടമഹിശമഹിമയെ ഉത്തരോത്തരം പുലത്തിക്ക എഴു പഴമയേറിയ കണ്ണകൾ ചുണ്ണുമടയമാറാക്കെട ഏന്ന സപ്താമനാ സപ്തംഗപരനെ പ്രാതമിച്ചുകൊണ്ട്, നിയമി തുത്രുനിയ്യമണ്ണത്തിലേക്കെ നിയമനിമ്മാണസാസമേ ഇന്നത്തെ സാദരണ്യത്രമാനം നിയോഗിച്ചുകൊള്ളിണ.

II

രാ ദ്രൂ മ സ റ .

ജനക്ഷേമപരിപാലനത്തികൽ ബാലമന്ത്രിലുണ്ടാരായ പെണ്ണപ്രമാണിക്കേ! സമ്ഭായപരിപ്പുരണത്തിനായി ഓ ലബക്കണ്ണാരായ ബാധ്യമാവുവേതാക്കണ്ണാരെ! നിതിന്റു യപരിപാലനത്തികൽ അധികൃതക്കാരായ ഭരണതന്ത്രം അണ്ണാരെ! മാത്രമുഖിയിലെ ബാലതന്ത്രകളിൽ വിജ്ഞാ നസുമങ്ങൾ കോത്തുകെട്ടു വന്നുമുത്തക്കാർമ്മാരെ! കലത ത്രുക്കെഴു വാസല്യാനുത്തത്തിൽ കളിപ്പിച്ചു പരിത്രിലുമാ ക്കണ പിതാക്കണ്ണാരെ! പുറ്പാജ്ഞിതമായ ശ്രേഷ്ഠസ്വത്തി യെ പരിപാലിച്ചു പോഷിപ്പിക്കേണ്ടുന്നതിനും അവകാശി കളായി വളരുവായെന്ന ബാലവിഭ്രാത്മികക്കേ! നിംബം നീണ്ണേഴുടെ ചുറുപറട്ടം മുകളി തോക്കുപോലും ഭോക്കരത്തു

തിൽ ഞാൻ അതുന്തം ആയും നേട്ടുന്നു; അതിയായി പുസ്തകങ്ങൾ എന്നാരുമല്ല, സപ്രത്യുത്തകൾ എ ഡൈറക്ട് കാണിക്കുന്ന അന്വാസ്യയിൽ അക്ഷമാംഗി എന്നു ഒളി അപലവിക്കുന്നതുടി എന്നിക്കു തോന്തിപ്പോകുന്നു. പുക്കിനേഴ്ദിട തിരക്കുകൾ കാടിന്നു ഭംഗി എന്നു ഡൈറക്ട് കാണണ്ടില്ല; പ്രവാഹപുഷ്ടിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പോരുന്ന കല്പിച്ചിട്ടു ഇല്ല എന്നുകുമത്രുത്തെ എന്നു ഡൈറക്ട് കരച്ചുനു ത്രവയവങ്ങൾ എക്കാർത്തിന്നു സഹായിക്കും സഹ കാരിക്കും ആശുണ്ണു എന്നു വിസ്തരിച്ചുപോകുന്നു; ദോ തുള്ളുമായ ധൂമഗക്കടത്തിൽ പൊത്തിപ്പിടിച്ചു കയറുന്ന തിൽ എന്നതുകും അതുപത്തുകും എന്നു വരി ഗണിക്കുന്നില്ല; ഇം വർദ്ധമത്സരമരാസങ്കലയുഖത്തിൽ മട്ടിക്കുടി ലോകവിസ്തുവത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീക്കുന്ന ആകോ ധാരാലുത്തിൽ ചുറുപാടം ചന്തവാളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന കാർമ്മാശപടലങ്ങൾ എന്നേഴ്ദിട ഒഴുംപമത്തിൽപ്പെടുന്നില്ല; ചണ്ണമാരത്തിൽ കാളിസപ്പത്തെപ്പോലെ സീതു കാരം ചെയ്യുന്നതു എന്നേഴ്ദിട കൂളിച്ചടങ്ങളിൽ പതിക്കുന്നില്ല; ആവർത്തനു ചക്രങ്ങളായ ഉത്പാതങ്ങൾ എന്നു കാണണ്ടില്ല; ധൂമകേരു അതാ ഉളിച്ചതുടായി; അധികാരം ഇതാ പാനതുടങ്ങി! സപ്തഭ്യാസക്കാരായ ആവർക്കാലം ഇതാ വായുംപിള്ളുന്ന വന്നതുടങ്ങി!

എന്നു അഭ്യൂതാന്തരം കലവർക്കാതിരിക്കുവിൻ! കണ്ണ് തുരന്ന ദോഷവിൻ!! കൈകോത്ത് പിടിച്ച് ആവ നിവാരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേട്ടവിൻ!! റാമജീ പോറ്റിപജുത്തുന്ന മാത്രാഞ്ചിയുടെ അവയവങ്ങളായ റാം

അംഗ്രോവും കലാപറിക്കണ്ടിനീരം അത്മമെന്താകനു? സ്വന്നപരതയും അഭിമാനവും പ്രമാണിച്ച മാതാവി എന്നും ഹിംസിക്കയല്ലെ ചെയ്യുന്നതു്? ജാതിമതത്തേഴ്സേളും; വള്ളപ്പുത്രാസങ്കേളും സപ്പനിയന്താവിനീരം സാ വ്യത്രികമായ ശൈലിയത്തിനു പ്രതിബെഡ്യങ്ങളായിത്തീരുന്ന തല്ല. ധനവാന്നാരം, വിദ്യാന്നാരം, പ്രവസാധികളും ലോകസമുദായത്തിനീരം അല്ലെന്തിക്കായിക്കൊണ്ട് നി യന്ത്രിതനാരാകനു. ധനവാന്നാർ ദരിദ്രനാരെ ദ്രോഹി ക്കുയോ, വിദ്യാന്നാർ പാമരനാരെ പുഷ്ടിക്കുയോ അല്ല വേണ്ടതു്. അവരവക്കു് കാരോതത്തക്കു് ഇംഗ്ലേഷ് ക സ്ഥിച്ചകൊട്ടത്തിട്ടുള്ള പ്രത്യേകമുണ്ടായെങ്കിൽ ലോകസാമാ ജീവനും ഉത്തരവാദിക്കുന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നും ആയി വി റിയോഗ്രിക്കകയാറു നമ്മൾ ഏവരുടെയും നിയമിതകു തു്. എന്നുകമന്ത്രമലു മാത്രമുണ്ടാക്കുവായി.

പാഠ്യാധ്യത്തകളും, റാഡിസിക്കളും, റിയമനിമ്മാ നാസക്കളും സ്വന്നപരലാഭത്തിനായി നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഏ പ്രംഖകളും. ചെണ്ണരക്കുത്തും സ്വന്നപരതെന്ന പുരസ്കാരിച്ചുള്ള പെഴുംം വിഭാഗിക്കുന്നതുമൂല്യം. അത്മത്രാഗത്തിനീരായും, ചരം തമ്മോധനത്തിനീരായും മാറ്റു നോക്കുന്ന ഉരക്ക്ലോകനു അതു. സ്വന്നപരങ്ങും ആരഹാരവിഹാരങ്ങൾക്കുള്ള പുര യിടങ്ങൾ മാത്രമൂല്യം. മാതാപിതാക്കന്നാരുടെ സദീംശാ സമേഖ നാദങ്ങൾക്കാണ്ട് പ്രകാശമാനങ്ങളായ ചെണ്ണരത്തു നേരം വിളിയുന്ന വൻികളാകനു അവ. വിദ്യാലയ ദേശം, വിദ്യാത്മികളുടെ വിജോംത്തിനും, അല്ലോപക നാരാജു ഉദാഹരിപ്പാണുണ്ടാക്കുന്ന ശ്രീരാമജും വൈജ്ഞിനിവരനുക

രൈം, ഉട്ടച്ചുരക്കരൈം അല്ല. അതില്ലോത്തമികമായും, അതിലെവികമായും, അതിലെത്തികമായും ഉള്ള പിരേ സേഡ് ലോകവിതത്തിനും ലോകസംരഹണത്തിനും അതി എടുത്ത വിലശ്വാസ് പാകത്തിനും പാത്രങ്ങൾ വാത്തുവിട്ടന്നു മുഖകളായാണ് അവ.

ഇംഗ്രേക്കല്ലിത്തമായ ഉർക്കുഷ്ടാദർത്തത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി, കാലമാക്കന്ന വാഹനാത്തിൽ കയറി നാം ലോകയാണ് ചെയ്യുന്നതായ് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിവികാസമാക്കന്ന മുരഖൻനിയിൽക്കൂടി കാണമാറാക്കട്ട! കാലത്തിന്റെ കാലുകളിൽ തുട്ടി അതിന്റെ ഗതി നിങ്ങൾ തന്നൊത്തിരിക്കവിൻ!! ലോകത്തിന്റെ സ്ത്രീപിടിച്ച നിങ്ങൾ മുന്നോട്ട് വലിച്ചീഴക്കാതിരിക്കവിൻ!!! കാലഗതിക്കണം, ലോകയാറുക്കണം നിങ്ങളുടെ പുമാപരിഗ്രമംകൊണ്ട് വേർപ്പാട് വരുന്നതല്ല. നിങ്ങളുടെ അംഗങ്ങംഗം മാത്രമേ. പരിണാമഹലമായിത്തീരകയുള്ളൂ.

സഹജിവികളെ ഭോഗിക്കാതിരിക്കവിൻ! അവക്കുഞ്ഞാരെ വെറുക്കാതിരിക്കവിൻ! ഉർക്കുഞ്ഞാരെ ദേപശിക്കാതിരിക്കവിൻ! അപഹസിക്കാതിരിക്കവിൻ! ഉർക്കാപ്പത്തെ അതിനിക്കവിൻ! സപ്തളംകൊണ്ടും സപ്തപ്പയതാംകൊണ്ടും ഉന്നതപദവി ദോഢവാൺ ദൈയത്തുവും സന്മാദവും സന്ധാരിക്കവിൻ! സത്യവും മുഖവും നിത്തിക്കൊണ്ടും സമത്വം സന്ധാരിക്കവാണ് പൂർണ്ണമം കൈട്ടി മുന്നോട്ട് കയറുവിൻ! കാലഗതിയിൽ അടിത്തറി വിണവരെ കൈകൈരുത്തും സംരക്ഷിക്കവിൻ! ഒരുശാഖകളായ ഏജുസ്ട്രിഷാണികൾ അപവർജ്ജയും

നൽകവിൻ! ജീവിതമത്സരത്തിൽ അവകാട ഷോഷ
ധാരുകണ്ട് ആനാറിക്കവിൻ! ആത്താാദത്തിൽ അനന
തപിക്കവിൻ!! ആഹീളാദകലവിയിൽ അനമോദിക്ക
വിൻ!!! പരമായ ആദർശത്തെ ദിരിംഗാംകൊണ്ട് മ
രക്കാതിരിക്കവിൻ! ദിരാഗ്രഹംകൊണ്ട് ദസ്താമത്രും തുട
ങ്ങാതിരിക്കവിൻ! കാലവും കോലവും തന്ത്രപോക്കവാന
നവദിക്കവിൻ! മഹത്തായ ഭാവിഗ്രേയസ്റ്റിനവേണ്ടി താൽ
കാലികമായ സ്പാതമ്ലാഭത്തെ പരിത്രജിക്കവിൻ! കൈ
കോത്രപിടിച്ചു നടക്കവിൻ! സമലാധായോട്ടുടർവ്വി വത്തി
ക്കവിൻ! ആപത്തിഡാ അകരുവിൻ! ഏറ്റപ്പയ്യുത്തെ
നേടവിൻ! ആദർശത്തെ അടയുവിൻ! മാത്രാമിരയ ഉയ
ത്രവിൻ! പേരും പെതമയും പരത്രവിൻ! അനാശപരമാ
യ യസ്ത്രിം പ്രതിഷ്ഠിക്കവിൻ! ഘണ്ടും സപ്പാദിക്ക
വിൻ!!!

—
III

ര എ) ക മ തു .

പ്രിയസമോദാരികളെ, സമോദനാരെ!

സദ്ധൃഷ്ടപരസാന്താനികസംഘത്തിന്റെ പ്രതുക്ഷയ
ഭിമ്പുത്തിൽത്തുടിയിരിക്കുന്ന ഇം സാധാരണസമേളാ
ത്തിൽ സന്നിഹിതരായ സ്കീച്ചത്തണ്ണാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാ
ത്രശ്ലൈ എന്നോ സമോദാരികളെ സമോദനാരെ ഏനു

സംബന്ധാധികാരി ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ജഗദ്ദിശ്വരൻറ കരണാ മഹുണ്ണായ കടാക്കാവിഥിന്നന്നതിനു പാത്രിച്ചതന്നായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയസന്താനങ്ങളും അതു സകലവിധി ചരാചരണങ്ങളും വിശദമായി ജഗത്പിതാവായ പരമ ഷുദ്ധജന്മന്റെ അവിഭാഗങ്ങളുംബന്ധകാൽപ്പന്നേഖനത്തിൽ നി നെതരം നിയുക്തനായം ഭ്രംജന്നത്രിഭ്രംജന്നതിനു പൂ പ്ലംബുപരിപാകത്താൽ ജന്മാം അവകാശികളും അധി കൃതനായം ലോകമഹായാത്രാസംരംഭകലബിയിൽ ചിൽ ഷുദ്ധജന്മചെത്രപ്രാണാധിക്രമവൈവേത്താൽ വേദത്രകാടി യിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടപോതന്നവരും അതു വിശദമായി വിശദമായി ലക്ഷ്മീകരിച്ചുകൊണ്ടാക്കും അതുന്നതു നിന്മിത്തായ സഭാസ്ഥാനരംഭം എന്നും സാമോദിഷ്ടസ ഷ്ടീറ്റരംഭകാണ്ടു സംഭാവനാം ചെയ്യുന്നതു്.

എക്കയോഗമേഖമാവിബുദ്ധനാരാധി നാം അയ്യരാ രോഗ്യസന്ധർസമുദ്ധിയോടുള്ളടക്കുടി കാലക്കേഷപം ചെയ്യ പ രമപദത്തെ പ്രാപിച്ച വിത്രസുവം അടയണമന്നതു സ്വന്നിയന്ത്രവായ തുടസ്യ ഷുദ്ധജന്മന്റെ നിതിപ്രായ പരിപാടിയിൽ അന്തർല്ലിനമായിക്കിടക്കുന്ന പ്രക്രിയകര നെത്തിൽ വിവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. പ്രക്രിയനിയ മാനസാരേണ പരമപദപ്രാപ്തിക്കു പറവുന്നതായ സമസ്യ സെഞ്ചക്കയ്ക്കളും സബ്ലൈൻപരാഗൾ എമ്പർക്കു സന്ധാരിച്ചുത നിടണ്ടബ്ലൂ. സകല സാമഗ്രികളും സംഭരിച്ചവെച്ചിട്ടു ണബ്ലൂ. പിന്നെ നാം എന്തിനായിക്കൈണ്ടാക്കും സംശ തെമ്പകപരതന്നുനാരാധി വിരത്മജീവിതാഫോധന നീതാൽ മനോരാജ്യസാമ്രാജ്യവിജയം നോട്ടന്നതിനു മാറ

സഹൃദിയിൽ രാഗപ്രചാല്പായുധങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു പറി
മിത്തായ പുരാജാഘസ്സ് പാഠക്കിക്കളിയന്നതു, ഏസ്റ്റ്‌സ്
ന്താരങ്ങളുടെ യോഗഫേശമത്തിനു ധാരമയോഗമുള്ളവാക്ക്
നന്നു, അത്തമാവിവാ വഞ്ചിക്കുന്നതു, നിത്യസ്വത്തെ
നിംകരിച്ചു നിരയത്തെ ഭാട്ടുന്നതു?

അമോ! അത്യാശുംം; അതുന്തശ്ശോച്ചാരീയം; ദിവ
ന്തഭ്രിഷ്ടം, ദിവാശാഖാഭ്രാശ്ചീതം, ദിശ്മാഹചാപാപാകം! ഒ
രഹസ്യത്തെ വിശ്വാഷവും എവിടെ? വിശ്രയത്തെ വിവേ
കമെവിടെ? മതങ്ങളുടെ മുഹമ്മദവിടെ? മതാന്തരായിക
ളിടുന്ന മഹാശ്വാസിടെ, മഹാശ്വാക്ഷി എവിടെ? സർക്കാര
നീകനായ ജിഗൽപിതാവു വിശ്വാവിധിയായി മനസ്സു
ക്കു കല്പിച്ചതനു വിശ്വാഷജ്ഞാനാം മുമാവിലായിപ്പോ
യോ? ജീവിതസമരയംനീകിൽ, അതുകൂടുതലായി
വരുത്തുന്ന ശരൂഹണങ്ങളായിത്തിന്നുപോയോ? അജ്ഞാ
നത്തിമിരപരശ്ശരങ്ങളായി സംസാരസാർത്ഥരംഗങ്ങൾ
ജീകു അലഭത്തുവലയുന്ന ക്ഷുദ്രജിള്ലകളെ അനായാസം
കുടക്കവാൻമുള്ള ജാലമാനുമായി പരിണമിച്ചപോയോ?
വൈദികപദ്ധതികളുമ്പൊം ദിശ്മുഗങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ
സതികളായിത്തിന്നുവെന്നോ? മതപ്രസ്ഥാനങ്ങളുമ്പൊം
വാഹനരകളുടെ അവധാരത്തിനുമുള്ള മാസപിഡിയങ്ങളെ
നോ; മാ കഴു! ശാസ്ത്രത്താർ പ്രക്തിയോട് മല്ല
ടിച്ചു ദിംഗുഹനിപ്പത്തിക്ക് ഇംഗ്രേരഭണ്യാഗാരം കത്തി
ത്തുനു കോടീസ്റ്റരന്മാരാകവാൻ രാപ്പുകലിപ്പുതെ പ
ണിപ്പുടനു; മുഹമ്മദാബേഡരത്തിൽ കൈകട
ത്തുവാൻ ശേരിമല്ലെന്നു; അകാശമടിച്ചു

തുക്കിനു, മുൻമെട്ടുടങ്ങുകയുണ്ട്! സമുദ്രം കുപ്പിലാറിക്കുന്നു! അപ്പുങ്ഗോ ലോകക്കമാതാവിന്റെ സ്നേഹാഖികളായ സന്താനങ്ങളുണ്ട്! പാശ്ചികൾ അതുകൊഞ്ചേരു പറക്കേടു! പെരിച്ചുചികിത്സ ഭൂമി തുടക്കെടു, മസ്യങ്ങൾ ജലാശയങ്ങളിൽ ജീവിച്ചുകൊള്ളേണ്ട; നിങ്ങൾ അനുഭവാട കലഹിക്കാതിരിക്കവിന്നു, മകൾ തമിൽ മത്സരിക്കാതിരിക്കവിന്നു. സുവജീവിതത്തിനും ഭാവിഞ്ഞുന്നിനാംവേണ്ടി മാറ്റുകയുണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് മുഖപ്രധാനമകിൽ അതു തിനാളും മാർഗ്ഗം കലഹത്തിൽത്തുടർന്നു—വരക്കത്തിൽത്തുടർന്നു. കണ്ണ് മിഴിച്ചുനോക്കവിന്നു. ധന്മാന്ത്രകാമമോ ക്ഷണങ്ങളും പരസ്വരവിരോധമന്നിനൈ അനാധാരണന സന്ധാരിക്കുന്നതിനായി അവിവന്നും സുഗമവും സുലഭവും അതു വിഹിഷ്യവിശാലപദ്ധതി, ലോകകാരണിക്കുന്ന രാധ നമ്മുടെ ജൂഡീഷപരമാർ, കാലകാലാന്തരങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ വെച്ചിത്തെളിച്ചിട്ടിട്ടിരിക്കുന്നു. ആ പരിപാവനങ്ങളായ പന്ത്രണ്ടുക്കൾ ഇന്നും സങ്കച്ചിതങ്ങളായിട്ടില്ല. ആ സർവ്വപമ്മങ്ങളിൽ, ആ രാജവിമികളിൽ, നിങ്ങൾക്ക് പ്രദേശം ലഭിക്കേണ്ടുമകിൽ സഹജീവികളിൽ സെഞ്ചരാദ്ദേതാട്ടം സമഭാവവന്നോടുംതുടർന്നിക്കവിന്നു, പ്രക്തുരിയോട് പിണ്ണണ്ണാതെ ഇണ്ണങ്ങിമേച്ചുവിന്നു, പ്രക്തുരിയോവി പ്രസ്തുതിയുപേണ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിത്തുനാനുബന്ധിക്കുമതുവെത്ത അനുകരിക്കവിന്നു. സ്വന്തമ്പ്രാശംത നെയാണു സ്വന്തമ്പ്രാശംതിന്റെ നിഃബന്ധമനു മനസ്സിലാക്കുവിന്നു.

ചരാചരാതുകമായ ഇംഗ്ലീഷുവിന്തിൽ അന്ത്യാവു സഹായവും സഹകരണവുംതുടാതെ അനുക്ഷണാംവോലും

ನಾಂ ಕಣಿಕತ್ವಕುಟುಂಬಾಗಿಲ್ಲ. ಅರಣಪ್ರಾಣಿರೋಧಂ ಜೀವಸ
ಯಾರಣಂ ಚೆಯ್ಯಾಗಿಲ್ಲ.

ನಾಮಸ್ಥ ಶಪಸಿಕಣ ವಾಯ್ವಂ ಕಡಿಕಣ ವೆಳ್ಳಿವ್ಯಂ
ಕಣಿಕಣ ಹೆಸಣವ್ಯಂ ನ್ಯಾವಿಟಕಣಿಗ್ಂ ನಾಂಕ ಲಾಲಿಕಣಾ?
ನಾಮಸ್ಥ ಉತ್ತಪಸಿಕಣ ಅರಾಧುಣಾಷ್ಟತತ ಅತ್ರ ಗ್ರಹಿ
ಚೆಯ್ಯಾಗಾ? ಗೀರ ಗೀರಾವಿಯಾಕಣವಾಗಳ ಅತ್ರ ವಿರಿಕ ಶೇವ
ರಿಕಣಾ? ಗೀರಾಗಾರಿರಾಯ ಅತ್ರ ನಿಲಾಷ್ಟ ವಿತ್ತಣಾ? ಅರಣ
ಣಿಜತತ ಅತ್ರ ಪೋಹಿಟ್ಟಿಕಣಾ? ಅರಣಂ ಏಂಣಾರ
ಪಾಕಂ ವಣಾ? ಪ್ರತಿತಿಯಿತ ಎಣಿಕಮತ್ತುಮಿಲ್ಲುಕಿತ ಏಂ
ಣಾಗ ನಾಂ ಜೀವಿಕಣಾ?

ಎಣಿಕಮತ್ತು! ಎಣಿಕಮತ್ತು! ಎಣಿಕಮತ್ತುಮಾಣಮಾತ್ರ.
ಮಾಹಣ ವಿರಾಪ್ಯತಣಣಿಗ್ರ ಜೀವಣಾಯಿ. ಪ್ರಪಣಮಾಹ
ಣ ಅರಾಧುಹತಿಗ್ರ ಶರೀರಂ; ಕರಚರಣಾಭ್ರವಣವಣಹ್ರಾ
ಹಣ ಇಂ ಕಾಣಣ ಚರಾಚರಣಪಿ; ಕೆಕಕಾಳುಕರ್ ಅರ
ಣ್ಯಾಖ್ಯಾತ್ಯಾಖ್ಯಾತ್ಯಾತ್ ಚೆಷ್ಟಿಕಣಾತ್ಲ್ಯಾ, ಜೀರಿಕಣಾತ್
ಮಲ್ಲ.

ಪರಮಪ್ಯತಣಣಿಗ್ರ ಪರಿಮಾಣರಹಿತಮಾಯ ಪ್ರಪಣ
ಶರೀರತಿತಿತ ಪರಮಾಣಪ್ರಾಯಹಾರಾಯ ನಾಂ ರಾಗಪ್ರೋಷಣಮಿ.
ಮಾಸಂಘಾತಿಪ್ರಚಣಯಾತತಾಹತಿಯೆಗ್ಗು ವಾಗಿಪ್ರೋಕಾ
ತ ಸಪಸ್ಯಾಣಣಹ್ರಾತ ಪರಾತ್ತಿತ್ತಿ ಅತಮರಹ್ಯ ನೈಢಾವಾ
ಗಾಳಿತ ಪರಿಗ್ರಹಣಾಕಣ ಸತ್ಯಂ, ಸಮಾಂವನ, ಸೌಂದರ್ಯಂ,
ಅತಮತ್ತಾಗಂ ಏಣಾಂತಿಯಾಯ ಶಬ್ದಪಾವರಕಾಣ್ಟ ನಿ
ಞೇಶಿಕಣಪ್ರೋಕಿತಣ ಯಂಗಿರಾಯಣ ನಿತ್ಯವ್ಯಂ ನಿಂಣಾರ
ನಿತಪಿತ್ತ ನಿಜಪಡತತ ಪ್ರಾಷಿತ್ತ ನಿತ್ಯಾಖಾವಮಂತಯಾಗಾ
ಹಣ್ಟ!!!

ദാരുപ്പൂന്തരകിം.

1

കുംഞ്ഞും ജയിച്ചു.

അടിമലർ പണിയുന്നോടലാം വാരിാൻ-
കടിയിലടിയല്ലത്തീ, വിപ്പുമുട്ടിത്രുടങ്ങൾ;
കടമിഴിവലവിശിക്കേറുവാൻ താമസിക്കു-
പ്പടിയലടിമയാബന്നോക്കേണ കാക്കേണ എ.

1

കുമികിടികരിയന്നെന്താക്ക യോ പൂവ്യുജന-
കുമടിയനടങ്ങി, വാങ്ങി മത്തുവൻറ ഇനം;
കുമനിക്കതി കൊടപ്പുാംവതിപ്പേന്തിനാണ്-
ദേമടിയനവേണേ വേണ്ടജന്മാവകാശം.

2

നിരവധി ദ്രിതം എന്ന ചെജ്ജിരിക്കാ, മരിംത്തി-
ട്രായവക, യാറാതേക്കണ്ണ മുണ്ടായിരിക്കാം;
പരിവേമതിലങ്ങളുള്ള കാരണ്ണമല്ല
തിരവടി, യസ്വരക്കം മുക്കി നൽകന്നതിപ്പേ?

3

പരവരിഭവമേജ്ജും, പിച്ചതെന്തിക്കിഴിക്കാ,-
മരിയഭവയോബ്ദിക്കിളിലാണ്ണും പിഴ്ജ്ജും;
തിരമിഴിയടിയക്കൽ തെപ്പുമില്ലുതെ പോയാ,-
ലഹിമി സമിരിക്കാണോത്രമാള്ളകയില്ല.

4

- കലിയട പട്ടുടീ, വന്നകാമാപിഷ്ഠംക്കു—
തൽവവർ, തലയു യത്തിരോദ്ദോരസുംറ്റാരകാമാം;
പലവഴിക്കൂട്ടൻരു, പോവതെനേം, ഉവാനീ—
ചുലമതിനെയവട്ടിന്ത്രാലുര ഞാനാനുയിട്ടു! 5
- കലധമമിത്രകരാരം കാണ്ണക, ചെജോതിമാക്കി—
പ്ലബിവോങ ലവലേശംപോലുമിസ്സുകളത്തിൽ;
കലിവിഷലയമേൽക്കം ഒക്കരെക്കാത്തിടാന്തരം—
ഭൂലകിതിലട്ടിതെറിപ്പോക്കമന്ത്രജ്ഞപോലും. 6
- തിരവടിത്രവാണത്തപ്പുതെന്നട്ടുന്നേപ്പു,
പുരക്കയയിയലും താർമാതുമെന്നമഹയുമ്പേ?
ഇരവയമൊക്കെനോക്കെന്നാകില്ലും നോക്കിടാത്ത—
നെതാങ്കമകനിവറാണ്ണനാളുതോക്കാതെ പോയേം? 7
- പുരക്കരിതചയാജ്ഞിക്കൈരെചുന്നിടം നിൻ
കരണ്ണതരണിയായി തിരികമെന്നാകിലിപ്പോൾ;
ചരണാജുഗളുക്കയാഗം പാപികർക്കേക്കുമെന്നാൽ
മരണമുടാതാട്ടേ, മാരണം തിന്നിട്ടേ. 8
- തിരവടിയുട നാമം ചൊൽവവക്കില്ലവേദം,
മരണയെമരണം വേണ്ടവുക്കുന്ന കേൾപ്പു; 9
ഇരവചനമിതൊക്കുന്നില്ല, നാമം ജപിക്കാ—
തൊങ്ങിനാമണായാറില്ല, പ്ലതമാറുന്നില്ല.
- കലാമധമി കുത്തരക്കെടിനായിട്ട് മാത്രം,
മലമീയല്ലാന ശാത്രും കര്ത്തും ദാരമാത്രം,

കലകൾ കളിവുകാട്ടിയെട്ടുവാനാണെ സുത്രം,
നല്ലടക്കകളിൽ കീറമാറ്റുമാത്രം.

10

ഭരം,ക്രൂതി,ക്രൂപിന്കാമ്പ്,വിന്ധ്യംക്കണ്ണട്,-
സോദബക ഭരിതംചെങ്ങുപതിക്കണ്ണ ഗണപതം,
മുഡപിരിവി വരചേരം, ചുത്രുത്രാചിയായി -
വീംരേമഴുമൊങ്ങാണ്ടം ഭേദമാറ്റക്കിട്ടുന്നു.

11

തവമഹിമകൾ പാടി, ദൈപ്പപരസംഖാരസൗമ്യം -
ഞാഥ, നാന്മിപരാക്ഷം, പവക്കിളിപ്പേരുതലേ നീ,
ഭവവലയിലടക്കി,ക്കമ്മമാം തുട്ടിലാക്കി,-
അടവിലടക്കുന്നാൽ,ക്കൈകടന്നില്ലെന്നു തേ?

12

വാരപുജാംഖവരാനിശ്വാസലിലജ്ജവേണി -
ക്കയപലതുവിടിച്ചും, വാത്തടച്ചും, പടച്ചും,
ഉക്കപലതുകഴാറില്ലെന്നു?സപ്രസംഗാലി -
ട്രാൻമിഷമിരിഞ്ഞു,പിന്നെന്നുവേണകിലാവാം.

13

സാരമരത്തുടങ്കി, ദൈപ്പപരമേതാംമില്ലാ -
തഹവധിവിധമായി, സൃഷ്ടിചെങ്ങും തിരക്കിൽ,
ജനിന്മതികൾ കരിക്കം നാമന്മരുപക്ഷണാക്കാ -
സൗംഖ്യിവരമതായിട്ടുണ്ടുമെന്നോ?

14

ഇവനൊങ്ങ നരകീടപ്പേട്ടു, എന്നേപ്പുത്രുണ്ടോ,
തവ സചിവർക്കണക്കിൽ ചേക്കാവാൻ വിട്ടപോണ്ടോ?
ഭവജലധികിൽ നീന്തിത്താന്തനായ്ക്കീരാവിക്കി -
യവഹിയിലടിത്തരവിടുന്നു, ചുറുന്ന ശീഷം

15

12 *

പലക്കുതിക്കൈനെക്കാണ്ട് ചെയ്തിച്ചുതാൽ നിൻ
ഹലമൊട്ടവിലാഗിക്കാ, നിന്നു. എന്നാൻതെന്നുയായി;
കുലബാലധ്യാം—അരല്ലോ—ചാഡംബരം, എന്ന—
നലമകല വെടിത്തോം, ചെള്ളുവിനിഷ്ടമല്ലോ.

16

അതുവിധിഗതിയെന്നാ, ലായതിനുണ്ടെല്ലോ?
ചതിയിതുഗതിയെന്നാ, ലങ്ങ സത്രസപത്രവൻ.
മതി തവ മരിമായം, നമ്മൾനുണ്ടെല്ലോ, എന്ന നീ—
കിതിമനസിവിചാരംതന്നെ നിന്ന് ജാലമല്ലോ?

17

നൃമലരിൽ നൃനേതൻ, നമ്മെം, നല്ല ഹാലിൽ
ചെങ്കീയ നാവാനീതം, നാദപൂർണ്ണ നഭല്ലിൽ,
അരഞ്ഞിക്കിലവാലൻവീ, പാരമാരായുവോർത്തൻ—
കരതലഗതമായിത്തീരുമാനാദസാരം.

18

വലിയോരു പിഴവററിപ്പോയി, രണ്ടെന്ന ചിന്തി—
ചുലമലയുകയാണുനോത്തതിപ്പാത്തബുന്നോ!
ജലനിധിയിലെവീരം നീക്കുട്ടത്തിൽ പകർന്നാൽ,
ജലമതുജലമല്ലാതോട് മൃഗാവത്രണോ?

19

അടിയനകടിപറൻ! കേട്ടത്ത്ക്കോറിടം മു—
സ്വദിമലരണ്ണയാശഭേദരെ വൈഷ്ണവമിപ്പാർഡ;
കടമുടയണമന്നേ, കെട്ടിനില്ലുന്നവെള്ളം
കടലിലോട്ടവിലെത്തിച്ചേൻ തുള്ളിക്കളിക്കു.

20

തടവു വിധിവിധിച്ചു ഭീവച്ചുന്നതമെന്നാ—
ലടിക്കാ വിധിലോരും കാണവാൻ ഗ്രായനില്ലോ?

നടവടികൾ നടത്തിത്തീൻ കാലംപിഴക്കാ—

തുടർന്നു ലഘും തന്ന രക്ഷിച്ചിടേണം. 21

തനവോരു തടവായിത്തീൻ, കൃത്യങ്ങളോ—

നന്മാദിനമിവിടത്തിൽ ചെയ്യവാനം വിധിച്ചു,
ശിനകരനമതാരാനാമനം നാമനായി—

ടനവധി ഭേദങ്ങൾ കാവലിന്നേപ്പുട്ടത്തി. 22

ക്കപ്പമിനിവെള്ളാനണ്ട് വൈഷ്ണവ, എന്താ—

ണ്ണാങ്ഗതിയറിവാനം വയ്ക്കു കൃത്യങ്ങളുള്ളം,

തിരവടിയങ്ങളാണാതരാത്മാവിൽ, ഏതും

കരണ്ണയാടവിടത്തിൽത്തന്ന ചന്നാരുയിക്കാം. 24

ഇരുപ്പാനിരകളുക്കന്തു, സാഗരം തൊൻ കടന്തു,

മുകുരയിലണ്ണത്തു, ശല്യമെല്ലാമൊഴിത്തു,

കരളിലിത്താവിരിത്തു, ശിവുത്തേജസ്സിലും

തിരമിഴിവഴികാട്ടിത്തന്ന, കാഞ്ഞം ഒയിച്ചു. 24

II

പി ടി കീ ട്രി .

നേരം പുലൻ കളിയും കരിയും കഴിത്തു,
നേരോട് ‘നന്മില’ യൈഴ്സം തവാടിയേക്കർ

ആന്തരിക്കു കലപമെന്നും യിക്ക
നേരേയുണ്ട്, തൊഴുകെക്കുയോട് വിനിച്ചു.

1

കണ്ണാട്ടുതെള്ളു, പരപ്പെന്നുപാപത്രം -
മഹ്ലിക്കുചു കരളിൽ കുകുഞ്ഞുവെള്ളം.
കണ്ണിൽവോട്ടിത്തു, തിരുന്മാരുചിച്ചുനാവി -
ബൈറോ തടങ്കു, വഴിയെന്നിനെന്നോ തിരിത്തു.

2

“അരീകുജ്ഞിക്കുജ്ഞി - ശരി, ഞാനതുവിട്ടു കൂടി -
ക്കുജ്ഞിന്റെ കാതിലെങ്ക നല്ല കൊടക്കുക്കൻ
ചോഞ്ഞി - ദാനൊങ്ക ഗ്രഹപ്പുശ്ചയാണു വെള്ളം.
കേരീട്ടു എറുവരമുദ്ദിമുടിത്തുപോയി.

3

“പംപ്പുരജ്ജു പതിനെട്ടിനു പത്തുവാൾ -
ശ്രീക്കൊടക്കണ്ണമുണ്ണക്കിനുവേരവേണ്ണം;
മട്ടിനു രണ്ടപ്പണമെങ്കിലുമൊന്നിരന്നാൽ
കിട്ടിപ്പു, കാഞ്ഞമത്ര, ലഭകികമൊന്നുവേര.

4

“അന്നാളിലുമ്പുസമയതയൽപ്പിടിയ്ക്കിനിനു
വന്നോരുവെള്ളു ചെറുതാലി പിടിച്ചുമനം
‘ഇന്ത്യജ്ഞനാളിക്കുപതാൾ’ ചെറുചീരവെച്ച
തിന്നുന്നിതെൻ ചെറുകി - ’എന്നിടരിക്കരുതൊർ.

5

“ഇംഗ്ലാഡുക്കിനുവെന്നുവിള്ളു - മറക്കുള്ളതു
തന്ത്രിക്കിടന്നമണി വാരിയെട്ടത്തു നംകി
ചെണ്ണാതികാരണവക്കുകളുകുള്ളുന്നേം -
ഓണ്ണു കിട്ടപ്പു തറവാട് റാടക്കമരു!

6

“തിണ്ണാടിയെറു ശ്രീവരോ! ഏകതിക്കെട്ട് മുപ്പും
പണ്ണപ്പിടിപ്പു കളിവെന്ന പറഞ്ഞുകൂട്ടി;
പണ്ണാരമെന്തു കഴുവെക്കിലുമാഞ്ച, യെന്ന
മിണ്ണാതെ ഞാൻ പണ്ണയവും പണ്ണവും പൊലിച്ചു. 7

“ചില്ലിക്ക പത്രു പറയും പൊളി പാറവക്കി,—
ലില്ലാത്തവാദമതു കോടതിയണ്ട കേൾപ്പും,
ഇല്ലം ചുടേണമലിനയക്കലാചയ്യുതിനു
വല്ലാത്ത വേലയിവന്നാണിനാ ചെങ്ങിടേണ്ടു? 8

“മന്ത്രാദക്ഷേട്ടകൾ ദടത്തുവതിനുണ്ടാക്കം
വയ്യാത്തതല്ലു, കളിയേറി വരുന്ന, വേണു!
നിയുംണ്ടാ, വിത്തതി! ഞാനൊരു വീക്കതന്നാ—
ലജ്ജാ! കിട്ടാഹവിടഞ്ചു കഴുവെന്നവേണോ?” 9

ഭാവം പക്കൻ, പുരിക്കുംജീവിത്തു റോഷം
പാവുന്നതിനാഴതു ചാലുകളിട്ടിട്ടുണ്ട്;
ഭാവാലബ്രൂദ്ധവത്രു തെളിഞ്ഞിത്തന്താ—
ണാവോ മഹസ്തിലെരിയുന്ന വികാരഭോഷം! 10

കായംവിറച്ച തൊഴുകെകവിരൽ കോത്തണ്ണച്ചി—
ട്ടായോധരത്തിനൊഴിവാക്കിയയച്ചിട്ടുണ്ട്
വായുകളിലുമലു തല്ലിയെഴുന്നിതെന്നോ
മായാമയൻറു മറിമായമതാരിഞ്ഞു! 11

“യമ്മംവാണിച്ചു, ധനാകാനാജയിച്ചു ദഹി—
കമ്മംഡിപ്പുമനവേലുമണ്ണച്ചിട്ടുണ്ട്

ചന്മം ധരിച്ച വഴിവീശ്വര നടന്നിവൻറെ
ജനം കഴിക്കണമ്പെ ഗതിയുള്ളമേലിൽ.

12

“എന്നോ കഴിഞ്ഞക്കമയെന്തിനു ഞാനിവല്ലെന്ന്
മിന്നോത്രു, വെങ്ങിനെയെന്താത്രു? മഹാകുട്ടപ്പും!
എന്താക്കെ ഞാനാനവിച്ചു, മുമാവിലെറു
സന്താപമോറു, കരളിൽക്കരയെറു കേരി!”—

13

ആകാശമുണ്ട് തെളിയുന്ന—“സമിച്ചുതെല്ലു—
മാകട്ട് ഞാനവിടെ, യെന്തിനു വന്നവെന്നം
കാക്കാതെ പോക്കിളുമതിക്കലരാതിയോട്
നേക്കണ്ണപോലെ ചില ശോഷികളും തുടങ്ങി.

14

“സ്വാദിംപ്രസിദ്ധ കരണാകര! കാമലോഭ!
ദാമക്കടക്കിലടിയൻ കടിയൻ കട്ടണി!”—
കാരാട്ടോഴിഞ്ഞതു കൂളിൽത്തിക്കർ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്;
കാറിനെൻ്റെ ശല്യവു മട്ടിയൊത്തുങ്ങിട്ടുണ്ട്.

15

“നാമദൈപം നാവിലണയുന്നതു കണ്ണമുഖിൽ
കാമദൈപംവഴിയകത്രു കടന്നാള്ടി;
സാമത്തിലണ്ണെന്ന മനോരമ മേരിയേരു—
ക്ഷേമൻ ഞാടിക്കു നാകത്തിലിറക്കിയെന്നു.

16

“ക്ഷേമം മനം കരളിൽ കൊതിയേറി വന്ന
കാമാവലബ്ലൂ വഴിയിൽ കരടാനു കണ്ണ,
പ്രോഭ്രണ്ടിലേക്കു വഴിമാറി, വള്ളംതുചെന്ന
ലാഭത്തിലേക്കാണ രഘുതാംവഴി കണ്ണമുട്ടി.

17

“ചെല്ലുന്നതിനു മട്ടിപ്പുണ്ണവിട്ടതിൽനിന്നു
മെല്ലേത്തിരിഞ്ഞു കട്ടരോഹകരാർമ്മേന്തി
വല്ലാതെ വായുകയറിസ്തുതിയറു വാച്ചോ—
ംപ്പിക്കൽ മത്സരമെടുത്തു രദ്ദംതൊടുത്തു.

18

“അരഞ്ഞുണ്ട് ഏവരിക്കും സ്വല്പിഷ്ടരട്ടത്തു ലോക
മണ്ണത്തിലേറി മരവുന്നു മഹാരമഞ്ചാർ;
തണ്ണേത്തിലായവരാകരമ്പണ്ണളിനു
വണ്ണിശ്ച കണ്ണകളിലിട്ട് വലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

19

“ചേത്തല്ലീങ്ങു കഴിയുന്നായ വീട് കാക്കം
ഭ്രത്യാഗ്രഹിയായ മവംനുസ്ഥിതിയിൽനിന്നു;
ജാതാന്നമോദമവർ കാഴ്കപം വെച്ചുവേഴ്ച,
യോതുന്നവാത്തകൾ റാറഞ്ഞു തലോടിട്ടുണ്ട്.

20

“ജംഡാരികംഭിവരജ്ഞ ഭിതകംഭഡിംഭ
സംഭ്രതസംഭ്രതിയെന്നത്തിയ വാപിപ്പോലെ,
സന്ധവന്മോദമൊരശാന്തരസാനലേപ—
സന്ധവത്തിവാച്ചു, വദനം വിലസിത്തുടങ്ങി.

21

“കണ്ണോ! നിന്നക്കു കടക്കവള്ളുപകാരവിനു—
മൊന്നേന്നിന്നയ്യുഗതി”—കണ്ണോ നിരണ്ടതിട്ടുണ്ട്
“കള്ളുത്താജേ! കളക നിഞ്ഞപം കണ്ണരക്കായ
വള്ളുത്തുപം, ചേക്ക് ചെറുതാകിയ കൂളിനാമം.

22

“നാഡോ! നിന്നക്കു തിരുന്നാമസ്യാസമ്പദം—
മാവാം, ഒച്ചിക്കതിനാമേലുായ വാഴുവുണ്ണോ!”—

- കായം കുള്ളത്തു പുളകാശവിതമായിയഞ്ചു
വായുക്കളിൽ പ്രഗമനാത്തയണംതിട്ടനാ— 23
- “നാണേ! റിനാക്ക നാളിനാഞ്ചിസപ്പുചെങ്ങു
വാസാധിശേഷവിഭവണ്ണലുനേകമില്ലോ?
ആണേപ്പുമാണന്തുവെടിഞ്ഞു വിക്കല്ലോക
വാസത്തിനാളു വഴിവിട്ട് വലഞ്ഞിടോല്ലോ. 24
- “തെക്കിനാ ഇക്കിന്നുധായിൽ കളിചെങ്ങു താപ-
മൊക്കെക്കളിൽന്തു കളിരെപ്പുളകം ധരിക്കാം
അനീകുള്ളകുള്ള!”—പിടികിട്ടി, മരാളിപാറി—
സ്നേഹാതെ മാനസംജനതു സ്വവിച്ഛിട്ടനാ. 25

ക്രിഡാവനം.

I

ക റ സ പ ത .

തിരുവാണത്തഴമംബുജരായന്
നിരവടിയിണ പണിയ്ക്കേന്തിയൻ.
തിരുനാമങ്ങൾ ഒപിച്ച നമിച്ചും,
തിരുവുടലടിമതക മനസി നിനച്ചും,
ശ്രദ്ധതരവേയേരേപരിതാപം
കൂരെ വെടിഞ്ഞു ലക്ഷിച്ചും സുഖിച്ചും,
നീരംനിലകളേബരമെതിരേ
നീരാട്ടന്തുകണ്ണ സൗഖ്യം,
താരാർമകളുടെ തിരുവകമലം
തിരുമെച്ചത്തു ലസിപ്പുത്രഹോല
വനമാലാവലിതന്നിൽ പിള്ളും
കനകസരോജവിലാസം കണ്ണം,
തിരുവുടലടിമതക മട്ടിവരയോത്തും,
മട്ടിമതലടിവരെ വീണ്ണം പാത്തും,
കണ്ണകൾക്കാണ്ണതു കരളിൽ ചേത്തും,
കണ്ണാർത്ഥനുടെ തൃപ്പുഭത്തളിരിൽ
കണ്ണിർക്കാണ്ണഭിശേകം ചെയ്തും,
കണ്ണംവിണ്ണമതാണ്ണാതെ കടൽ ..

വഴ്ഞ്ഞപദാംബുജമൊന്നിൽത്തന്നു
മാനാസമഹംസമാഞ്ചതേ പറ—
മാനാന്തതെ ഒക്കൻ്തിട്ടേഡാൾ,
കാലംപോവത്തുമാങ്ങരിയാവു!
കാലംവഡ്യാലോന്തരാങ്കച്ചതം?

കട്ടിക്കൈള്ളട്ടോ പത്രേനാ ദാമുടെ
കട്ടിക്കൈവലയമിഴി പെറുണ്ടാം;
കൊല്ലുത്തിനാടെ രണ്ടുതലപ്പം
കില്ലില്ലാ—തിങ്ങേംകിക്കൂയവർ
പെറിട്ടന്നതു പോംറിടാനിവ—
നൊററപ്പുട്ടാലെങ്ങനെ കഴിയും?
ഇങ്ങനെ കിട്ടിയെപ്പുംബവർ പെറരാ—
ലെങ്ങനെയവരെ രണ്ടിക്കേണ്ടു?
മുലകടിമാരാതുണ്ടെങ്കെ റാല്പ്,
മലയതിനൊക്കെം മരറാങ നാല്പ്;
കട്ടിപ്പുണ്ണിനാടക്കാരായി,
കട്ടിക്കാല്പുകളിട്ടേതിൽ;
മരറാപ്പുണ്ണിനാ പുടമരിനാർക്കാ—
സേരറാങ പുതഞ്ചര നിറമൊത്തില്ല.
പട്ടിനിയല്ലാതിശ്ചോര ദിനാവും,
പട്ടക്കരയത്തുട്ടപ്പും വേണം.
കെട്ടിയ പെണ്ണിനൊടുനു പറത്തുതുൽ
വെട്ടിക്കും തല കണ്ണ തൃട്ടിം.
കാശില്ലാത്തവരാശത്രുടന്നാ—

ലേഗ്രൂകയില്ലെന്നില്ലോരു ബോധം;
വിരകില്ലോത്തൊൽ മീശകരിക്കാം,
അറവില്ലോത്താലുരിയാട്ടേ,
ചിരകില്ലാത്തവഹാഞ്ചിനൊ മേലേ
പരവകണക്കു പറന്നിട്ടോ?
വിത്തിനുവകയില്ലാത്തവരെന്തിനു
പോത്തിനൊ വെച്ചുവളർത്തിട്ടോ?
കാച്ചിയ പാലു കടിപ്പുതിനായി
പിച്ചുയെട്ടിള്ളു നടക്കാടുണ്ടോ?
കത്തു വിശനു പലത്തിട്ടുമോം
കത്തികൊട്ടപ്പും കഴിവില്ലാത്തവ -
രദിമാനാത്തിനു വഗ്ഗൊന്നാരാ -
യലിഷേകത്തിനു മോഹിക്കും.
പാളിനിരജ്ജുമാളിത്തുകൊണ്ടു -
നാളിലുറജ്ജുന്നവരാങ്ങളും?
കിട്ടിയതൊന്നും പോരെന്നല്ലോ
കട്ടലജിപ്പാൻബേജു മോഹം.
ഭാരിപ്പുത്തിനു മുച്ചുകരക്കാ -
രാങ്കതറിയാരാക്കക്കാലി.
ഉള്ളിലൊത്തുക്കിയ ഭാരിപ്പുത്തിനു
തള്ളിലിനൊക്കുവുണ്ടാകില്ല;
വിരകിനടക്കിയിൽ കാലുകണക്കേ
നീറുകയല്ലാതാടുകയില്ല.
കത്തിയണണ്ണത്തു വെള്ളിരായാൽ
ചത്തതിനില്ല വികാരം പിനെ,

ഇല്ലകിൽ പുനരില്ലണ്ണാതു,
വല്ലനാലതുകൊണ്ട് കഴിക്കു.
ഇത്തരമോരോന്നരിയാടന്നതി—
സത്തരമൊന്നം പറയുകയില്ല;
മക്കിലിരിക്കും കററിച്ചുലാൽ
വക്കാണ്ണത്തിന് മറവടി ചെംപ്പും;
അണിമതിമവിയാള്ളടിഇടക്കന്തിനെ
ചാണകവെള്ളംകൊണ്ട് തള്ളിക്കും;
കട്ടികൾ മുവിളി തുട്ടനാകിൽ,
തട്ടിക്കേറ്റം തല്ലുതുടങ്ങും;
കലമത്തിനു പുറപ്പേട്ടെടുന്നു—
ലിമശലകം പുനരന്നേ തീന്.
കശപിശ തുട്ടന്നതിനേക്കാളിം
കാറിക്കണ്ണ ശമിക്കേ നല്ലു.
ആണംപെണ്ണം കലമിക്കണ്ണോർ
മുന്നദോഷങ്ങൾ നിന്നക്കൈയില്ല;
പഴി പറയുന്നതു പെണ്ണാണെങ്കിൽ
പിഴയും പഴിയും പുരുഷന്തരനു.
മജ്ജി,ലയിന്തേയെ വീഴ്ന്നാകിൽ
കൊള്ളുന്നതു പുനരിലയിൽത്തന്നു
നാംടം വീട്ടം വിട്ടപിരിഞ്ഞാൽ
കട്ടികളെന്തിനെ കഴിയും പിന്നു?
കാക്കുക്കണ്ണത്തുകൾ കൊക്കുവിടൻ്തി
കാക്കായെന്നു കരണ്ടിട്ടുന്നു,
തള്ളപ്പുകൾക്കും ചണ്ണപ്പടത്തി—

നാളിവിവിപ്പുതു നാൽകന്നില്ലോ?
 തജ്ജയ വിച്ച ഏറിവിശനാനാലും
 പിജ്ജയയെങ്ങനോ തജ്ജീഡേണ്ടോ?
 സൈപരക്കേട്ടു വിട്ടിലിങ്ങനാൽ
 തീരകയില്ലോ നിമിഷംപോലും
 പെരവഴിയല്ലോതൊങ്ങവഴിയില്ലോ
 നീങ്ങനാതുജ്ജിതിലാം തൃടങ്ങം.
 കജ്ജക്കടിച്ചാലുജ്ജ മറക്കാം,
 തജ്ജയച്ചതാൽ തൊജ്ജിത്രക്കാം.
 ഇങ്ങനൊ പലവക ചിന്തിച്ചുംവിൽ
 പങ്ചച്ചാരമു കർക്കടിതനിൽ
 ഒപ്പുനുംങ്ങല്ലുണ്ണിച്ചുജീടിന
 നാല്ലോ പണവും കൊണ്ടു പതുക്കേ
 തക്കാനോക്കിയകത്തു കടന്നമ
 മുഖപിടിച്ച കരച്ച കഴിക്കം
 മുക്കം തച്ചിയതിൽ ദിവസംതോദ്ധം
 വക്കത്തരററയു വാക്കകളുംലേ
 വക്കാനേത്തിനാ വട്ടംകൂട്ടി,
 വിട്ടിൽ ചെന്ന കരേറും നോരം
 മട്ടല്ലുന്നതു കണ്ണകയന്തമു,
 മട്ടംലുംമൊഴിയെച്ചിൽ കയ്യു—
 ലങ്ങാട്ടാനം കൊട്ടത്തത്തിനത്തര
 മിങ്ങാട്ടം പുനരൈന്ന കിടച്ചു;
 ചിക്കന്നാരിംബക്കാണ്ണവജ്ഞവൻനട
 മുക്കു കടിപ്പാനോന്തുനോരം,

കൂടശും വരയും തൃടിക്കാഴ്ച -
ക്കാംക്കനാളിവതി വഷളായുണ്ടിയാ
ഗന്യംവന്ന ശിരസ്സിൽക്കേരി -
ട്രണ്ടപ്പുണ്ഡവർം വീണമരിഞ്ഞത്.
അരങ്ങുതറിപ്പിനു വെളിവില്ലുംതൊരു
പോദേശ പദ്മച്ചൂരത്തേനും,
തുള്ളിച്ചുംഡിയചക്കുള പഠി
ക്കാളളിയെച്ചത്തമ ചുരയും ചുട്ട്.
വെട്ടേന്നോടിച്ചെന്നവന്നൈനൊരു
തോട്ടിലുക്കണ്ണ മരിഞ്ഞ പിതുമി.
ആവിയിൽവെന്നൊരു കട്ടികളേണ്ണിനെ
ജീവിച്ചെന്നതു തോന്തരിയില്ല;
തള്ളമരിച്ചതു സത്യംതന്നെ,
തന്തക്കശം പുനരണ്ണിനൊതന്നെ.

സാരാസാരമരിഞ്ഞവരിതു സം -
സാരഭേദമനോതിനും.
പണവും പദവിച്ചമുണ്ടനൊല്ലും
കണ്ണികാണില്ലവർ സൗഖ്യവല്ലേണും.
കിട്ടിയതിൽ കൊതി കാണാനില്ല,
കിട്ടാത്തതിലേ കാമമതുള്ളി.
നാല്പൂയ പെണ്ണിനെ വെട്ടേന്നുല്ലും
നാല്പൂർമണിയവർം നന്നാല്പേപ്പാം.
കാരിനു ശതിയില്ലാത്തവർപോല്ലും
വേശാംഗവായേ ഭോഗിക്കുന്നു.

കൊണ്ടതുകൊണ്ട് സുവിച്ചീടാത്തവർ
 യണ്ടപ്പെട്ടിക്കുള്ളേനേ വേണ്ട്.
 കനകക്കട്ടകളുള്ളിലിങ്ങാൽ
 കനമല്ലാത്തിനെയ്യുതക്കന്ന?
 മുരക്കാഞ്ഞതിനോടീടേന്നോ—
 ഇരികിലിരിപ്പുതു കാഞ്ഞിപ്പു;
 തേടിത്തോറതു കിട്ടാൻമിട്ടോ,
 നേടിയെടുത്തതു പോരാന്തിട്ടോ,
 കയ്യുവിനിധലോകത്തിലോങ്കത്തരം—
 മൊതസുവമിപ്പും ദിമിഷം പോലും.
 ധനമജ്ജവരതു രക്ഷിച്ചീടാ—
 നനവയി ദഃഖം പേരീടുനാ.
 കളിപ്പും ചതിയും കലാഹദാജ്ഞമിഹ
 കളിയാടനത്തിനാളവിപ്പേരും.
 എന്തിനാവെറുതെ ദ്രോഗിക്കനു
 ഹന്ത! തുതാന്തര ദയയിപ്പേരും.
 ഉള്ളംഖകാലമിനുന കഴിപ്പാൻ
 കൊള്ളംഖതാത്തതു ചെള്ളിടേണ്ട്.

ഇധപരലോക സുഖാവഹമായി—
 ക്രമധ ജഗത്തിതിലോനോയുള്ള.
 ഹരിപദഭജനം ജനിമുതി ഹനനം
 പരമാനന്ദ സുധാരസപ്താനം,
 ശിരസംഗമനം, മഹനം, യുഹനം,
 ഹരിശംഖകീത്തന, മതിലഭിമാനം,

ഈയാമാന്തര ലീലംഗാനം,
ങ്ങേയപ്പുണ്ടുതന്നെ നിഃബന്ധം.

തജ്ജിരോജ്ജിതിരഴിം തിരവട്ടിയുഗളിം
കളിക്കാടകമമ കരളിൽ നിന്മാനം.
സുരക്ഷ സുരച്ചിരമക്കടമശ്രദ്ധം
തെങ്ങതെരെ വന്ന പതിക്കം നേരം
അരങ്ങിലെ തടവിന തവ പാടകമലം
വിംബയിയണിമണി വിംമണിയുന്ന.
മുകളിൽ സുരക്കയുഗളിംസംഖ്യം
പക്കതിവിടന്നാവിന്നംപോലെ
സർസിജലോചന പാടസമീപേ
താസാ ചെന്ന പതിച്ചീട്ടനം.
കലിമലമകലയകരും തുപ്പൾ
സലിലസ്യാരസസ്യരവാഹിനിയിൽ
വലരിച്ചായന സരോജസഹസ്രം
വിജയാട്ടന വിലാസവിലോലം.
കാലിലണ്ണിതെത്തായ തുപ്പരമാക്കം
കളിമലസത്തിൻ കളിനിനിത്തിൽ
അള്ളിക്കലരധംകുതി ചേന്നിട്ടന്തു
കലിതരസതെതാട കേട്ട സുരംഗന—
മാരതിമോഡംപുണ്ണ ലയിച്ചതി—
ഒരുമായ ഗാനാന്തുതിചെങ്ങനം.

ഇന്നേവൈഡുരു ത്രക്കാര തുപ്പം—
ഒന്നണ്ണവാ ഓരു വകരിക്ക ലാഭിച്ചു!

മാമകമാനസമതിശയ ചപലം
 കാമാദിയിലിംഗ വിവശവിലോലം
 ഭ്രഹ്മിപ്പത്തേ! ധാരമസത്തേ!
 ഭർത്തരാശാ പുരിതവിത്തേ!
 മധുകരമനാമേ! മാധവസവിഡേ
 മധുരസമുണ്ട് മദിക്കാതായോ?

കരിമകിലെംഖിചിതറിടിന ചിക്കം,
 സുരച്ചിരമണിമയമാകിയ മക്കം,
 നിറുകയിൽ നിരമിയല്ലന ശിവബണ്ണം,
 ചെറുതിരക്കോല്ലിന ക്ഷുന്നിര സിക്കം,
 അണിമതികലപബന്ധിയന ലലാട
 മണ്ണത്തിന മണ്ണഗണമേറ്റും തിലകം
 ഓസ്വാമാകം ഭ്രക്കടികൾ തിലസുമ
 നാസിക്കവലയനയാദപ്രദപം,
 അഭ്രേംബാജാക്ഷകടാക്ഷനിർക്കണ...
 മെണ്ണിയെടക്കം കാണ്ണപുടത്തിൽ
 വിണ്ണവർ വേദഗ്രൂതിചേക്ഷന്നതു
 വണ്ണിപ്പാഡിനെഴുതപ്പേരും.
 കണ്ണിന പുണ്ണ്യമിയറ്റിടനം.
 പല്ലവമുള്ളമരോഹര മധും
 വല്ലവിമാക്കത്തന്ന വിച്ചാരം.
 തെപ്പവിടവൻംബര വായുലാർ മുഖേ
 ശല്പവിലോച്ചവന്മുഖാസനത്താട

കരയുതമാകിര മരളീനാളം
 പരിചൊട്ടേച്ചത്തും, കാലുപിണ്ണച്ചും,
 വാരിജമുകളുംപോലെ കവിതയട-
 മരമെഴുമാറിലാട്ട വള്ളൻം
 ചില്ലികർമമെല്ലായയൽ വള്ളച്ചും,
 കല്ലിറാമലിപ്പ സലീലമണ്ണച്ചും,
 കാലുകൾനാകി രസിച്ചു വസിക്കം
 കാലിയെ മനം നോക്കി രസിച്ചും,
 കള്ളന്തനാട മരളീഗാനം
 കള്ളാനന്ദമത്തേനേ പേണ്ട്.

എങ്ങനെ തിരക്കുവക്കമലവിലാസമ—
 തിനൈബാധയനു പഠിന്തിനേണ്ടു?
 മധുകരമനമേ! മാധവസവിയേ
 മധുരസമുണ്ടു മദിക്കൈത്തായോ?

കാളാംബുദ്ധരച്ചികളായം ശള്ളതല
 കാളിമഞ്ചക്കാക്കാശത്തിൽ
 മാരാവലിയതു താരാവലിപ്പോ—
 ലാരാലഞ്ചു വിള്ളിച്ചു. നിൽ
 മരയിൽ മരഞ്ഞരായ മാധാമയനാട
 മാറിലിണ്ണിനാ ഭ്രഷാജാലം
 മാരാതുള്ളിയേ ദിവഭയപരിവേ—
 മാരാനാള്ളാജപായംതന്നു.
 കരതലവിലസിതകമലമത്തനാട
 കരളിയള്ളാക്കൈയക്കരനീച്ചു.

ശംവിയലുന്നാരു തുക്കൈയടിയൻ
ശക്കാഡിപ്പുറാനാളിതുതന്നെ.
ഗദയങ്ങളുന്നാരു തുക്കൈക്കാണെ—
ബൃഥവിവഹങ്ങൾ പറന്നിട്ടുണ്ട്.
ചക്രവർഗ്ഗാരു മിയന്നിട്ടുണ്ട്.
കൂർത്തുതപ്പുത ദിരിതമുഡാരം
പാരിരേഴിറ ഒക്കാധാരം
ഭ്രമിഭമമലംഭാസുരമുഡരം
ചേതസ്സിക്കലുംജു, ജയിംജു.
നാരായണനട നാഡിപ്പേശേം
തീരാതുജുംജു സുവമേകുണ്ട്.
ആരുത്തരവാടം ചിത്തതടത്തിൽ
ചെത്തുടന്നാര്ത്തി കൂളിഞ്ഞിട്ടേൻൻ.
കേതകിമലർ പണിയുന്ന കണക്കാ—
ലാതകത്തൈയകരിട്ടെട്ട്.
നാരായണ! മധുസൂഖാ! മാധവ!
നരകാന്തക! തവ ചരണം ശരണം.
തിരവാണത്തോ മംബുജനയനാ—
നതിരവടിയിണ്ണ പണിയുന്നേടിയൻ.

ക്കണ്ണത്തിൽനിന്നു കാട്ടണ്ണത്തിലേ കണ്ണ

കാലത്തേരറ്റുകളിച്ചു കാലവിയമം
 തെററാതെക്കണ്ണൻറിടം
 കാലത്തോളമറിഞ്ഞമാതിരി വേ -
 ദ്രാസ്യം വഹിക്കം പിഡയം
 കാലക്കേടിരം കീഴടങ്ങിമത്തവു -
 നിക്കാലമെന്നപ്പു മു -
 കാലപ്പൂതെരങ്ങവാഴമില്ലടിയാം -
 ലംകാം തിരാണേശ്വരം!

1

പുമാതൊടൊന്തു മുടിമേനിപ്പുണ്ണൻ പുണ്ണ -
 ധാമാവുരുസ്യമജ്ജവന്തിമയാമവേദി
 വാമാർദ്ഗംവനിന്നും കളിരേന്തുവിച്ചു
 ദോമാശ്വകണ്ണുകമൺഡു തെളിഞ്ഞിടം എന്ന്. 2

‘ആക്കശവായയന്മ’യെന്നുഭാഗരറ്റ ദാമ -
 സക്കിത്തന്നൈപ്പു ഭരിതാപമരങ്ങൾ ചൊല്ലി
 പക്കാക്കവാക്കി പദിപ്പുവ തല്പുജം തൊ -
 ദ്രാക്കാശമാക്കലമകന്നകതാരിലോക്കം. 3

ഇന്നാകിലാസ്സുമയമാധ്യമേറിടംഡാ -
 രോന്നാഴവിലാവിലോമിചെന്തു സ്വഗാലജാലാം

പൊന്നാറിപാടവയ്ക്ക് ശജിടിക്കാണ്ടുവായ്ക്ക്
സന്നാഹരണാത്മാക്കണ്ണത്വവതാണ് കേൾപ്പൂട്ട്.

4

എന്താണിതെന്തുകിനാമാണിവിടക്കിടന്ന
സന്താപവഹിയിലെവരിഞ്ഞ പൊരിഞ്ഞിടന്ന്
കാന്താരവാസമിതിലും സുവെമനാതൊട്ട്-
ചിന്താദരം മനസി സന്തതമേന്തിട്ടന്.

5

അക്കാലമക്കംജയാദ്രിയിലേറിട്ട് ഇ—
സേച്ഛാതെയില്ല ഗണനായകരോമധ്യമിലം
ചിൽക്കാതലായ തിങ്ങവാണപ്പരശ്രരന്നർ
ത്രക്കാലണഞ്ഞ പണിയാത്ത ദിവാങ്ങളില്ല.

6.

ഇക്കാലമക്കമലിനീരമണ്ണൻര താപ—
മേച്ഛാതെയേച്ഛകിലപാതമ്മതെന്ന വൈദ്യൻ
വക്കാണമോട്ട് പറയുന്നതു കേട്ടവാര—
മുക്കാഞ്ച്ചവാടി വിധിയെന്ന കിടന്നിട്ട് എന്ന.

7

സജ്ജാതഹഷമാറിമേഷർ പണിഞ്ഞിട്ടന്
മജ്ജിരശിജ്ജിതുഡോഹരപാദപത്മം
ചുജ്ജിക്രതാജ്ജവാസമാാമഗ്രേഷഡാറു—
സജ്ജിവനം സുകൃതി സർക്കുതച്ചാരജംഘം.

8

സസ്യജ്ജ നാൽക്കാക്കംഗികലന്നചെറതാർ—
കാന്തന്നർ കാന്തിയെഴു മംഞ്ഞരമംബുവികര
സസില്ല വിചിറിചക്കളിയേറു ചന്തം—
ചിന്തന പീതമുടക്കാമള്ളം കുളം.

9

ആകാശവിമിയിൽനിരത്തിംബാവാണിഭത്തി—
ലാകാരമൊത്ത പല താരകരത്താജാലം
രാകാശശാകമൺിചേൻ വിള്ളിച്ചിടമും—
രോകാന്തകാന്തമൺിക്കിണിക്കണമാണാജ്ഞതോ. 10

ദ്രോമാകണ്ഠത്തിലൊഴുകം സുരഗംഗയല്ല,
ത്രമിക്കച്ചുറുഡെഴുമാഴിയതാകയില്ല,
പുമാതണ്ടചു കാവല്ലിയതല്ലി,തെനേരാ
ദാമോദരോദരവിത്രിജണമായബാധാം. 11

നാനാ ചരാചരനികേതനമാദിപത്മ—
നാരായഘേര നളിനാസന്ധസന്ധിവാസം
നാഭാത്മകാത്മനിലയം നിവിലാണ്യനാമ—
നാഭിപ്രടം പരമപാവനപ്പുണ്യപുരം. 12

മുലോകമുലതലമുളിയുമാഴിമാത്ര—
മാലോലനീലമിഴികൊണ്ടുളിയും പ്രദേശം
ക്രൈലോക്കുമോഹനമഹോ ഗ്രീവല്ലിവിലോല—
മാലോകനാമു തമയോദ്ദേശമത്രപാരം. 13

താരങ്ങ്,ഇപ്പിള്ളി,സുരാപഗ,ഭായപാരാ—
വാസ്തവപ്പിവപയോദതലേ പതിച്ച
ഹാരാവലീകവചമാലകളീനാകളുള്ള—
പ്രേരാന്നണിഞ്ഞ തിരുമാറിടമേരന്ത്രം. 14

നാല്ലാംപുഡത്തിലൊളിച്ചിന്നിംബിന്നത പോലെ
താല്ലാക്കണ്ണാദരക്കുപാമുല്ലസിക്കം

പാലാഴിതന്നറിവാദവും റിറവും പകൻ
ചേലാൻ വലവജനകെങ്കുംപാശജല്ലും.

15

മുപ്പാട മുന്നവലയും വലമാമിലോകം
മല്ലാട, ഭ്രവടിയിലായറുകോണമോന്തി
കല്ലാന്തസ്സുള്ളക്കിരണാദാശിരണായും -
മുൽപാദിതാള്ളത്തഭയാർഥിരംരമാഗം,

16

മാഹേതിഷാനവരഹമഹതിയിൽക്കള്ളിക്കണ്ണ -
നാഹേതിബൈത്രുവബീഡിത്രാഖൈസ്തനാപം
നീഹാരമക്കാതുപോലവനെക്കുതാന്ത -
നാഹാരമാക്കിവിലസും ഗദതാൻ ഗദഞ്ചിം.

17

വന്ദാതമാനസമല്ലിഞ്ഞലയാണ്ടതിക്കര
മനംകളിപ്പാരണിമന്ത്രിരമിറിരാഹാഃ
കനേന്മനവപവനാദിയഹംഗണ്ട്രു -
സദോഹകനമരവിറമമനദോണം.

18

നാലായിട്ടം മരക്കു നാലുനായങ്ങൾ നാലു
നാലായവള്ളുംയഗവള്ളവിസള്ളസള്ളം
നാലാക്കമാന്ത്രമമത്രം നിവിലാധിനാമ -
നീലാളിവള്ളുക്കരവള്ളികളായലസിന്ത്യി.

19

നാളീകവാളമളിസവയകേളിംഗം
കാളാംബുദ്ധത്തി കളിനജതന്നല്പവാഹം
ഹാലാഹലം വിഷവിമീനാമഹിനാകാനി -
കോലാഹലം കമലാനുഗളുപ്പേശം.

20

ഹാരങ്ങളും പിടെയുള്ളതു താമരേ,
നാരാധാരൻ ശളിമല്ലതുമല്ലതേ,
സേചനനാം സഹപികാശതു ചന്ദ്രനാഥേ,
നീരാഴിയാണ തിരക്കാറിടമല്ലപോളും!

21

തേട്ടന നേത്രമധുവം മധുവണ്ടിട്ടന
നേട്ടന ചിത്തകളും സമരാന്തസ്യവും
വാട്ടന ചന്ദ്രവദനം വിളിപ്പുന വനം—
ശ്രീട്ടന പുമകൾ വികന്നിര ഷുമവത്തിൽ.

22

കണ്ണാടികണ്ണ തൊഴുകൈകതുടങ്ങന വിശ്രോഢ
കണ്ണാണലിഡൈതൊഴുകിട്ടന്തു തുറിലാവിൽ
എണ്ണന മത്തുകൾ പിടന്നായ പല്ലവത്തി—
ഘൃഷ്ണന പക്ഷജമിതെന്തു മഹേന്ദ്രജാലം!

23

ചില്ലിലത്തേരുതിചെംകവതിനാവതില്ലെല്ല
വല്ലാതെ ഭീതി മനതാരിലുയൻിട്ടന
എല്ലിന്നർപ്പവരിയ നാസികയോടെതിന്തി—
ടക്കേ ജനങ്ങൾ തിലമിത്താരമാട്ടിട്ടന?

24

ഇന്ത്യപ്രാപടലമേറ്റ ലാസിപ്പുതെപ്പും
മനിച്ചിട്ടന ഭിന്നാമരംബിച്ചിട്ടനോപം
സന്ദേഹപല്ലവരിണ്ണഞ്ചിവിളംഞിയെന്നാൽ
വാദാരയജന്നൻ നയനങ്ങളും കൊപ്പും.

25

ജാരിത്തടക്കന്നാടിടയെന്നായ ചന്ദ്രലേവ
മാരറാറുചയന്നരസിംഹാക്ഷിനാ ചാണക്യാവാം

മാറിക്കൂണ്ടും തിലകമായ്ക്കിലസുന്ന, ശ്രദ്ധ
തെറായിട്ടും വിടിലാ ഉപിളിക്കായ്ക്കേണ്ടും. 26

ഉണ്ണംവെടിഞ്ഞു തിരവാദരണങ്ങൾ മാറ്റു -
സ്ഥാനം കൊടുത്തായമയോടവകീഴടങ്ങി
ആരാനമാം മുടിയണിഞ്ഞതാണിഷ്കമേറു
നുനം കുതാത്മപക്കന്തിട്ടമാക്കിരിട്ടു. 27

അനീതിപിഞ്ചിവിലസും തിരമേരി തന്നി -
ലേതേതിനാണു ശ്രാമക്കൂട്ടിട്ടേംപോൾ
ഭാതാവത്സ്യത്തിയാതെ പിണ്ണത്രുപ്പോയ -
തേതാകില്ലും പിഴപ്പാറയ്ക്കു ചൂപ്പത്തിടേണും. 28

ഈവണ്ണമോ അതിയവ്വിട്ടുായഭക്തി പുണ്ണ
കാർവ്വന്നുമന്തിരമണംതു കഴിഞ്ഞകാലം
ഈവന്നക്ഷുദ്ധജായാത്തു വിനാച്ചിട്ടേം -
ഈവു തകന്മല്ലെങ്കിൽ തിളങ്ങാമേഹം. 29

നാരായണൻ നാളിനാശുഗ്രാമിളാമണാളു -
നാനായബ്ബാലനളിവണ്ണനാവണ്ണവീയൻ
നാമങ്ങളീവക വെടിഞ്ഞു കിടന്നഴനാ
നാമത്തലാനിനിരയായതു മെന്തുചെരും! 30

കുടമനാത്രമിം.

നാളി കരം .

പുസ്തകങ്ങൾ പുകർപ്പണം കായലിൻ
തെള്ള തെക്കോരു തുരുത്തു കണ്ടിടാം
അല്ലവില്ലവിടെ വാഴവോക്സ് ട്രി-
വല്ലേൻറ മിചിയെത്തിടാളില്ലോ.

1

കൂളില്ല, കൂളില്ല, കോളി കോ-
ജൂളി എല്ലമതി ജീവിതത്തിനം.
കൊള്ളയില്ല, കൊലയില്ല, സുസമിതി-
ജൂളി വട്ടമതിനില്ല കോട്ടവും.

2

മത്ര, എല്ലമല്ലാൻ കുപ്പി-
ചൂത്തു, കൂപ്പു പട്ടംപട്ടോലവും
ആത്തകൗതുകമെഴുന്ന ലക്ഷ്മിതൻ
റുത്തകേളി വിലസുന്നരംഗമാഞ്ച.

3

തിണ്ടിട്ടന പടർവാഴകർപ്പിട-
പ്പോദ്ദീ നില്ലേമൊരു പുശപംഖരിയിൽ
രുണ്ടിട്ടന, കവകക്കുത്തെൻ
ഡംഗിചേന്ന ചെറുവച്ചവച്ചക്കർപ്പം.

4

നാളികെടക്കുവായതാദ്യമായ്
കേരളത്തിലിവിടത്തിലാണ പോതു
ചായവാകിയ ഷൂഠാണാസൽക്കമാ
സാരമായതു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നാൻ.

5

വേണ്ടപോലുതു പറഞ്ഞതിക്കുവാ—
നാണ്ട് നല്ലപണിയെന്നിരിക്കില്ലോ
കൊണ്ടത്വാഗ്നിപദ്ധതിപക്ഷജാഗ്നിണം
കൊണ്ടനിക്കാതു സുസാദ്യമായും.

6

പാണിക്കർക്കെല്ലായമിച്ചുവാണപോ—
ലണ്ടർകോഡമായ കേരളേശൻം
ഇണ്ടത്തുണ്ട് പിരിയുന്ന ഭ്രഹ്മാ—
ക്കണ്ടലെങ്കിക്കുരഞ്ഞു വാസവൻ.

7

“കേണിടേണ്ട, സുരാസരാംഗിമാർ
പാണിയോ പരക കല്ലുപ്പുക്കുമോ
വേണമെങ്കിലമുത്തോ വോന റാത്—
കേണമെങ്കിലതിനില്ലുസംശയം”.

8

പാകവെവരിയലിവാൻ ചെബാല്ലിട്ടും
വാക്കേട്ടു കത്രകാലിശൈശവനം
“നാകലോകവനിതജ്ഞു വാഴവാൻ
പാകമല്ലുവനി”യെന്ന വാഴ്ത്തിനാൻ.

9

“മനവക്കുമരക്കുമെന്നാൽ
മനമേ വിധിവിധിച്ച വേഴ്ത്താം;

ചനിലുള്ള പിഡവസ്തോക്കയും
വിശ്വാസിൽ നിന്ന് വിജയിപ്പുത്തല്ലയോ.

10

കാർശഗശംവരഗിരന്ന മനവ
ക്കുങ്ഗിലെവിവരിണ്ണോധ്യമെത്തിട്ടം
സുഞ്ചനാത്രം നിശല്ലംപോലെ ഭ്രം-
പീഞ്ഞമാഞ്ഞ! തവ തൃഷ്ണികാഞ്ഞമാം.

11

ഇഷ്ടികൊണ്ട തവ തൃഷ്ണിയും വേ_
ഞ്ഞികൊണ്ട ക്രവി പ്രഷ്ടിയും വരും
പ്രഷ്ടിപ്രഷ്ടിതകമെന്തിനിന്നും തേ
ദ്രോഹിതരാവുകിലുത്തമുകയും.

12

പ്രകിലോന്ന വിടകൊള്ളിവേനാതിൽ
ശകയില്ല തിരുവുള്ള മേല്ലായാൽ
വകരായ ചില്ലപ്രാക്കരകലാ_
തകമേറ്റ മപവാദമോതിട്ടം.

13

‘എന്തു മനവാനിവൻ ദിവിപോയി_
ഇഞ്ഞുകൊണ്ട വർവാണിതുന്നനും
ബന്ധുവൈക്കിലുമരോഹിഡേശ_-
നെന്തുകൊണ്ട വെറുകൈക്കയുടയച്ചു? ’

14

ഒസവയണ്ട റൂപവരാന്നി റിക്കിലം_
ദ്രോവിലുള്ള പിഡവസ്തോക്കയും
കാവുകൈട്ടിയവനിരക്കുടക്കവാൻ
ദേവദേവനാനവാദമേകിട്ടം.

15

സപ്പുത്രത്തിലൂടെനാ നാർജാ_
അംഗ്രേസ്റ്റ് നാരായണ ട്രാവാൻ
കുട്ടിപ്പുക്കമതില്ലുകാലം_
ഇള്ളപാശ്ചികൾ കൊതിച്ചിരിപ്പുതാം. 16

ധ്യാവുണ്ട്, ധനാധ്യാപുസന്തതി_
ശ്രീനാമില്ലുത്തിലൂണ്ട് മരിടാം
ശാന്താലി വലവെവരി ദൈനതിനീ
ഹീനാഭാഗ്രം ലിലതൊക്കേ നിഃഖലം? 17

കനാർത്ഥരമനാത്മമോതിട്ടാ
മുന്നമൊന്നു കരത്തുന്നതുത്തു
വിന്നെ വേണ്ടതു രിയാടവേണ്ട എന്താ?"
ബാനാരഷ്ട്ട വിരമിഷ്ട മനവൻ. 18

പാകമായ റൂപവാക്കു കേള്ക്കൻ
പാകവെവരി പാമാർദ്ദചിത്തനാൽ
നാകശാവിയമുതാൻ അംഗ്രേം
നാൽകി മനാവായയിഷ്ട സാദരം. 19

കാലമെണ്ട കൂളയാതെ മേഡിനീ_
പാലകൻ സപദി ഭ്രവിലെത്തിനാൻ
ചേലിയന്ന സുധയും സുരദ്രവും
പാലനത്തിനു നരക്കിനാൻ 20

ചാലവേ ചകിതചാരണാറുമാ_
രാലവാലമതിൽ നാട്ട കല്ലുകൾ

- ഒവലചച്ചുതുവള്ളുന്ന കാള്യിടം
കാലമോത്തു നിവസിച്ച ഏഴുതുകാൽ 21
- അംഗമാട്ട് പെത്തതന്നിരിക്കില്ലും
നീരജാക്ഷികളിളുകരണ്ണളാൽ
ബോറീകമണ്ണയാതെ എൽസുധാ_
യാരെകാണ്ടതു നാശ്ച നിത്രുവും 22
- ചിന്നിടന്ന വെയിൽകൊണ്ട് പൊള്ളിടം
മനിലബന്നാങ്ക നിദാഘവേളയിൽ
കന്നർന്നേർമീഴിയൈരുത്തിയാത്തവ_
സ്ഥാനക്കമ്പവിധി തേടി വാണിജാർ. 23
- അരപ്പൂഞ്ഞുമകലത്തുകണ്ണിതാ_
ക്ലൂക്കത്തതതടം വരണ്ടതായ
ഉല്പാക്ഷി മുഴക്കിക്കളിച്ചിടം
തുള്ളപ്പതിച്ചിലൊഴിച്ചു വെള്ളുവും. 24
- കൊണ്ടയേണി ലാക്കുട്ടിടനവാ_
ദുണ്ട് കേപ്പംപ്പുതൊങ്ക വാണിഡ്യമായ
തീണ്ണലേററ സുരപ്പുക്കമിന്ന തൊ_
ക്രാണ്ടിടന്ന പലങ്ങാഷസംശയം. 25
- ചൊട്ടയിൽ സുരതെളിഞ്ഞു കണ്ണിടം
പട്ടയിൽ ചിലതു ചുല്പുമാക്കിടം
ചുട്ടുകെട്ടിയെറികൊള്ളിയാക്ക മീ_
വട്ടമാക്കു വശങ്ങളുന്ന വന്നിടം. 26

ഭൂരംഖാരക്കാർഷിക വാക്കേക
ട്ടാരത്തെന്നതവിയാതെ മാനിസി
പാരമണ്ണശ്രിനോക്കി ലിനിടിം
ഹോരമസ്ഥലമിൽഞ്ഞ കൊണ്ണലും. 27

ചണ്യഭാഗ്നി രണ്ണാളിച്ച കാർകളിൽ
ചണ്യമാര്ത്തരലച്ചുമാമരം
വണ്യവില്പുമിക്രാചേൻമിന്നലും
കണ്ണകന്നാൽമിചാ കേണ്ണാറിതിയാൽ. 28

കാരണിക്ഷാലച്ചിന്തയു കൂടിത്തരു
നീരെഴുന്ന ദയന്നങ്ങളുടെത്ത്
ചാതവക്കറുമതു വാടി വരണ്ണ,
സാരസാക്കി ദ്രവി വീണ്ണതുർന്ന. 29

ആതമില്പ തുണ്ണയെക്കിലീശ്വരം
സാരത്തെന്ന തുണ്ണയെന്നതില്പയോ,
മാരവെവരി ലമാതൊടാവഴി—
ഫേഡിവനു പുംബത്തിലപ്പും. 30

വന്നിടന്നവഴിക്കണ്ണ മനിടം
തന്നിൽ വീണു വലയും വരാംഗിയെ
കൊഴിഞ്ഞു കയണ്ണാരസാർദ്രമായ്
മിനിടന്ന മിചികൊണ്ണ പാസ്തി. 31

എത്തുചെജ്ജിതപരാധമീവിയം
വെള്ളവിണ്ണളവി വീണുകേളുവാൻ

- ക്രായുരാംഗി വലജ്ഞൻ; ക്രായുവി -
പ്ലേയുവന്നാശിതി ചിന്തണക്കിടാർ. 32
- കണ്ണിതപ്പൂശായ തിപ്പുദേശിയാ -
ലണ്ടർകോനാറിയ കോഹമാന്ത്രം
വണ്ണനിക്ഷാലി കേട്ടവാൺിയും
കൊണ്ടെൽ കണ്ടു ഭയമാണ്ടു വീണ്ടതും. 33
- അരന്തിക്കത്തിലമരങ്ങ റാമജാം -
നീതരംഗമരിയിച്ചുഡിപ്പിതം
അരന്തരായമണ്ണയാതെ ദോഷവാ -
ഡാന്തകാരിയൊട്ടരച്ചു പേവിയാർ. 34
- “കൈതവസല! ദയാനിഃയ! വേൽ
ഒക്കയും മിവളൈൻറു ഭാസിഫാർ
പുത്രവെവരിവലയും ജനത്തിലാ -
പത്രു ചോപ്പതപരാധയമല്ലേയോ? 35
- മോടിക്കിൽ സുരവയുടിമാക്കഴം
വാടി ചേൻ വിലസും സുരദ്ധമം
വാടിടന്നാതുവരാംഗി കാഞ്ഞയാ -
ഡോട്ടിവന്നതു ദാനച്ചു മാന്ത്രി. 36
- എന്തുകരമതിലുള്ള, കള്ളക്കം
വെന്തുപോവതു സഹിച്ചിടായ്യേയോ?
മഹത! മഹത! കള്ളിതീസ്റ്റിച്ചം വരെ -
ചുന്തമോടവിടെ നിന്നിടായ്യേയോ? 37

പ്രാണം വിട്ടു പാര്ക്കുവാക്കിൽ
താണ്ണജാതിയിൽ ഭേദഭേദനിയേ
കാണിനോരമിള്ള യാതെ ചെന്ന തൽ -
പ്രാണരക്ഷണമെവക്ക് മാന്യിടാം.

38

മാമലതയാണിങ്കുറാമാഴീക്കിടം -
മാസരച്ചുമൊഴി കേട്ട മനസ്മാര്യ
മാരവെവരിയങ്ങൾക്കു ചൗള്ള മാനിനി -
മാല്ലിലനു മനതാരംഗത്തുടൻ.

39

വേദിയാജ്ഞ തങ്ങിണ്ണാത്തിനം
സാദമേരിയ സുരദ്ദുമത്തിനം
മോദമാന്ത്രവയങ്ങമായതിനു നാ -
ം പ്രാദമായവച്ചിയുണ്ട് വല്ലേ!

40

വാമദൈവനാത്രോരമാർദ്ദമം
വാമലോചനമണ്ണച്ച നാരികിൽ
ശീമമായഹിടിലുാനി ചെന്നതുൾ
ധാമമാക്കി വലവെവരിമാനസം.

41

പ്രക്ഷാം പതമിയലാതെ തൽക്കുണം
പക്ഷവെവരിയുടെ പക്ഷിനേക്കുണം
പ്ലക്ഷവയ്ക്കു കെട്ടുത്തുതേ സമ -
സ്രൂക്ഷിശാപമതിൽനിന്നു മോചനം.

42

അളാണിഞ്ഞ തിരുമനനിനോക്കിടം
വാറു തറുവിധ എബക്ക വേരെന്നരായ്

16 *

- കാരണിക്ഷഭി തന്നിലാചയം
ശാരിയേരു വിളിയാടി കാതിയും. 43
- ഉള്ളപിഞ്ഞ കരയും കണക്ക്, നീ—
ത്രഞ്ഞിയിട്ടു അന്താവമരുടൻ
വെള്ളിപ്പോലെ വിളിരുന്ന, മാത്ര—
തൽപ്പുകൊണ്ടു കതികൊണ്ടു റീററം. 44
- യാഹാമാന്ത്ര തകരം ദിശാന്തരം
മാനധാനിയൊടു മേഖവാഹനാൻ
വാനിലേറിമരയുന്നകണ്ടമാ—
ജാനിയേവമതപംചെയ്യുന്നവായ്. 45
- നില്ലു, നില്ലു, സുരംഗാമി! തന്ത്രങ്ങളു
അക്കരിച്ച നടകൊണ്ടിടായു നീ
തകതല്ലു, തരളാക്ഷിമാർക്കളോ—
ടിക്കണക്ക് തവ ദൃഷ്ടചേഷ്ടിതം. 46
- സ്ഥാനമാനമരിയാതെ ചെയ്യുമീ
ഹീനവേലകൾ എട്ടിത്തിടായ്ക്കിലേം
വാനിൽ വാഴവതിനായിവേരു തൊ—
നാനയിക്കമൊങ്ക ലോകവാലരു. 47
- കണ്ണവക്കുടയ നാരിമാരെ നീ
കണ്ണിലാക്കിലണയുന്ന ദശ്വടം
കണ്ണതില്ല നയനാദജ്ഞയിരും
കൊണ്ടുമെക്കിലാതുനെന്ന വിസ്തുയം. 48

ഇഷ്ടരായ രൂപരാകിയില്ലോയാ
വിഷ്ണവേശ! തവദിവ്യസാധ്യരാം?
നഷ്ടമായതു നിനാച്ച കേഴുകിൽ
കഷ്ടമെന്തിരു കൊട്ടതിനാളുമോ?

49

വിരച്ച ലോകങ്ങൾ, മിഴിച്ച വാനോർ,
തിരിച്ച പാകാർ, ചിരിച്ചങ്ങവി,
തുരിച്ച നേരുങ്ങളുടെ കോപം—
ബുരച്ചിടം നേരമനംഗവൈരി.

50

“പണിക്കിടന്നേന്നറിയാത്തവല്ലം
പിണ്ണംതുപോയെ,” എ പരഞ്ഞുണ്ടൻ
അഡിനാതരു ദേവൻനീരു ധദംരവിദം
പണിക്കിട്ടു കാലാന്തകനാ സ്ത്രിച്ച.

51

“എരാസമൻ നീ ദ്വിതാന്തകൻ നീ
സുരാവലിക്കരോയ ബന്ധുവാം നീ
ചരാചരാധാരമതായതും നീ
ധരാധരാവാസനതായതും നീ.

52

മറ്റുകത്തിനു മറഞ്ഞതും നീ
മരാരിയോടൊത്തു മഹിച്ചതും നീ
ജഗത്തു കാത്തു വരുന്നതും നീ
ചുരുതു ചുട്ടുരിച്ചതും നീ.

53

അരംഗങ്ങാടോടു കയ്തതും നീ
ഈനതരം ദേവിയെ വേട്ടതും നീ

സാംക്രാന്തി നീ സകലേഷ്യൻ നീ
സമൃദ്ധക്കുല്യാണ് മഹാഗ്രായൻ നീ.

54

നമോസ്തുതേ ശകര! വിശ്വദ്രുതേ!
നമോസ്തുതേ ദിനദയാപദ്യാധേ!
നമോസ്തു കാലാന്തക! ത്രിലപാണേ!
ഒമ്പൾ! ഭ്രഹ്മശ! നമോ നമോസ്തു.

55

വലംതരു എംഗാനറിയേണ, ഇള്ളിം
കാവിഞ്ഞിടേണം കയണാപദ്യാധേ!
അരംബംതരു എംഗാനിനു വേസ്റ്റിയോഗം
വൈടിഞ്ഞുവയന്നു റിനാച്ചിടൊല്ലു.”

56

കരംതരുകൊങ്ങേവമിരണ, കോപം
കരംതരു ദേവഗർഹ ത്രിപാകടാക്ഷം
ചൊരിഞ്ഞ പാകാരിയെ നോക്കി മനം
പരംതരു മുലോകവിതെകതാനൻ.

57

“താം തിക്കഞ്ഞിടിന കല്പക്കദ്ദം
പരക്കണം കേരളിപ്പേശമെല്ലാം
നിരംതരു ചേലാൻ മഹലങ്ങളെനം
കരംതരുപോകാതെ വിള ഞഞ്ഞിടേണം.

58

ചേരിനമാരേണമതിനു, കേരം; ഇം—
നാരിക്ക കേളിക്കതകം വിധത്തിൽ
ചേരട്ട നാണായൈരു ‘നാരികേള’—
ദ്രോവാനു ശ്രീന്മാരു പരംതിട്ടന്മോദം.

59

ഭാഷയ്ക്കും വള്ളവിച്ചയതായ
വേഷംവകൻബളിയ 'നാളികേരം'
പോഷപ്പെടം കേരളഭാഷയികൾ
ഗേലാഷിച്ചിടം നൽസുവവരണിപോലെ. 60

വിരിശ്രമിച്ചം ചൊട്ടപറിച്ചവെച്ച
നിംച്ചിടേണം പഠ്യല്ലയായിൽ
കരിച്ച സർക്കമ്മാർവാദിനാക്കം
കറങ്കരിച്ചം കേരളത്രമിയികൾ. 61

തണ്ണാർജിമാതിനീരു ഗ്രഹപ്രവേശം
കൊണ്ണാടിച്ചം കുർട്ടസംസ്കരിതിൽ
വണ്ണാർത്തോഴം വേണികൾ ചുലുകൊണ്ട്
കഞ്ഞേതരം ചോട്ടയെ യാട്ടിടേണം. 62

കയത്തിടനോലവകഞ്ഞുകിടി—
ട്രംബ തുക്കേണമരിതൈവണ്ണം
വിരിശ്രമിച്ചം പട്ട മെടഞ്ഞുനന്നം—
ജുറ്റു മേയാറമൊരുഞ്ഞിടേണം. 63

എപാത്ര്യു, കോണ്ടതാട്ട കലഞ്ഞിലെന്ന—
സ്പതിയർ ശണിക്കുന്ന താങ്ങബളിപ്പാം
ആതിപ്പെട്ടം കേരളവാസികൾക്കു
കിത്തത്തിനായത്തീരമൊരു വിധത്തിൽ. 64

പരം പരപ്പള്ളിയൊട്ടക്കി നാളി—
കേരളമത്തിനീരു മുണ്ണേരുതാൻ

ചുങ്കളിടംഡാറു പറഞ്ഞാടാം എന്ന്
വരോപകാരാത്മ മതിചൻറ ജീഹം.”

65

മുക്താഗിരമേവം തുകിടം വാമദേവൻ
തിരവടിയയള്ളപ്പാടേറു വാനോരശേഷം
കൈമരയാട്ടകവേഗാലഞ്ചുമിഞ്ചും നടന്ന—
സ്സുരതയന്നികാരത്തക്കേരളിൽത്തിൽ പരത്തി.

66

അരതുപൊഴുതതിമാംബലസ്സുരണ്ണീകൾ വെള്ളി—
പ്രതുക്ലമമുതാക്കിക്കാണ്ടുവന്നാരനേകം
അരതുപഴയകപാലസ്ത്രട്ടിലാക്കി ത്രിലോകി—
പതിസപദിപതിച്ചു മുദയായ്മുനക്കണ്ണം.

67

തിരുമട്ടിജിടകൊണ്ടണ്ണായതായാസമില്ലോ—
തൊരവക്കുമണ്ണായാവപ്പേണ നന്നായ്യുരിത്തു
ഗിരിമകളുതുപച്ചപ്പട്ടിലാക്കിപ്പോതിത്തി—
കൈമരിൽ നിരുക്കുപ്പുവോന്ന മേലേ പതിച്ചു.

68

ഹിമഗിരിമകളേവം മട്ടകാട്ടനക്കണ്ണി—
കുമരതയന്നിമാരം നല്ലചേലാഞ്ചുലപത്തെ
അമിതക്കരുകമപ്പിച്ചാഭരിക്കം ദശായാ—
മുതകലാശമെല്ലാം നാളികേരങ്ങളായി.

69

ഹരിമരസുതനയ്യുന്ന ശണ്ണേൻ
തിരവടി ഭ്രതഗണ്ണേൻ തദാനിം
ഗിരിവരമകളും ഹിർണ്ണേൻ ചേ—
ന്നങ്ങളിടത്തിലുട്ടതിതാത്തിയോട്.

70

കവിവദ്ധനാൾ കതിച്ച തുമ്പി—

കരെതിൽ വാരിയെട്ടത്രു നാളികേരം

പരിജനപരിഷക്ക നൽകി വേട്ട—

ക്ഷോദ്യമക്കന്നാത്രു ദിജിച്ച വേണ്ടവോളിം.

71

അരതുപൊഴുതവിട്ടതിൽ റത്തവാദ്യി—

സൃതിബഹമള്ളൈപ്പാ തുടന്ന് വാനവറ്റാർ

ഇതിബഹുവിധാലോഹമൊത്രു ശൗരീ..

പതിനെംട പാഞ്ചതിരും മരണ്ടു മരം.

72

